Jübileler

BÖLÜM 1

1 İsrailoğullarının Mısır'dan çıkışının birinci yılında, üçüncü ayın on altıncı gününde [2450 Anno Mundi], Tanrı Musa'ya şöyle dedi: 'Dağa çık, sana yazdığım kanun ve buyrukların yazılı olduğu iki taş levha vereceğim; bunları onlara öğreteceksin.'
2 Musa Tanrı Dağı'na çıktı ve Rabbin görkemi Sina Dağı'nda kaldı; altı gün boyunca bir bulut dağı gölgeledi.
3 Yedinci gün, bulutun içinden Musa'ya seslendi; Rabbin görkeminin görüntüsü, dağın tepesindeki alevli bir ateş gibiydi.
4 Musa kırk gün kırk gece dağda kaldı ve Tanrı ona, kanun ve şahitlik günlerinin tümünün bölümlenmesinin öncesini ve sonrasını öğretti.
5 Ve şöyle dedi: "Bu dağda sana söyleyeceğim her söze yüreğini yönelt ve onları bir kitaba yaz ki, onların nesilleri, bugün Sina Dağı'nda seninle aramda kurduğum antlaşmayı çiğneyerek işledikleri bütün kötülükler için onları nasıl terk etmediğimi görsünler."
6 Ve böylece bütün bunlar başlarına geldiği zaman, benim bütün yargılarında ve bütün davranışlarında onlardan daha doğru olduğumu ve gerçekten de onlarla birlikte olduğumu anlayacaklardır.
7 Ve sana bugün bildirdiğim bütün bu sözleri kendin yaz; çünkü onların isyankar ve inatçı olduklarını biliyorum. Onları, ataları İbrahim'e, İshak'a ve Yakup'a yemin ettiğim, 'Soyuna süt ve bal akan bir diyar vereceğim' dediğim diyara götürmeden önce bunu yap.
8 Onlar yiyip doyacaklar ve kendilerini sıkıntılarından kurtaramayacak yabancı tanrılara yönelecekler. Bu şahitlik onlara karşı bir şahitlik olarak kabul edilecektir. Çünkü onlar bütün buyruklarımı, onlara emrettiğim her şeyi unutacaklar, yabancıların ve onların pisliklerinin ve rezilliklerinin peşinden gidecekler ve onların tanrılarına kulluk edecekler. Bunlar onlara bir suç, bir sıkıntı, bir eziyet ve bir tuzak olacaktır.
9 Ve birçokları helak olacak, esir alınacak ve düşmanın eline düşecekler; çünkü benim buyruklarımı, emirlerimi, antlaşmamın bayramlarını, Şabat günlerimi, kendi aralarında kutsal kıldığım kutsal yerimi, çadırımı ve kutsal mabedimi terk ettiler; ki ben de ismimi oraya koyayım ve orada ikamet edeyim diye, ülkenin ortasında kendim için kutsal kıldım.
10 Kendilerine yüksek yerler, korular ve putlar yapacaklar; her biri kendi putuna tapacak, böylece sapkınlığa düşecekler; çocuklarını cinlere ve kalplerinin sapkınlığının bütün işlerine kurban edecekler.
11 Ben de onlara şahitler göndereceğim ki, ben de onlara karşı şahitlik edeyim; fakat onlar dinlemezler, şahitleri de öldürürler; kanunu arayanlara zulüm ederler; ve her şeyi yürürlükten kaldırıp değiştirerek, gözümün önünde kötülük yapmaya çalışırlar.
12 Ben de yüzümü onlardan gizleyeceğim ve onları esaret, ganimet ve yıkım için putperestlerin eline teslim edeceğim; onları ülkenin ortasından uzaklaştırıp putperestler arasına dağıtacağım.
13 Onlar da bütün kanunlarımı, bütün emirlerimi ve bütün hükümlerimi unutacaklar; yeni aylar, Şabat günleri, bayramlar, jübileler ve kanunlar gibi yoldan sapacaklar.
14 Bundan sonra, bütün yürekleriyle, bütün canlarıyla ve bütün güçleriyle bana dönecekler; ben de onları bütün uluslar arasından toplayacağım ve beni arayacaklar; böylece beni bütün yürekleriyle ve bütün canlarıyla aradıklarında beni bulacaklar.
15 Ve onlara bolca doğrulukla birlikte barış vereceğim; bütün kalbimle ve bütün ruhumla onların doğruluk fidanını söküp atacağım; böylece onlar bir bereket kaynağı olacaklar, bir lanet kaynağı olmayacaklar; kuyruk değil, baş olacaklar.
16 Ben de onların ortasında mabedimi kuracağım, onlarla birlikte yaşayacağım, onların Tanrısı olacağım ve onlar da hakikat ve doğruluk içinde benim halkım olacaklar.
17 Ve ben onları terk etmeyeceğim, onları yalnız bırakmayacağım; çünkü ben onların Tanrısı Rab'bim.'
18 Musa yüzüstü yere kapanıp dua etti ve şöyle dedi: "Ey Rabbim, Tanrım, halkını ve mirasımı terk etme ki, kalplerinin sapkınlığında dolaşmasınlar ve onları düşmanlarının, yani yabancıların eline teslim etme ki, onlara hükmetmesinler ve sana karşı günah işlemelerine sebep olmasınlar."
19 Ey Rab, merhametini halkının üzerine indir ve onlarda doğru bir ruh yarat; Beliar ruhu onlara hükmetmesin, onları senin huzurunda suçlamasın ve bütün doğruluk yollarından saptırmasın ki, senin önünde helak olmasınlar.
20 Fakat onlar senin halkın ve senin mirasın; onları büyük gücünle Mısırlıların elinden kurtardın. Onlara temiz bir yürek ve kutsal bir ruh yarat ve bundan böyle sonsuza dek günahlarına düşmesinler.'
21 Rab Musa'ya şöyle dedi: "Onların inatçılığını, düşüncelerini ve dik kafalılığını biliyorum; kendi günahlarını ve atalarının günahlarını itiraf etmedikçe itaat etmeyecekler."
22 Bundan sonra, bütün dürüstlükle, bütün yürekleriyle ve bütün canlarıyla bana dönecekler; ben de onların kalplerinin ve soylarının kalplerinin sünnetini yapacağım; içlerinde kutsal bir ruh yaratacağım ve onları temizleyeceğim ki, o günden sonsuza dek benden uzaklaşmasınlar.
23 Ve onların canları bana ve bütün buyruklarıma bağlı kalacak, buyruklarımı yerine getirecekler; ben onların Babası olacağım ve onlar da benim çocuklarım olacaklar.
24 Ve onların hepsi yaşayan Tanrı'nın çocukları diye anılacaklar; her melek ve her ruh bilecek, evet, bunların Benim çocuklarım olduğunu, Benim onların Babası olduğumu, doğruluk ve adalet içinde olduğumu ve onları sevdiğimi bilecekler.
25 Ve bu dağda sana bildirdiğim bütün bu sözleri, ilk ve son sözleri, yasanın, şahitliğin, haftaların ve jubilelerin bütün bölümlerinde sonsuza dek gerçekleşecek olanları, ben inip sonsuza dek onlarla birlikte yaşayayım diye, kendin için yaz.'

26 Ve O, yanındaki meleğe şöyle dedi: "Yaratılışın başlangıcından, aralarında sonsuza dek kurulacak olan kutsal yerim inşa edilinceye kadar Musa'ya yaz."
27 Rab herkesin gözü önünde görünecek ve herkes benim İsrail'in Tanrısı, Yakup'un bütün oğullarının Babası ve Siyon Dağı'nda sonsuza dek Kral olduğumu bilecek. Siyon ve Yeruşalim kutsal olacak.'
28 İsrail ordusunun önünden giden huzur meleği, yaratılış zamanından itibaren, yılların bölümlerini, yasanın ve jubile haftalarının tanıklığının levhalarını, her bir yıla göre, bütün jubile yıllarına göre, göklerin ve yerin yenileneceği ve bütün yaratılışın göğün güçlerine göre ve yerin bütün yaratılışına göre yenileneceği [yeni] yaratılış gününden itibaren, Rabbin mabedi Siyon Dağı'nda Yeruşalim'de kurulana ve bütün ışık kaynakları İsrail'in seçilmişleri için şifa, barış ve bereket için yenilenene kadar aldı ve böylece o günden yeryüzünün bütün günlerine kadar böyle olsun.

BÖLÜM 2

1 Ve huzurun meleği, Rabbin sözüne göre Musa'ya şöyle dedi: Yaratılışın tam tarihini yaz; Rab Tanrı'nın altı günde bütün işlerini ve yarattığı her şeyi nasıl tamamladığını, yedinci günde Şabat gününü nasıl tuttuğunu ve onu bütün çağlar için nasıl kutsal kıldığını ve bütün işleri için bir işaret olarak nasıl tayin ettiğini anlat.
2 Çünkü O, ilk gün gökleri, yeri, suları ve kendisine hizmet eden bütün ruhları yarattı; huzur meleklerini, kutsama meleklerini, ateş ruhunun meleklerini, rüzgâr ruhunun meleklerini, bulut ruhunun, karanlık ruhunun, kar ruhunun, dolu ruhunun ve kırağı ruhunun meleklerini, seslerin, gök gürültüsünün ve şimşeğin meleklerini, soğuk ruhunun, sıcak ruhunun, kış ruhunun, ilkbahar ruhunun, sonbahar ruhunun ve yaz ruhunun meleklerini ve göklerde ve yerde bulunan bütün yaratıklarının ruhlarını yarattı. (O,) uçurumları ve karanlığı, akşamı ve geceyi, ışığı, şafağı ve gündüzü yarattı; bunları kalbinin bilgisiyle hazırladı.
3 Bunun üzerine O'nun eserlerini gördük ve O'nu övdük, bütün eserlerinden dolayı O'na hamd ettik; çünkü O ilk günde yedi büyük eser yaratmıştı.
4 İkinci gün ise suların ortasında gök kubbeyi yarattı; o gün sular ikiye ayrıldı, yarısı gök kubbenin üstüne, yarısı da altına indi; gök kubbe bütün yeryüzünün ortasındaydı. İkinci gün Tanrı'nın yarattığı tek iş buydu.
5 Üçüncü gün ise suların bütün yeryüzünden çekilip bir yere toplanmasını ve kuru toprağın görünmesini emretti.
6 Sular, O'nun emrettiği gibi oldu ve yeryüzünden çekilerek bu gök kubbenin dışında bir yere çekildiler ve kuru toprak göründü.
7 O gün, onlar için bütün denizleri, bütün nehirleri, dağlardaki ve yeryüzündeki su birikintilerini, bütün gölleri, yeryüzünün bütün çiğlerini, ekilen tohumu, bütün filizlenen şeyleri, meyve veren ağaçları, orman ağaçlarını, Aden bahçesini ve Aden'deki bütün bitkileri kendi türlerine göre yarattı.
8 Tanrı bu dört büyük eseri üçüncü günde yarattı. Dördüncü günde ise güneşi, ayı ve yıldızları yarattı ve onları gökyüzüne yerleştirdi; böylece bütün yeryüzünü aydınlatsınlar, gündüzü ve geceyi yönetsinler ve ışığı karanlıktan ayırsınlar.
9 Tanrı da güneşi yeryüzünde günler, Şabat günleri, aylar, bayramlar, yıllar, yılların Şabat günleri, jübileler ve yılın bütün mevsimleri için büyük bir işaret olarak tayin etti.
10 Ve ışığı karanlıktan ayırır; böylece yeryüzünde filizlenen ve büyüyen her şey gelişsin ve refah bulsun.
11 Bu üç türü dördüncü günde yarattı. Beşinci günde ise suların derinliklerinde büyük deniz canavarları yarattı; çünkü bunlar, elleriyle yarattığı ilk etten yaratıklardı: balıklar, sularda hareket eden her şey, uçan her şey, kuşlar ve onların bütün türleri.
12 Ve güneş onların üzerinde, yeryüzündeki her şeyin, topraktan fışkıran her şeyin, bütün meyve veren ağaçların ve bütün canlıların üzerinde yükseldi ve onlara bereket getirdi.
13 Bu üç türü beşinci günde yarattı. Altıncı günde ise yeryüzündeki bütün hayvanları, bütün büyükbaş hayvanları ve yeryüzünde hareket eden her şeyi yarattı.
14 Bütün bunlardan sonra insanı yarattı; erkek ve kadın olarak yarattı onları. Ona yeryüzündeki, denizlerdeki, uçan her şeydeki, hayvanlardaki ve sığırlardaki, yeryüzünde hareket eden her şeydeki ve bütün yeryüzündeki her şeydeki egemenliği verdi.
15 Ve bu dört türü altıncı günde yarattı. Toplamda yirmi iki tür vardı.
16 Ve O, altıncı günde bütün işini bitirdi; göklerde, yerde, denizlerde, uçurumlarda, aydınlıkta, karanlıkta ve her şeyde olan her şeyi yok etti.
17 Ve bize büyük bir işaret verdi: Sebt günü. Altı gün çalışalım, yedinci gün ise Sebt gününü, bütün işlerden uzak durarak tutalım.
18 Ve bütün huzur melekleri ve bütün kutsama melekleri, bu iki büyük sınıf, O'nunla birlikte gökte ve yeryüzünde Şabat gününü tutmamızı emretti.
19 Ve bize dedi ki: 'İşte, bütün halklar arasından kendime bir halk ayıracağım; bunlar Sebt gününü tutacaklar ve ben onları kendime kutsal bir halk olarak ayıracağım ve onları kutsayacağım. Sebt gününü kendime kutsal kıldığım ve kutsal kılmaya devam ettiğim gibi, onları da kutsayacağım; onlar benim halkım olacaklar ve ben de onların Tanrısı olacağım.'
20 Ben de gördüğüm bütün insanlar arasından Yakup soyunu seçtim ve onu ilk doğan oğlum olarak kaydettim; onu sonsuza dek kendime kutsal kıldım. Onlara Sebt gününü öğreteceğim ki, o gün Sebt gününü bütün işlerden uzak tutsunlar.
21 Ve böylece O, yedinci günde bizimle birlikte Şabat'ı tutmaları, yiyip içmeleri ve her şeyi yaratanı, kendisi için bütün halklar arasında özel bir halk olarak kutsayıp mübarek kılanı kutsamaları için bir işaret yarattı ve bizimle birlikte Şabat'ı tutmalarını sağladı.
22 Ve O, buyruklarını, O'nun nezdinde hoş bir koku olarak, bütün günler boyunca yükseltti...
23 Âdem'den Yakup'a kadar yirmi iki insan önderi vardı ve yedinci güne kadar yirmi iki çeşit iş yapıldı; bu mübarek ve kutsaldır; önceki de mübarek ve kutsaldır; bu da diğeri ile birlikte kutsallık ve bereket için hizmet eder.
24 Ve bu (Yakup ve soyuna) her zaman ilk tanıklık ve yasanın mübarek ve kutsal olanları olmaları bahşedildi; tıpkı O'nun yedinci günde Sebt gününü kutsal ve mübarek kıldığı gibi.

25 Tanrı göğü ve yeri ve yarattığı her şeyi altı günde yarattı; yedinci günü ise bütün işleri için kutsal kıldı. Bu yüzden o gün için şöyle buyurdu: "Kim o günde bir iş yaparsa ölsün, onu kirleten de mutlaka ölsün."
26 Bu nedenle İsrail oğullarına bu günü kutsal tutmalarını, o gün hiçbir iş yapmamalarını ve onu kirletmemelerini emrediyorsun; çünkü bu gün diğer bütün günlerden daha kutsaldır.
27 Kim bu günü kirletirse kesinlikle ölecek, kim de bu günde herhangi bir iş yaparsa sonsuza dek ölecektir. Böylece İsrailoğulları bu günü nesiller boyu kutlasınlar ve topraktan silinmesinler; çünkü bu kutsal ve mübarek bir gündür.
28 Ve bunu gözetip, o gün Sebt gününü bütün işlerinden uzak tutan herkes, bizler gibi bütün günler boyunca kutsal ve mübarek olacaktır.
29 İsrail oğullarına bugünün yasasını bildir ve söyle: O gün Şabat gününü tutmaları ve kalplerindeki hatayla onu terk etmemeleri gerekir; o gün uygunsuz hiçbir iş yapmaları, kendi zevklerine göre hareket etmeleri caiz değildir; o gün yiyecek veya içecek hiçbir şey hazırlamamaları gerekir; su çekmeleri, kapılarından içeri veya dışarı herhangi bir yük getirmeleri veya çıkarmaları caiz değildir; altıncı günde evlerinde kendileri için hazırlamadıkları hiçbir yükü içeri veya dışarı taşımamaları gerekir.
30 O gün evden eve bir şey getirmeyecekler, bir şey götürmeyecekler; çünkü o gün, tüm jübile günlerinden daha kutsal ve mübarektir; biz o gün, yeryüzünde hiçbir insana Şabat gününün tutulması bildirilmeden önce, göklerde Şabat gününü tuttuk.
31 Her şeyin Yaratıcısı onu kutsadı, fakat bütün halkları ve ulusları Sebt gününü tutmakla kutsamadı; yalnızca İsrail'e yeryüzünde yeme içme ve Sebt gününü tutma izni verdi.
32 Her şeyin Yaratıcısı, bütün günlerden daha hayırlı, kutsal ve yüce bir gün olarak yarattığı bu günü mübarek kıldı.
33 Bu yasa ve şahitlik, İsrail oğullarına nesiller boyu geçerli bir yasa olarak verilmiştir.

BÖLÜM 3

1 İkinci haftanın altı gününde, Tanrı'nın sözüne göre, Âdem'e bütün hayvanları, bütün büyükbaş hayvanları, bütün kuşları, yeryüzünde ve suda hareket eden her şeyi, türlerine ve çeşitlerine göre getirdik: hayvanları birinci gün; büyükbaş hayvanları ikinci gün; kuşları üçüncü gün; yeryüzünde ve suda hareket eden her şeyi dördüncü gün; ve suda hareket eden her şeyi beşinci gün getirdik.
2 Ve Âdem onların hepsine adlarını verdi; ve onların adları da Âdem'in verdiği adlar oldu.
3 Ve Âdem bu beş gün boyunca yeryüzünde bulunan her türden erkek ve kadını gördü; fakat yalnızdı ve kendisine bir eş bulamadı.
4 Rab bize şöyle dedi: 'İnsanın yalnız olması iyi değildir; ona bir yardımcı edinelim.'
5 Ve Rabbimiz Tanrı, ona derin bir uyku verdi ve o uyudu; ve kadın için onun kaburga kemiklerinden birini aldı; bu kaburga kemiği, onun kaburga kemikleri arasından kadının kaynağı oldu; ve onun yerine et yarattı ve kadını oluşturdu.
6 Ve Tanrı, Adem'i uykusundan uyandırdı; Adem altıncı gün uyanınca kalktı ve onu yanına getirdi; Adem onu tanıdı ve ona şöyle dedi: 'İşte bu benim kemiğimden kemik, etimden et; ona karım denilecek; çünkü o kocasından alındı.'
7 Bu nedenle, erkek ve kadın bir olacak; erkek babasını ve annesini bırakıp karısına bağlanacak ve ikisi bir beden olacaklar.
8 Birinci haftada Âdem yaratıldı, kaburga kemiğinden de karısı doğdu; ikinci haftada onu ona gösterdi; bu nedenle, erkeklerin yedi gün, kadınların ise iki kez yedi gün boyunca kendilerini kirli tutmaları emredildi.
9 Âdem yaratıldığı diyarda kırk gün kaldıktan sonra, onu Aden bahçesine götürdük ki, onu ekip biçsin ve korusun. Ama karısını sekseninci günde götürdüler ve ondan sonra o da Aden bahçesine girdi.
10 Bu nedenle, doğum yapan kadınla ilgili olarak göksel levhalara şu emir yazılmıştır: 'Eğer erkek çocuk doğurursa, ilk haftanın yedi gününe göre yedi gün boyunca kendi pisliğinde kalacak ve otuz üç gün boyunca arınma kanında kalacak; kutsal hiçbir şeye dokunmayacak ve mabede girmeyecektir; ta ki erkek çocuk için emredilen bu günler tamamlanana kadar.'
11 Kız çocuğu ise ilk iki haftaya göre iki hafta daha kirlilik içinde kalacak, altmış altı gün de arınma kanı içinde kalacak ve toplamda seksen gün olacaktır.
12 Seksen günü tamamladığında onu Aden bahçesine götürdük; çünkü orası bütün yeryüzünden daha kutsaldır ve orada dikilen her ağaç kutsaldır.
13 Bu nedenle, erkek veya kız çocuk doğuran kadın için o günlerin kanunu şöyleydi: Erkek veya kız çocuk için bu günler tamamlanıncaya kadar kutsal hiçbir şeye dokunmamalı ve kutsal yere girmemelidir.
14 Bu, İsrail için yazılmış olan kanun ve şahitliktir; böylece bütün günler boyunca buna uysunlar.
15 Ve ilk jübile yılının ilk haftasında [1-7 AM], Âdem ve karısı yedi yıl boyunca Aden bahçesinde ekim ve bakım işleriyle uğraştılar; biz de ona iş verdik ve ekime uygun her şeyi yapmasını emrettik.
16 Ve o (bahçeyi) sürdü, çıplaktı ve bunun farkında değildi, utanmadı; bahçeyi kuşlardan, vahşi hayvanlardan ve büyükbaş hayvanlardan korudu, meyvesini topladı, yedi ve artanını kendisi ve karısı için ayırdı [ve saklananları bir kenara koydu].
17 Yedi yıl orada kaldıktan sonra, tam yedi yıl sonra, [8 AM] ikinci ayın on yedinci gününde yılan geldi ve kadına yaklaştı ve yılan kadına dedi ki: 'Tanrı size, bahçedeki her ağacın meyvesinden yemeyeceksiniz diye mi emretti?'
18 Ve o da ona dedi ki: "Tanrı, bahçedeki ağaçların bütün meyvelerinden bize 'Yiyin' dedi; ama bahçenin ortasında bulunan ağacın meyvesinden bize 'Ondan yemeyeceksiniz, ona dokunmayacaksınız, yoksa öleceksiniz' dedi."
19 Yılan kadına, "Ölmeyeceksiniz; çünkü Tanrı biliyor ki, o meyveden yediğiniz gün gözleriniz açılacak, tanrılar gibi olacaksınız ve iyiyi kötüyü bileceksiniz." dedi.
20 Kadın ağacın güzel ve göze hoş geldiğini, meyvesinin de yiyecek için iyi olduğunu gördü ve ondan koparıp yedi.
21 Kadın önce utancını incir yapraklarıyla örttü ve ondan Adem'e verdi. Adem yedi ve gözleri açıldı, çıplak olduğunu gördü.
22 Ve incir yapraklarını alıp dikti ve kendine bir önlük yaptı, böylece utancını örttü.
23 Ve Tanrı yılanı lanetledi ve sonsuza dek ona öfkelendi...

24 Tanrı, yılanın sesine kulak verip yediği için kadına öfkelendi ve ona şöyle dedi: 'Acını ve ıstıraplarını çok artıracağım; keder içinde çocuk doğuracaksın ve kocana döneceksin, o sana hükmedecek.'
25 Ve Âdem'e de şöyle dedi: "Karının sözüne kulak verdiğin ve sana yememeni emrettiğim ağacın meyvesinden yediğin için, senin yüzünden toprak lanetlensin; dikenler ve yabani otlar bitsin, sen de alındığın toprağa dönünceye kadar ekmeğini alın teriyle yiyeceksin; çünkü sen topraksın ve toprağa döneceksin."
26 Ve onlara deriden elbiseler yaptı, onları giydirdi ve onları Aden Bahçesi'nden çıkardı.
27 Âdem cennetten çıktığı gün, utancını örttüğü günden itibaren, güneşin doğuşuyla birlikte sabahleyin hoş kokulu bir sunu olarak tütsü, galbanum, sikat ve baharatlar sundu.
28 O gün bütün hayvanların, sığırların, kuşların, yürüyen ve hareket eden her şeyin ağzı kapandı; artık konuşamaz hale geldiler, çünkü hepsi aynı dudakla ve aynı dille konuşmuşlardı.
29 Ve O, Aden bahçesinde bulunan bütün canlıları oradan çıkardı; bütün canlılar türlerine ve tiplerine göre, kendileri için yaratılmış olan yerlere dağıtıldı.
30 Bütün hayvanlar ve sığırlar arasından, utancını örtmek için gereken (arzusu) yalnızca Âdem'e verdi.
31 Bu nedenle, göksel levhalarda, yasanın hükmünü bilen herkes için, utançlarını örtmeleri ve putperestler gibi kendilerini açığa vurmamaları emredilmiştir.
32 Dördüncü ayın yeni ayında Âdem ve karısı Aden Bahçesi'nden ayrılıp, yaratılmış oldukları ülke olan Elda diyarına yerleştiler.
33 Ve Âdem karısına Havva adını verdi.
34 Ve ilk jübileye kadar [8 AM] oğulları olmadı ve bundan sonra onunla birlikte oldu.
35 O da, Aden Bahçesi'nde kendisine öğretildiği gibi, toprağı işlemeye başladı.

BÖLÜM 4

1 İkinci jübile yılının üçüncü haftasında [64-70 AM] Kain'i, dördüncü haftasında [71-77 AM] Abel'i ve beşinci haftasında [78-84 AM] kızı Âvan'ı doğurdu.
2 Üçüncü jübile yılının ilk yılında [99-105 AM], Kabil, Habil'i öldürdü; çünkü Tanrı Habil'in kurbanını kabul etmiş, Kabil'in sunusunu ise kabul etmemişti.
3 Ve onu tarlada öldürdü; kanı yerden göğe doğru feryat etti, onu öldürdüğü için yakınıyordu.
4 Rab, Habil'i öldürdüğü için Kabil'i azarladı; kardeşinin kanı yüzünden onu yeryüzünde sürgün etti ve yeryüzünde ona lanet etti.
5 Bu nedenle gök levhalarında şöyle yazılmıştır: 'Komşusunu haince öldüren lanetlidir! Görüp işitenlerin hepsi, 'Öyle olsun!' desinler; görüp de bunu bildirmeyen de diğerleri gibi lanetli olsun.'
6 Bu nedenle, Rabbimiz Tanrı'nın huzuruna çıktığımızda, gökte ve yerde, aydınlıkta ve karanlıkta, her yerde işlenen bütün günahları ilan ederiz.
7 Âdem ve karısı, Abel için dört yıl yas tuttular [99-127 AM] ve dördüncü yılın beşinci haftasında [130 AM] sevindiler ve Âdem karısıyla tekrar birleşti ve ona bir oğul doğurdu ve ona Seth adını verdi; çünkü şöyle dedi: 'Tanrı, Abel'in yerine yeryüzünde bize ikinci bir soy verdi; çünkü Kabil onu öldürdü.'
8 Ve altıncı haftada [134-40 AM] kızı Azûrâ'yı doğurdu.
9 Ve Kabil kız kardeşi Âvan'ı eş olarak aldı ve Âvan ona dördüncü jübile yılının sonunda Enoch'u doğurdu. [190-196 AM] Ve beşinci jübile yılının ilk haftasının ilk yılında, [197 AM] yeryüzünde evler inşa edildi ve Kabil bir şehir kurdu ve ona oğlunun adı olan Enoch adını verdi.
10 Âdem karısı Havva ile birlikte oldu ve Havva dokuz oğul doğurdu.
11 Ve beşinci jübile'nin beşinci haftasında [225-31 AM] Seth, kız kardeşi Azûrâ'yı eş olarak aldı ve dördüncü yılda (altıncı haftanın) [235 AM] ondan Enos'u doğurdu.
12 Yeryüzünde Rabbin adını çağırmaya başladı.
13 Ve yedinci yılın üçüncü haftasında [309-15 AM] Enos, kız kardeşi Nôâm'ı eş olarak aldı ve Nôâm ona üçüncü yılın beşinci haftasında bir oğul doğurdu ve Enos oğluna Kenan adını verdi.
14 Ve sekizinci jübilenin sonunda [325, 386-3992 AM] Kenan kız kardeşi Mûalêlêth'i eş olarak aldı ve o da dokuzuncu jübilede, bu haftanın üçüncü yılının ilk haftasında ona bir oğul doğurdu [395 AM] ve adını Mahalalel koydu.
15 Ve onuncu yılın ikinci haftasında [449-55 AM] Mahalalel, babasının erkek kardeşinin kızı Barakiel'in kızı Dinah'ı eş olarak aldı ve Dinah ona altıncı yılın üçüncü haftasında [461 AM] bir oğul doğurdu ve ona Jared adını verdi; çünkü onun zamanında Rabbin melekleri, yani Gözcüler diye adlandırılanlar, insan oğullarını eğitmek, yeryüzünde adalet ve doğruluk sağlamak için yeryüzüne indiler.
16 Ve on birinci jübilede [512-18 AM] Jared kendine bir eş aldı; adı Baraka idi, babasının erkek kardeşinin kızı Râsûjâl'ın kızıydı; bu jübilenin dördüncü haftasında [522 AM] ve jübilenin dördüncü yılında, beşinci haftada ona bir oğul doğurdu ve adını Enoch koydu.
17 Ve o, yeryüzünde doğan insanlar arasında yazıyı, bilgiyi ve hikmeti öğrenen ilk kişiydi; gökteki işaretleri ayların sırasına göre bir kitaba yazdı ki, insanlar yılın mevsimlerini ayların sırasına göre bilsinler.
18 Ve o, tanıklığı yazan ilk kişi oldu ve yeryüzündeki nesiller arasında insan oğullarına tanıklık etti; jubile haftalarını anlattı, yılların günlerini onlara bildirdi, ayları sıraladı ve yılların Şabat günlerini, ona bildirdiğimiz gibi, anlattı.
19 Ve geçmişte olanları ve gelecekte olacakları, kıyamet gününe kadar nesiller boyu insan oğullarının başına gelecekler gibi, uykusunda bir görümde gördü; her şeyi gördü ve anladı, tanıklığını yazdı ve bütün insan oğulları ve onların nesilleri için yeryüzüne koydu.
20 On ikinci jübile yılında [582-88] yedinci haftasında, babasının erkek kardeşinin kızı Danel'in kızı Edna ile evlendi ve altıncı yılda bu hafta [587 AM] ondan bir oğul doğdu ve ona Metuselah adını verdi.
21 Ayrıca, altı jübile yılı boyunca Tanrı'nın melekleriyle birlikteydi ve melekler ona yeryüzünde ve göklerde olan her şeyi, güneşin egemenliğini gösterdiler ve o da her şeyi yazdı.
22 Ve o, insan kızlarıyla günah işlemiş olan Gözcülere tanıklık etti; çünkü bunlar insan kızlarıyla birleşip

kirlenmeye başlamışlardı ve Hanok (onların) hepsine karşı tanıklık etti.
23 Ve o, insanoğulları arasından alındı ve biz onu yücelik ve şeref içinde Aden bahçesine götürdük; işte orada dünyanın hükmünü ve yargısını, insanoğullarının bütün kötülüklerini yazdı.
24 Ve bunun sebebi olarak (Tanrı) bütün Aden diyarına tufan sularını getirdi; çünkü orada bir işaret olarak konulmuş ve bütün insan oğullarına karşı tanıklık edecek, nesillerin bütün yaptıklarını yargı gününe kadar anlatacaktı.
25 Ve dağda, Rabbin huzurunda hoş karşılanan güzel kokulu baharatlar olan kutsal yerin buhurunu yaktı.
26 Çünkü Rabbin yeryüzünde dört yeri vardır: Aden Bahçesi, Doğu Dağı ve bugün üzerinde bulunduğun bu dağ, Sina Dağı ve Siyon Dağı. Bunlar, yeryüzünün kutsanması için yeni yaratılışta kutsanacaktır; onun aracılığıyla yeryüzü, tüm nesiller boyunca bütün suçundan ve kirliliğinden arındırılacaktır.
27 Ve on dördüncü jübilede [652 AM] Metuselah, babasının erkek kardeşinin kızı Azrial'ın kızı Edna'yı, bu haftanın ilk yılında, üçüncü haftada [701-7 AM] eş olarak aldı ve bir oğul doğurdu ve adını Lamech koydu.
28 On beşinci jübile yılının üçüncü haftasında Lamek, babasının erkek kardeşinin kızı olan Barakil'in kızı Betenos'la evlendi. Bu hafta ona bir oğul doğurdu ve Lamek ona Nuh adını verdi. 'Bu oğul, çektiğim sıkıntı ve bütün işlerim için, ayrıca Rabbin lanetlediği toprak için bana teselli verecek' dedi.
29 On dokuzuncu jübile yılının sonunda, altıncı yılın yedinci haftasında [930 AM], Âdem öldü ve bütün oğulları onu yaratılmış olduğu topraklara gömdüler ve o, toprağa gömülen ilk kişi oldu.
30 Ve bin yıldan yetmiş yılı eksikti; çünkü göklerin şahitliğinde bin yıl bir gün gibidir ve bu nedenle bilgi ağacı hakkında şöyle yazılmıştır: 'Ondan yediğiniz gün öleceksiniz.' Bu nedenle bu günün yıllarını tamamlamadı; çünkü o gün içinde öldü.
31 Bu jübile yılının sonunda, aynı yıl içinde Kabil de öldürüldü; çünkü evi üzerine yıkıldı ve evinin ortasında öldü, evin taşlarıyla öldürüldü; çünkü o da Habil'i bir taşla öldürmüştü ve adalet gereği bir taşla öldürüldü.
32 Bu nedenle göksel levhalarda şöyle buyurulmuştur: "Bir kimse komşusunu hangi aletle öldürürse, o aletle öldürülecektir; ona nasıl zarar verdiyse, ona öyle muamele edilecektir."
33 Ve yirmi beşinci [1205 AM] jübile yılında Nuh kendine bir eş aldı; adı Emzârâ idi, babasının erkek kardeşinin kızı Râkê'êl'in kızıydı; birinci yılın beşinci haftasında [1207 AM] ona Şem'i, beşinci yılında [1209 AM] Ham'ı ve birinci yılın altıncı haftasında [1212 AM] Yafet'i doğurdu.

BÖLÜM 5

1 İnsanlar yeryüzünde çoğalmaya başlayınca ve onlara kız çocukları doğunca, Tanrı'nın melekleri onları bu jübile yılında gördüler; kızlar çok güzeldi ve diledikleriyle kendilerine eş oldular; onlardan oğullar doğdu ve bunlar devlerdi.
2 Ve yeryüzünde kanunsuzluk arttı; bütün canlılar, insanlar, hayvanlar, kuşlar ve yeryüzünde yürüyen her şey kendi yollarını ve düzenlerini bozdular; birbirlerini yemeye başladılar ve yeryüzünde kanunsuzluk arttı; bütün insanların düşüncelerinin her türlü tasavvufu sürekli olarak kötü oldu.
3 Tanrı yeryüzüne baktı ve yeryüzünün bozulmuş olduğunu, bütün canlıların düzeni bozduğunu ve yeryüzündekilerin hepsinin O'nun gözü önünde her türlü kötülüğü işlediğini gördü.
4 Ve şöyle dedi: "Yeryüzünde yarattığı bütün insanları ve bütün canlıları yok edeceğim."
5 Fakat Nuh, Rabbin gözünde lütuf buldu.
6 Ve yeryüzüne gönderdiği meleklere karşı çok öfkelendi ve onları bütün egemenliklerinden söküp atmamızı emretti; onları yerin derinliklerinde bağlamamızı söyledi; işte onlar, meleklerin arasında bağlanmış ve ayrı tutulmuşlardır.
7 Ve O'nun huzurundan, oğullarına karşı kılıçla öldürülmeleri ve gök altından uzaklaştırılmaları emri geldi.
8 Ve O şöyle dedi: "Ruhum insan üzerinde sonsuza dek kalmayacak; çünkü onlar da etten ibarettir ve ömürleri yüz yirmi yıl olacaktır."
9 Ve O, kılıcını aralarına gönderdi; her biri komşusunu öldürsün diye. Onlar da birbirlerini öldürmeye başladılar ve hepsi kılıçla öldürülüp yeryüzünden yok oldular.
10 Ataları da (onların yıkımına) şahit oldular ve bundan sonra, Rabbin önünde yollarını ve işlerini bozanların hepsinin yargılanacağı büyük mahkumiyet gününe kadar, sonsuza dek yerin derinliklerinde hapsedildiler.
11 Ve O, onların hepsini yerlerinden yok etti; içlerinden hiç kimse kalmadı ki, hepsini bütün kötülüklerine göre yargılamasın.
12 Ve bütün eserlerine yeni ve doğru bir doğa verdi; öyle ki, sonsuza dek bütün doğaları gereği günah işlemesinler, her biri kendi türünde daima doğru olsun.
13 Her şeyin hükmü, göksel levhalara adaletle yazılmış ve belirlenmiştir; kendilerine belirlenmiş yoldan sapanların hükmü de böyledir; eğer o yolda yürümezlerse, her yaratık ve her tür için hüküm yazılmıştır.
14 Gökte, yerde, aydınlıkta, karanlıkta, Şeol'da, derinliklerde veya karanlık mekânda yargılanmamış hiçbir şey yoktur; bütün yargıları belirlenmiş, yazılmış ve kazınmıştır.
15 Allah herkesi yargılayacak; büyükleri büyüklüklerine göre, küçükleri küçüklüklerine göre, herkesi de kendi yoluna göre yargılayacaktır.
16 O, kimsenin şahsına bakmaz, hediyeleri de kabul etmez; çünkü O, her birini yargılayacağını söyler. Bir kimse yeryüzündeki her şeyi verse bile, O, hediyeleri veya şahsı dikkate almaz, elinden hiçbir şey kabul etmez; çünkü O, adil bir yargıçtır.
17 İsrailoğulları hakkında şöyle yazılmış ve buyurulmuştur: Eğer doğrulukla O'na dönerlerse, O da onların bütün suçlarını bağışlayacak ve bütün günahlarını affedecektir.
18 Kutsal Kitap'ta yazılı ve buyurulmuş olan şudur ki, Allah her yıl bir defasında bütün suçlarından tövbe edenlere merhamet gösterecektir.
19 Tufandan önce yollarını ve düşüncelerini bozanların hepsine gelince, Nuh'unki hariç hiçbiri kabul edilmedi; çünkü Nuh'unki, oğullarının kurtarılması vesilesiyle kabul edildi; çünkü (Tanrı) oğullarını onun yüzünden tufan sularından kurtardı. Çünkü Nuh'un yüreği, kendisine emredildiği gibi, bütün yollarında doğruydu ve kendisine takdir edilen hiçbir şeyden sapmamıştı.

20 Rab, yeryüzündeki her şeyi, insanları, hayvanları, gökteki kuşları ve yerde hareket eden her şeyi yok edeceğini söyledi. Nuh'a da tufan sularından kurtulmak için bir gemi yapmasını emretti.
21 Ve Nuh, Tanrı'nın kendisine emrettiği gibi, yirmi yedinci yılın yirmi yedinci yıldönümünde, beşinci yılın beşinci haftasında (birinci ayın yeni ayında) gemiyi yaptı. [1307 AM]
22 Ve o, altıncı (yılda) [1308 AM] ikinci ayın ikinci ayının yeni ayında, on altıncıya kadar içeri girdi; ve o ve ona getirdiğimiz her şey gemiye girdi ve Rab onu on yedinci akşam dışarıdan kapattı.
23 Rab göğün yedi kapısını ve büyük derinliklerin pınarlarının yedi ağzını açtı.
24 Ve gökten kırk gün kırk gece boyunca sular fışkırmaya başladı; derin denizlerin kaynaklarından da sular yükseldi, böylece bütün dünya suyla doldu.
25 Sular yeryüzünde yükseldi; sular bütün yüksek dağların on beş arşın üstüne çıktı; gemi yeryüzünün üzerine yükseldi ve suların üzerinde hareket etti.
26 Ve sular yeryüzünde beş ay, yani yüz elli gün boyunca hüküm sürdü.
27 Ve gemi gidip Ararat dağlarından biri olan Lubar'ın tepesine oturdu.
28 Dördüncü ayın yeni ayında, büyük derinliklerin kaynakları kapandı ve göğün kapıları tutuldu; yedinci ayın yeni ayında ise yeryüzünün bütün uçurumlarının ağızları açıldı ve sular derinliklere inmeye başladı.
29 Onuncu ayın yeni ayında dağların zirveleri göründü; birinci ayın yeni ayında ise yeryüzü görünür hale geldi.
30 Ve yedinci yılın beşinci haftasında [1309 AM] sular yeryüzünden çekildi ve ikinci ayın on yedinci gününde yeryüzü kurudu.
31 Ve yirmi yedinci günde sandığı açtı ve içinden vahşi hayvanları, büyükbaş hayvanları, kuşları ve her türlü hareketli şeyi çıkardı.

BÖLÜM 6

1 Üçüncü ayın yeni ayında gemiden çıktı ve o dağda bir sunak yaptı.
2 Ve yeryüzü için kefaret ödedi; bir oğlak alıp kanıyla yeryüzünün bütün suçunu bağışladı; çünkü Nuh'la birlikte gemide olanlar hariç, yeryüzünde olan her şey yok olmuştu.
3 Ve onun yağını sunağın üzerine koydu; bir öküz, bir keçi, bir koyun ve oğlaklar, tuz, bir kumru ve bir güvercin yavrusu aldı; sunağın üzerine yakmalık kurban koydu; üzerine yağla karıştırılmış bir sunu döktü; her şeyin üzerine şarap serpti ve tütsü serpti; böylece Rabbin önünde hoş bir koku oluştu.
4 Rab güzel kokuyu duydu ve onunla bir antlaşma yaptı: Artık yeryüzünü yok edecek bir tufan olmayacak; yeryüzünün bütün günleri, ekim ve hasat zamanı, soğuk ve sıcak, yaz ve kış, gündüz ve gece düzenini değiştirmeyecek ve sonsuza dek sona ermeyecek.
5 'Siz de yeryüzünde çoğalın, yayılın ve yeryüzüne bereket olun. Yeryüzünde ve denizde her şeyde sizden korku ve dehşet uyandıracağım.'
6 Ve işte, size bütün hayvanları, bütün kanatlıları, yeryüzünde hareket eden her şeyi, sudaki balıkları ve yiyecek olan her şeyi verdim; yeşil otlar gibi, size yiyecek olan her şeyi verdim.
7 Fakat etini, canını ve kanını yemeyeceksiniz; çünkü bütün etin canı kanındadır. Her insandan, her hayvandan insanın kanını isteyeceğim.
8 Kim insan kanı dökerse, onun kanı da insan tarafından dökülecektir; çünkü Tanrı insanı kendi suretinde yarattı.
9 Siz de çoğalın ve yeryüzünde yayılın.'
10 Nuh ve oğulları, hiçbir etin kanını yemeyeceklerine yemin ettiler ve bu ayda, yeryüzündeki bütün nesiller boyunca sonsuza dek geçerli olacak bir antlaşma yaptılar.
11 Bu nedenle, sana şöyle dedi: Bu ayda dağda İsrail oğullarıyla yeminli bir antlaşma yap ve Rabbin onlarla sonsuza dek yaptığı antlaşmanın bütün sözleri yüzünden üzerlerine kan serp.
12 Bu şahitlik sizin için yazılmıştır ki, buna sürekli olarak uyun; yeryüzünün ömrü boyunca hiçbir gün hayvan, kuş veya sığır kanı yemeyin. Hayvan, sığır veya kuş kanı yiyen kimse, kendisi ve soyu yeryüzünden sökülüp atılacaktır.
13 İsrail oğullarına kan yememelerini emret ki, adları ve soyları Rabbimiz Tanrı'nın önünde daima yücelsin.
14 Bu yasa için gün sınırı yoktur, çünkü o ebedidir. Onlar bunu nesiller boyu yerine getirecekler ki, sunak önünde kanla sizin için yalvarmaya devam etsinler; her gün, sabah ve akşam vakitlerinde, Rabbin huzurunda sizin için sürekli olarak bağışlanma dileyecekler ki, onu yerine getirsinler ve kökünden sökülmesinler.
15 Ve Tanrı, Nuh'a ve oğullarına, yeryüzünde bir daha tufan olmayacağına dair bir işaret verdi.
16 O, yeryüzünün sonsuza dek yok olmasına yol açacak bir tufanın bir daha olmayacağına dair ebedi antlaşmanın işareti olarak yayını buluta yerleştirdi.
17 Bu nedenle, her yıl antlaşmayı yenilemek için, bu ayda yılda bir kez haftalar bayramını kutlamaları emredilmiş ve göksel levhalara yazılmıştır.
18 Bu bayramın tamamı, yaratılış gününden Nuh'un günlerine kadar, yirmi altı jübile ve beş hafta boyunca gökte kutlandı. Nuh ve oğulları, Nuh'un ölümüne kadar yedi jübile ve bir hafta boyunca bu bayramı kutladılar. Nuh'un ölümünden sonra ise oğulları, İbrahim'in günlerine kadar bu bayramı kaldırdılar ve kan yediler.
19 Fakat İbrahim, İshak, Yakup ve çocukları senin günlerine kadar bunu yerine getirdiler; senin günlerinde ise İsrailoğulları bunu unuttular, ta ki siz bu dağda yeniden kutlayana kadar.
20 İsrail oğullarına bu bayramı bütün nesilleri boyunca kutlamalarını emret: Yılın bir günü, bu ayda bu bayramı kutlayacaklar.
21 Çünkü bu, haftaların bayramı ve ilk ürünlerin bayramıdır; bu bayram iki yönlü ve çift yönlüdür; hakkında yazılı ve kazınmış olanlara göre kutlayın.
22 Çünkü sana yazdığım ilk yasa kitabında, onu zamanında, yılda bir gün kutlaman gerektiğini yazdım ve sana kurbanlarını açıkladım ki, İsrail oğulları onu nesiller boyu bu ayda, her yıl bir gün hatırlasınlar ve kutlasınlar.
23 Birinci ayın yeni ayında, dördüncü ayın yeni ayında, yedinci ayın yeni ayında ve onuncu ayın yeni ayında anma günleri ve yılın dört bölümündeki mevsim günleri vardır. Bunlar sonsuza dek tanıklık olsun diye yazılmış ve belirlenmiştir.

24 Nuh bunları kendisi için, nesiller boyu sonsuza dek sürecek bayramlar olarak belirledi; böylece bunlar onun anısına bir hatıra oldu.
25 Birinci ayın yeni ayında kendisine bir gemi yapması emredildi; o gün yeryüzü kurudu ve gemiyi açıp yeryüzünü gördü.
26 Dördüncü ayın yeni ayında, yerin derinliklerinin ağızları kapandı. Yedinci ayın yeni ayında ise, yerin bütün derinliklerinin ağızları açıldı ve sular içlerine akmaya başladı.
27 Onuncu ayın yeni ayında dağların zirveleri göründü ve Nuh çok sevindi.
28 Bu nedenle, bunları kendisi için sonsuza dek anılacak bayramlar olarak belirledi; işte böylece belirlenmiş oldular.
29 Ve onları gök levhalarına yerleştirdiler; her birinin on üç haftalık bir süresi vardı; anısı birinden diğerine, birinciden ikinciye, ikinciden üçüncüye ve üçüncüden dördüncüye geçti.
30 Ve bu emrin bütün günleri elli iki hafta olacak ve (bunlar) bütün yılı tamamlayacak. Bu, göksel levhalara kazınmış ve düzenlenmiştir.
31 Bu buyruğu ne bir yıl ne de yıllar boyunca ihmal etmek söz konusu değildir.
32 İsrail oğullarına da şu emri ver: Yılları bu hesaplamaya göre tutsunlar; üç yüz altmış dört gün, tam bir yıl oluşturacaktır. Günlerini ve bayramlarını bozmasınlar; her şey onların şahitliğine göre gerçekleşecek, hiçbir günü atlamayacaklar ve hiçbir bayramı bozmayacaklar.
33 Fakat eğer bunları ihmal ederler ve O'nun emrine göre yerine getirmezlerse, o zaman bütün mevsimleri alt üst edecekler ve yıllar bu düzenden çıkacak, [mevsimleri alt üst edecekler ve yıllar alt üst olacak] ve hükümlerini ihmal edeceklerdir.
34 İsrail oğullarının hepsi unutacak ve yılların yolunu bulamayacak, yeni ayları, mevsimleri ve Şabat günlerini unutacak ve yılların düzeni konusunda tamamen sapacaklar.
35 Çünkü ben bunu biliyorum ve bundan böyle sana bildireceğim; bu benim kendi uydurmam değildir; çünkü kitap önümde yazılıdır ve göksel levhalarda günlerin dağılımı belirlenmiştir; böylece antlaşmanın bayramlarını unutmasınlar ve sapkınlıkları ve bilgisizlikleri yüzünden putperestlerin bayramlarına göre yaşamasınlar.
36 Çünkü bazıları ayın mevsimleri nasıl bozduğunu ve her yıl on gün erken geldiğini mutlaka gözlemleyeceklerdir.
37 Bu nedenle, yıllar gelecek ki, düzeni bozacaklar, iğrenç bir günü şahitlik günü, kirli bir günü de bayram günü yapacaklar; bütün günleri, kutsal günü kirli günle, kirli günü de kutsal günle karıştıracaklar; çünkü ayları, Şabat günlerini, bayramları ve jübileleri karıştıracaklar.
38 Bu nedenle sana emrediyor ve şahitlik ediyorum ki, onlara şahitlik edesin; çünkü ölümünden sonra çocukların onları rahatsız edecek, yılı üç yüz altmış dört gün olarak tutmayacaklar ve bu nedenle yeni aylar, mevsimler, Şabatlar ve bayramlar konusunda sapacaklar ve her türlü eti her türlü kanla birlikte yiyecekler.

BÖLÜM 7

1 Ve birinci yılın yedinci haftasında [1317 AM], bu jübile yılında, Nuh, geminin oturduğu dağa, Ararat Dağları'ndan biri olan Lubar adlı dağa üzüm bağları dikti ve bunlar dördüncü yılda [1320 AM] meyve verdi ve Nuh onların meyvelerini korudu ve bu yılın yedinci ayında topladı.
2 Ve ondan şarap yaptı, bir kaba koydu ve beşinci yıla kadar, [1321 AM] birinci ayın yeni ayının ilk gününe kadar sakladı.
3 Ve o, bu bayram gününü sevinçle kutladı ve Rabbe yakmalık kurban olarak bir genç öküz, bir koç, her biri bir yaşında olan yedi koyun ve bir keçi yavrusu kesti; böylece kendisi ve oğulları için kefaret sağlamış oldu.
4 Önce oğlağı hazırladı ve kanının bir kısmını yaptığı sunağın üzerindeki etin üzerine koydu; bütün yağını da yakmalık kurbanı koyduğu sunağın üzerine koydu; öküzü, koçu ve koyunu da aynı şekilde hazırladı ve bütün etlerini sunağın üzerine yerleştirdi.
5 Ve bütün sunularını yağla karıştırıp sunağın üzerine koydu; sonra da önceden sunakta yaktığı ateşe şarap serpti ve sunağın üzerine buhur koyarak Tanrısı RAB'bin nezdinde hoş bir koku yaydı.
6 Ve o da sevindi ve bu şaraptan içti; kendisi ve çocukları da sevinçle içtiler.
7 Akşam olmuştu ve çadırına girdi; sarhoş olduğu için yattı ve uyudu; uyurken çadırının örtüsü açıktı.
8 Ham, babası Nuh'u çıplak halde görünce dışarı çıktı ve iki kardeşine haber verdi.
9 Şem giysisini aldı, kalktı; o ve Yafet de kalktılar, giysiyi omuzlarına koydular ve geriye doğru yürüyerek babalarının utancını örttüler; yüzleri de geriye dönüktü.
10 Nuh uykusundan uyandı ve küçük oğlunun kendisine yaptıklarının hepsini öğrendi. Oğluna lanet okuyarak, "Kenan lanetli olsun; kardeşlerinin kölesi olsun!" dedi.
11 Ve Şem'i kutsadı ve şöyle dedi: 'Şem'in Tanrısı RAB mübarek olsun, Kenan onun kulu olsun.'
12 Tanrı Yafet'i genişletecek, Tanrı Şem'in yerleşim yerinde ikamet edecek ve Kenan onun kulu olacak.
13 Ham, babasının küçük oğluna lanet ettiğini biliyordu ve bu durumdan dolayı çok üzüldü. Bunun üzerine babasından ayrıldı; oğulları Kuş, Mizraym, Put ve Kenan da onunla birlikte ayrıldı.
14 Ve kendisi için bir şehir kurdu ve ona karısı Ne'elatama'uk'un adını verdi.
15 Yafet bunu gördü ve kardeşini kıskandı; o da kendine bir şehir inşa etti ve ona karısının adını, Adataneses adını verdi.
16 Şem babası Nuh'un yanında yaşadı ve babasının yanına, dağda bir şehir kurdu; o da bu şehre karısı Sediketelebab'ın adını verdi.
17 Ve işte bu üç şehir Lubar Dağı'nın yakınındadır: Sedeqetelebab dağın doğusunda, Na'eltama'uk güneyinde ve 'Adatan'eses batısındadır.
18 Şem'in oğulları şunlardır: Elam, Aşur, Arpakşad (bu oğul tufandan iki yıl sonra doğmuştur), Lud ve Aram.
19 Yafet'in oğulları: Gomer, Magog, Madai, Yavan, Tubal, Meşek ve Tiras; bunlar Nuh'un oğullarıdır.
20 Ve yirmi sekizinci jübile yılında [1324-1372 AM] Nuh, oğullarının oğullarına bildiği tüm hükümleri ve emirleri bildirmeye başladı ve oğullarını doğru yolu izlemeye, bedenlerinin utancını örtmeye, Yaratıcılarına şükretmeye, anne ve babalarına saygı göstermeye, komşularını sevmeye ve canlarını zinadan, pislikten ve her türlü haksızlıktan korumaya teşvik etti.

21 Çünkü yeryüzüne tufan şu üç şey yüzünden geldi: Birincisi, bekçilerin kendi buyruklarına aykırı olarak insan kızlarıyla fuhuş etmeleri ve dilediklerivle kendilerine eş almaları; böylece pisliğin başlangıcını yapmaları.
22 Ve Nafidim oğullarını doğurdular; hepsi birbirinden farklıydı ve birbirlerini yediler. Devler Nafidimleri öldürdüler, Nafidimler Eljoları öldürdüler, Eljolar da insanları, bir insan diğerini öldürdü.
23 Ve herkes kendini kötülük yapmak ve çok kan dökmek için sattı ve yeryüzü kötülükle doldu.
24 Bundan sonra hayvanlara, kuşlara ve yeryüzünde hareket eden, yürüyen her şeye karşı günah işlediler; yeryüzünde çok kan döküldü ve insanların her türlü hayali ve arzusu sürekli olarak boş ve kötü şeyler tasarladı.
25 Rab, onların kötülüklerinden ve yeryüzünde döktükleri kandan dolayı her şeyi yeryüzünden yok etti.
26 'Ben ve siz, oğullarım, ve bizimle birlikte gemiye giren herkes kaldık. İşte, önümde yaptıklarınızı görüyorum; doğruluk yolunda yürümüyorsunuz. Çünkü yıkım yolunda yürümeye başladınız, birbirinizden ayrılıyorsunuz, birbirinizi kıskanıyorsunuz ve (bu yüzden) oğullarım, her biriniz kardeşinizle uyum içinde değilsiniz.'
27 Çünkü görüyorum ki, cinler size ve çocuklarınıza karşı ayartmalara başlamışlardır. Şimdi sizin için korkuyorum ki, ölümümden sonra yeryüzünde insan kanı dökeceksiniz ve siz de yeryüzünden silineceksiniz.
28 Çünkü insan kanı döken ve herhangi bir hayvanın kanını yiyenlerin hepsi yeryüzünden yok edilecektir.
29 Artık yeryüzünde kan yiyen veya insan kanı döken kimse kalmayacak; gök altında da ondan ne soy ne de nesil kalacak. Çünkü hepsi Şeol'e gidecek, mahkumiyet yerine inecek ve derin karanlığın içine şiddetli bir ölümle götürülecekler.
30. Öldürdüğünüz hayvanların, sığırların ve yeryüzünde uçan her şeyin kanından eser kalmasın. Yeryüzünde dökülen kanı örterek canlarınız için hayırlı bir iş yapmış olursunuz.
31 Kanla yiyen gibi olmayın; sakın önünüzde kan yemesin, kanı örtün. Çünkü ben size, çocuklarınıza ve bütün canlılara böyle şahitlik etmekle görevlendirildim.
32. Canınızın etle birlikte yenmesine izin vermeyin ki, canınız olan kanınız, yeryüzünde kan dökenlerin elinden istenmesin.
33 Çünkü yeryüzü, üzerine dökülen kandan arınmış olmayacaktır; zira yeryüzü ancak onu dökenin kanı sayesinde, tüm nesiller boyunca temizlenecektir.
34 Ey çocuklarım, şimdi dinleyin: Adalet ve doğrulukla hareket edin ki, bütün yeryüzüne doğruluk içinde yerleşesiniz ve şanınız, beni tufan sularından kurtaran Tanrımın önünde yücelsin.
35 Ve bakın, gidip kendinize şehirler kuracaksınız ve içlerine yeryüzünde bulunan bütün bitkileri, özellikle de bütün meyve veren ağaçları dikeceksiniz.
36 Üç yıl boyunca yenilen her şeyin meyvesi toplanmayacak; dördüncü yılda ise meyvesi kutsal sayılacak [ve ilk ürünler sunulacak], göğü, yeri ve her şeyi yaratan Yüce Tanrı'nın önünde makbul olacak. Şarap ve zeytinyağının ilk ürünlerini bolca Rabbin sunağına sunsunlar; Rab onu kabul eder. Geri kalanını ise Rabbin evinin hizmetkârları sunağın önünde yesinler.
37 Beşinci yılda ise, doğruluk ve dürüstlük içinde salıverin; böylece siz de doğru yolda olacaksınız ve ektiğiniz her şey bereketli olacak.
38 Çünkü babanızın babası Enoch, oğlu Metuselah'a böyle emretti; Metuselah da onun oğlu Lamech'e emretti ve Lamech de atalarının kendisine emrettiği her şeyi bana emretti.
39 "Ben de size, oğullarım, Hanok'un ilk jubile yılında oğluna emrettiği gibi emir vereceğim: O, henüz hayattayken, yedinci kuşakta, oğluna ve oğlunun oğullarına ölümüne kadar bu emri verdi ve şahitlik etti."

BÖLÜM 8

1 Yirmi dokuzuncu jübilede, ilk haftada [1373 AM], Arpakşad kendine bir eş aldı; adı Rasu'eja idi, Susan'ın kızı, Elam'ın kızıydı ve bu haftanın üçüncü yılında [1375 AM] ona bir oğul doğurdu ve adını Kainam koydu.
2 Oğul büyüdü ve babası ona yazı yazmayı öğretti; o da kendine bir şehir kurmak için yer aramaya gitti.
3 Ve o, önceki nesillerin kayaya kazıdığı bir yazı buldu; üzerindekileri okudu, kopyaladı ve bu yüzden günah işledi; çünkü bu yazıda, gökteki bütün işaretlerde güneşin, ayın ve yıldızların alametlerini gözlemleyen Gözcüler'in öğretisi yer alıyordu.
4 Ve bunu yazdı ve bu konuda hiçbir şey söylemedi; çünkü Nuh'un bu yüzden ona kızmasından korktuğu için ona bundan bahsetmeye cesaret edemedi.
5 Ve otuzuncu jübile yılında [1429 AM], birinci yılın ikinci haftasında, Madai'nin kızı ve Yafet'in oğlu Melka adında bir kadınla evlendi. Dördüncü yılda [1432 AM] bir oğul doğurdu ve adını Şelah koydu; çünkü şöyle dedi: 'Gerçekten ben gönderildim.'
6 [Dördüncü yılda doğdu], Şelah büyüdü ve kendine bir eş aldı; adı Muak idi, babasının kardeşi Kesed'in kızıydı, otuz birinci jübilede, beşinci haftada, birinci yılda [1499 AM].
7 Ve beşinci yılda ona bir oğul doğurdu ve adını Eber koydu. Otuz ikinci jübilede, yedinci haftada, üçüncü yılda Nebrod'un kızı Azûrâd ile evlendi. [1503 AM]
8 Ve altıncı yılda [1567 AM] ona bir oğul doğurdu ve ona Peleg adını verdi; çünkü o doğduğu günlerde Nuh'un oğulları yeryüzünü kendi aralarında paylaşmaya başlamışlardı; bu nedenle ona Peleg adını verdi.
9 Ve bunu kendi aralarında gizlice paylaştılar ve Nuh'a bildirdiler.
10 Ve otuz üçüncü jübile yılının başında [1569 AM], Şem, Ham ve Yafet için, her birinin miras payına göre, yeryüzünü üç parçaya böldüler; bu, ilk yılın ilk haftasında, gönderilmiş olanlarımızdan birinin onlarla birlikte olduğu zamandı.
11 Ve oğullarını çağırdı; onlar da çocuklarıyla birlikte yanına geldiler. Yeryüzünü üç oğluna miras olarak paylaştırdı. Oğulları ellerini uzatıp babaları Nuh'un bağrından yazıyı aldılar.
12 Yazıda, Şem'in payı olarak yeryüzünün ortası belirlenmişti; bu, Rafa dağlarının ortasından, Tina nehrinin ağzından, kendisi ve oğulları için sonsuza dek miras olarak alacağı bir alandı. Bu pay, nehrin ortasından batıya doğru uzanır ve uçurumların sularına ulaşır; bu nehir oradan çıkarak sularını Meat denizine döker ve bu nehir büyük

denize akar. Kuzeye doğru olan her şey Yafet'indir, güneye doğru olan her şey ise Şem'indir.
13 Ve bu, Karaso'ya kadar uzanır; bu, güneye bakan dilin bağrındadır.
14 Ve onun payı büyük deniz boyunca uzanır ve güneye bakan dilin batısına kadar düz bir hat halinde uzanır; çünkü bu denize Mısır Denizi'nin dili adı verilmiştir.
15 Ve buradan güneye, büyük denizin ağzına doğru, sularının kıyısına doğru yönelir ve batıya doğru Afra'ya uzanır ve Gihon nehrinin sularına ulaşana kadar uzanır ve Gihon sularının güneyinde, bu nehrin kıyılarına kadar uzanır.
16 Ve doğuya doğru uzanır, güneydeki Aden Bahçesi'ne kadar ulaşır; Aden ülkesinin ve bütün doğunun doğusundan, doğuya döner ve Rafa adlı dağın doğusuna kadar ilerler ve Tina nehrinin ağzının kıyısına iner.
17 Bu pay, Şem ve oğulları için kura ile belirlendi; böylece onlar bu paya nesiller boyu sonsuza dek sahip olacaklardı.
18 Nuh, bu payın Şem ve oğulları için çıkmasına sevindi ve peygamberlikte ağzıyla söylediği her şeyi hatırladı; çünkü şöyle demişti: 'Şem'in Tanrısı RAB'be şükürler olsun ve RAB Şem'in evinde ikamet etsin.'
19 Ve o, Aden Bahçesi'nin kutsalların kutsalı, Rabbin meskeni olduğunu, Sina Dağı'nın çölün merkezi, Siyon Dağı'nın ise yeryüzünün göbeğinin merkezi olduğunu biliyordu; bu üçü, birbirine bakan kutsal yerler olarak yaratılmıştı.
20 O da, Rabbin sözünü ağzına koyan ve sonsuza dek Rabbe şükreden, tanrıların Tanrısı'na şükretti.
21 Ve Şem'e ve oğullarına nesiller boyu sürecek mübarek bir pay ve bereket geldiğini biliyordu: Aden topraklarının tamamı, Kızıldeniz topraklarının tamamı, doğu ve Hindistan topraklarının tamamı, Kızıldeniz ve dağları, Başan topraklarının tamamı, Lübnan topraklarının tamamı ve Kaftur adaları, Sanir ve Amana dağlarının tamamı, kuzeydeki Aşur dağları, Elam, Aşur, Babil, Susan ve Ma'edai topraklarının tamamı, Ararat dağlarının tamamı ve Aşur dağlarının ötesinde kuzeye doğru uzanan denizin ötesindeki tüm bölge; mübarek ve geniş bir ülke ve içindeki her şey çok iyi.
22 Ham için ise ikinci kısım, Gihon'un ötesinde, güneye doğru, bahçenin sağında çıktı ve güneye doğru uzanarak bütün ateş dağlarına kadar uzanır; batıya doğru Atel denizine kadar uzanır ve batıya doğru Mauk denizine kadar uzanır; o denize, yok edilmemiş her şey iner.
23 Ve kuzeye doğru, Gadir sınırlarına kadar ilerler; denizin sularının kıyısına, büyük denizin sularına kadar uzanır, Gihon nehrine yaklaşır ve Gihon nehri boyunca ilerleyerek Aden Bahçesi'nin sağ tarafına ulaşır.
24 Bu, Ham'a sonsuza dek kendisi ve oğulları için, nesiller boyu sürecek olan pay olarak verilen ülkedir.
25 Yafet için ise Tina nehrinin ötesinde, sularının çıkış noktasının kuzeyinde üçüncü bir bölüm ortaya çıktı ve bu bölüm kuzeydoğuya doğru Gog bölgesinin tamamına ve onun doğusundaki tüm ülkeye kadar uzandı.
26 Kuzeye doğru uzanır ve kuzey yönünde Qelt dağlarına ve Ma'uk denizine doğru uzanır ve Gadir'in doğusundan deniz suları bölgesine kadar gider.
27 Ve bu nehir, Fara'nın batısına yaklaşıncaya kadar uzanır ve oradan tekrar Afera'ya doğru döner; doğuya doğru ise Meat denizinin sularına kadar uzanır.
28 Ve kuzeydoğu yönünde Tina nehri bölgesine kadar uzanır, Rafa dağına doğru sularının sınırına yaklaşır ve oradan kuzeye doğru döner.
29 Bu, Yafet ve oğullarına miras olarak verilen, kendisi ve oğulları için nesiller boyu sahip olacakları topraktır; beş büyük ada ve kuzeyde büyük bir ülke.
30 Fakat orası soğuktur, Ham ülkesi sıcaktır; Şem ülkesi ise ne sıcak ne de soğuktur, soğuk ve sıcağın karışımıdır.

BÖLÜM 9

1 Ham, bunu oğulları arasında paylaştırdı; ilk pay doğuya doğru Kuş'a, batıya doğru Mizraym'a, batıya doğru Put'a ve batıya doğru deniz kıyısında Kenan'a verildi.
2 Şem de bunu oğulları arasında paylaştırdı; ilk pay Ham ve oğullarına, Dicle nehrinin doğusundan doğuya doğru uzanıp Hindistan topraklarının tamamını, Kızıldeniz kıyılarını, Dedan sularını, Mebri ve Ela dağlarının tamamını, Susan topraklarının tamamını ve Pharnak tarafında Kızıldeniz'e ve Tina nehrine kadar olan tüm bölgeyi kapsadı.
3 Ve Aşur için ikinci kısım çıktı; Aşur, Ninova ve Şinar topraklarının tamamı ve Hindistan sınırına kadar olan bölge, yükselip nehrin kıyısını takip etti.
4 Arpakşad'a ise üçüncü kısım düştü: Fırat'ın doğusundaki, Kızıldeniz'e kıyısı olan bütün Keldani toprakları, Mısır'a bakan denizin ağzına yakın bütün çöl suları, Lübnan, Sanir ve Amana topraklarının tamamı, Fırat sınırına kadar olan bölge.
5 Aram'a ise dördüncü pay verildi: Dicle ile Fırat arasında kalan, Keldanilerin kuzeyinde yer alan, Aşur dağlarının sınırına kadar uzanan ve Arara topraklarını kapsayan bütün Mezopotamya toprakları.
6 Lud'a beşinci pay olarak Aşur dağları ve onlara ait her şey, Büyük Deniz'e kadar ve kardeşi Aşur'un doğusuna kadar olan bölge verildi.
7 Yafet de kendisine miras kalan toprakları oğulları arasında paylaştırdı.
8 Ve ilk kısım, kuzey tarafından doğuya, Tina nehrine kadar Gomer için çıktı; kuzeyde ise Magog için kuzeyin iç kısımlarının tamamı Meat denizine kadar çıktı.
9 Ve Madai, iki kardeşinin batısından adalara ve adaların kıyılarına kadar olan toprakları sahiplenmek üzere onun payına düştü.
10 Ve Yavan'a dördüncü pay olarak bütün adalar ve Lud sınırına yakın adalar verildi.
11 Ve Tubal için, dilin ortasında, Lud kısmının sınırına doğru yaklaşan, ikinci dilin ötesindeki bölgeden üçüncü dile kadar uzanan beşinci kısım ortaya çıktı.
12 Meşek'e gelince, altıncı kısım çıktı; üçüncü dilin ötesindeki bütün bölge, Gadir'in doğusuna kadar uzanıyordu.
13 Tiras'a ise yedinci pay olarak denizin ortasında dört büyük ada çıktı; bunlar Ham'ın payına kadar uzanıyordu [ve Kamaturi adaları, Arpakşad'ın oğullarına miras olarak kura ile verildi].
14 Böylece Nuh'un oğulları, babaları Nuh'un huzurunda kendi oğullarına paylaştırdılar ve Nuh, hepsini yeminle bağladı; payına düşmeyen her birimize lanet okudu.
15 Ve hepsi, kendileri ve oğulları için, nesiller boyu, yargı gününe kadar, 'Öyle olsun; öyle olsun' dediler. O gün, Rab

Tanrı onları kılıç ve ateşle yargılayacak; çünkü yeryüzünü isyan, pislik, fuhuş ve günahla doldurmuşlardır.

BÖLÜM 10

1 Bu jübile yılının üçüncü haftasında ise kötü cinler Nuh'un oğullarını yoldan çıkarmaya, onları aldatmaya ve yok etmeye başladılar.
2 Nuh'un oğulları babaları Nuh'un yanına gelip, oğullarını yoldan çıkaran, kör eden ve öldüren cinlerden bahsettiler.
3 Ve Rab Tanrısı'nın önünde dua etti ve şöyle dedi: 'Ey bütün canlıların ruhlarının Tanrısı, bana merhamet gösterdin! Beni ve oğullarımı tufan sularından kurtardın ve helak oğulları gibi beni helak etmedin; çünkü bana karşı lütfun büyük oldu ve ruhuma merhametin büyük oldu; lütfun oğullarımın üzerine yükselsin ve kötü ruhlar onların üzerinde hüküm sürmesin; yoksa onları yeryüzünden yok ederler.'
4 Ama sen beni ve oğullarımı bereketlendir ki, çoğalalım, yeryüzünü dolduralım.
5 Sen, bu ruhların ataları olan gözcülerinin benim zamanımdaki davranışlarını biliyorsun; yaşayan bu ruhlara gelince, onları hapse at ve mahkumiyet yerinde sıkıca tut; ey Tanrım, kulunun oğullarına yıkım getirmelerine izin verme; çünkü bunlar kötü niyetlidir ve yok etmek için yaratılmışlardır.
6 "Onlar dirilerin ruhları üzerinde egemenlik kurmasınlar; çünkü onlara egemenlik kurabilecek olan yalnızca Sensin. Ve bundan böyle ve sonsuza dek salihlerin oğulları üzerinde de güç sahibi olmasınlar."
7 Rabbimiz Tanrı ise hepsini bağlamamızı emretti.
8 Ruhların başı Mastâ geldi ve dedi ki: 'Ey Rabbim, Yaratıcı, onlardan bir kısmını önümde bırak, sesimi dinlesinler ve onlara söyleyeceğim her şeyi yapsınlar; çünkü eğer onlardan bir kısmı bana kalmazsa, insanoğulları üzerinde irademin gücünü uygulayamam; çünkü bunlar benim hükmüm önünde yoldan çıkarmak ve bozmak içindir; çünkü insanoğullarının kötülüğü çok büyüktür.'
9 Ve şöyle buyurdu: "Onların onda birini O'nun önünde bırakın, dokuzda birini de mahkumiyet yerine indirin."
10 Ve O, içimizden birine Nuh'a bütün ilaçlarını öğretmemizi emretti; çünkü onların dürüstlük yolunda yürümeyeceklerini ve doğruluk için çaba göstermeyeceklerini biliyordu.
11 Biz de O'nun bütün sözlerine göre hareket ettik: Bütün kötü niyetlileri mahkumiyet yerinde bağladık, onların onda birini ise yeryüzünde Şeytan'ın önünde boyun eğsinler diye bıraktık.
12 Biz de Nuh'a, onların hastalıklarına ve her ikisinin de çaresini, yeryüzünün bitkileriyle nasıl iyileştirebileceğini anlattık.
13 Nuh, kendisine her türlü ilaç hakkında öğrettiğimiz her şeyi bir kitaba yazdı. Böylece kötü ruhlar Nuh'un oğullarına zarar vermekten men edildi.
14 Ve yazdığı her şeyi en büyük oğlu Şem'e verdi; çünkü onu diğer oğullarından çok seviyordu.
15 Nuh atalarıyla birlikte uyudu ve Ararat ülkesindeki Lubar Dağı'na gömüldü.
16 Hayatı boyunca dokuz yüz elli yıl, on dokuz jübile, iki hafta ve beş yıl yaşadı. [1659 AM]
17 Yeryüzündeki yaşamında, doğruluk bakımından kusursuz olduğu için, Hanok hariç, insanların çocuklarından üstün oldu. Çünkü Hanok'un görevi, dünya nesillerine tanıklık etmek, kıyamet gününe kadar nesilden nesile bütün işleri anlatmak için atanmıştı.
18 Ve otuz üçüncü jübile yılında, birinci yılın ikinci haftasında, Peleg, Sina'ar'ın kızı Lomna adında bir kadınla evlendi ve bu kadın ona bu haftanın dördüncü yılında bir oğul doğurdu ve Peleg ona Reu adını verdi; çünkü şöyle demişti: 'İşte, insanlar Şinar ülkesinde kendilerine bir şehir ve bir kule inşa etme gibi kötü bir amaçla kötülüğe düştüler.'
19 Çünkü onlar Ararat diyarından doğuya, Şinar'a gittiler; çünkü onun zamanında şehri ve kuleyi inşa edip, 'Haydi, bununla göğe çıkalım' dediler.
20 Ve inşaata başladılar; dördüncü haftada ateşle tuğla yaptılar ve tuğlalar onlara taş görevi gördü; tuğlaları birbirine yapıştırmak için kullandıkları kil ise denizden ve Şinar ülkesindeki su kaynaklarından çıkarılan asfalttı.
21 Ve onu inşa ettiler: Kırk üç yıl [1645-1688 AM] sürdü inşaatları; genişliği 203 tuğla, yüksekliği ise bir tuğlanın üçte biri kadardı; yüksekliği 5433 arşın ve 2 palmiye uzunluğundaydı ve (bir duvarın uzunluğu) on üç stadyum (diğerinin uzunluğu ise otuz stadyum) idi.
22 Rabbimiz Tanrı bize şöyle dedi: "Bakın, onlar tek bir halktır ve bunu yapmaya başlamışlardır; artık hiçbir şey onlardan esirgenmeyecektir. Haydi, aşağı inelim ve dillerini karıştıralım ki, birbirlerinin sözlerini anlamasınlar ve şehirler ve uluslar arasında dağılsınlar; böylece yargı gününe kadar tek bir amaç bir arada kalmasın."
23 Rab indi ve biz de onunla birlikte indik; insanların inşa ettiği şehri ve kuleyi görmek için.
24 Ve onların dillerini karıştırdı; artık birbirlerinin ne dediğini anlamaz oldular ve böylece şehri ve kuleyi inşa etmeyi bıraktılar.
25 Bu nedenle Şinar ülkesinin tamamına Babil adı verildi; çünkü Rab orada insanların dillerini karıştırdı ve oradan insanlar kendi dillerine ve milletlerine göre şehirlerine dağıldılar.
26 Rab kuleye karşı güçlü bir rüzgâr gönderdi ve onu yerle bir etti. Kule, Şinar ülkesinde, Aşur ile Babil arasında kaldı ve ona 'Yıkım' adını verdiler.
27 Birinci yılın dördüncü haftasında [1688 AM], otuz dördüncü jübile yılının başında Şinar ülkesinden dağıtıldılar.
28 Ham ve oğulları, güney ülkesinde kendisine pay olarak edindiği ve yerleşeceği toprağa gittiler.
29 Kenan, Lübnan topraklarını Mısır nehrine kadar gördü ve çok iyi olduğunu anladı. Batıdaki (yani denizin bulunduğu) miras topraklarına gitmedi ve Ürdün sınırından doğuya ve batıya doğru uzanan Lübnan topraklarında yerleşti.
30 Babası Ham, kardeşleri Kuş ve Mizraym ona şöyle dediler: "Sen, sana ait olmayan ve bize kura ile verilmemiş bir toprağa yerleştin. Bunu yapma; çünkü eğer böyle yaparsan, sen ve oğulların o topraklarda düşecek ve isyan yüzünden lanetleneceksiniz. Çünkü siz isyanla yerleştiniz, çocuklarınız da isyanla düşecek ve sen de sonsuza dek kökünden sökülüp atılacaksın."
31 Şem'in evinde oturmayın; çünkü bu ev Şem'e ve oğullarına payları gereği verilmişti.

32 Lanetlisin sen, ve Nuh'un bütün oğullarından daha çok lanetleneceksin; çünkü biz bu lanetle, kutsal yargıcın huzurunda ve babamız Nuh'un huzurunda yemin ederek kendimizi bağladık.'
33 Fakat o, onların sözlerine kulak vermedi ve oğullarıyla birlikte Lübnan topraklarında, Hamat'tan Mısır girişine kadar olan bölgede, bugüne kadar yaşadı.
34 Bu nedenle o ülkeye Kenan adı verildi.
35 Yafet ve oğulları denize doğru gittiler ve kendilerine düşen topraklarda yerleştiler. Medai deniz ülkesini gördü ve beğenmedi; Ham'dan, Aşur'dan ve karısının kardeşi Arpakşad'dan bir pay istedi ve karısının kardeşinin yanında, Med ülkesinde bugüne kadar yaşadı.
36 Ve kendi yerleşim yerine ve oğullarının yerleşim yerine, babaları Madai'nin adından esinlenerek Medya adını verdi.

BÖLÜM 11

1 Ve otuz beşinci jübilede, üçüncü haftanın ilk yılında [1681 AM], Reu kendine bir eş aldı; adı Kesed'in oğlu Ûr'un kızı Ôrâ idi ve ondan bir oğlu oldu; adını Sêrôh koydu, bu jübilede bu haftanın yedinci yılında. [1687 AM]
2 Nuh'un oğulları birbirleriyle savaşmaya, birbirlerini esir almaya, öldürmeye, yeryüzünde insan kanı dökmeye, kan yemeye, güçlü şehirler, surlar ve kuleler inşa etmeye, bireyleri milletlerin üstüne çıkarmaya, krallıkların temellerini atmaya, halkları halklara, milletleri milletlere, şehirleri şehirlere karşı savaştırmaya, kötülük yapmaya, silah edinmeye, oğullarına savaşmayı öğretmeye, şehirleri ele geçirmeye ve erkek-kadın köleler satmaya başladılar.
3 Kesed oğlu Ur, Kildanilerin Ara şehrini kurdu ve adını kendi adıyla ve babasının adıyla koydu. Kendilerine dökme putlar yaptılar ve her biri kendi yaptığı dökme puta taptı; oyma putlar ve kirli taklitler yapmaya başladılar ve kötü ruhlar onlara yardım edip onları günah işlemeye ve kirliliğe teşvik etti.
4 Ve prens Mastêmâ bütün bunları yapmak için çabaladı ve her türlü haksızlık, günah ve isyanı işlemek, dünyayı bozmak, yıkmak ve yeryüzüne kan dökmek için, kendi emrine verilmiş olan diğer ruhları gönderdi.
5 Bu nedenle Sêrôh'un adını Serug koydu; çünkü herkes her türlü günah ve isyan işlemeye yönelmişti.
6 Ve o büyüdü ve Keldanilerin Ur şehrinde, karısının annesinin babasının yanında yaşadı ve putlara taptı ve otuz altıncı jübilede, beşinci haftada, birinci yılda [1744 AM] kendine bir eş aldı; bu eşin adı, babasının erkek kardeşinin kızı Kaber'in kızı Melka idi.
7 Ve o, bu haftanın ilk yılında ona Nahor'u doğurdu; Nahor büyüdü ve Kildanilerin Ur şehrinde yaşadı. Babası ona Kildanilerin gök işaretlerine göre kehanette bulunma ve fal bakma yöntemlerini öğretti.
8 Ve otuz yedinci jübilede, altıncı haftada, birinci yılda [1800 AM], Keldanilerden Nestag'ın kızı İyaska adında bir kadınla evlendi.
9 Ve o, bu haftanın yedinci yılında ona Terah'ı doğurdu. [1806 AM]
10 Ve prens Mastêmâ, ekilen tohumları yiyip bitirmek, ülkeyi harap etmek ve insanların emeklerini çalmak için kuzgunlar ve kuşlar gönderdi. Tohumlar toprağa ekilmeden önce, kuzgunlar onları toprağın yüzeyinden topladılar.
11 Bu nedenle adını Terah koydu; çünkü kargalar ve kuşlar onları yoksulluğa düşürdüler ve tohumlarını yediler.
12 Kuşlar yüzünden yıllar verimsiz geçmeye başladı; ağaçların bütün meyvelerini yediler. Ömürleri boyunca yeryüzünün meyvelerinden bir kısmını kurtarmak için çok çaba sarf ettiler.
13 Ve bu otuz dokuzuncu jübile yılında, birinci yılın ikinci haftasında [1870 AM] Terah kendine bir eş aldı; onun adı Edna idi, o da İbrahim'in kızı, babasının kız kardeşinin kızıydı. Ve bu haftanın yedinci yılında [1876 AM] ona bir oğul doğurdu ve ona annesinin babasının adından dolayı İbrahim adını verdi;
14 Çünkü kızı henüz bir erkek çocuğu doğurmadan ölmüştü.
15 Çocuk, yeryüzünün hatalarını, herkesin putlara ve kirliliğe yöneldiğini anlamaya başladı; babası ona yazıyı öğretti ve çocuk iki haftalıkken [1890 AM] babasından ayrıldı ki onunla birlikte putlara tapmasın.
16 Ve her şeyin Yaratıcısına dua etmeye başladı; O'ndan kendisini insanların hatalarından kurtarmasını ve payının da ahlaksızlık ve kötülükten sonra gelen sapkınlığa düşmemesini diledi.
17 Ekim zamanı geldi ve hepsi birlikte tohumlarını kargalardan korumak için yola çıktılar. İbrahim de onlarla birlikte çıktı ve çocuk on dört yaşındaydı.
18 Ve kargalar sürüsü tohumları yemek için geldi; İbrahim, onlar yere konmadan önce koşarak onlara doğru gitti ve yere konmadan önce onlara seslenerek, 'İnmeyin, geldiğiniz yere geri dönün' dedi; onlar da geri döndüler.
19 Ve o gün karga sürülerini yetmiş defa geri döndürdü; İbrahim'in bulunduğu bütün ülkedeki kargalardan tek bir tanesi bile oraya konmadı.
20Ve bütün ülke halkı onun bağırdığını gördü; bütün kuzgunlar geri döndü ve onun adı bütün Kildani ülkesinde büyük bir üne kavuştu.
21 Bu yıl, ekim yapmak isteyen bütün adamlar ona geldiler ve o da ekim zamanı bitinceye kadar onlarla birlikte gitti. Tarlalarına ekin ektiler ve o yıl bol miktarda ürün getirdiler, yediler ve doydular.
22 Ve beşinci haftanın ilk yılında [1891 AM] Abram, öküzler için aletler yapanlara, marangozlara öğretti ve onlar da üzerine tohum koymak için, sabanın çerçevesine dönük, yerin üstünde bir kap yaptılar; tohum oradan sabanın ucuna düştü ve toprağa gömüldü; böylece artık kargalardan korkmadılar.
23 Ve böylece, bütün pullukların iskeletleri üzerinde yerin üstünde (kaplar) yaptılar ve İbrahim'in kendilerine emrettiği gibi bütün toprağı ekip biçtiler; artık kuşlardan korkmadılar.

BÖLÜM 12

1 Ve yedinci yılın altıncı haftasında [1904 AM] Abram babası Terah'a, 'Baba!' dedi.
2 Ve o, 'İşte ben, oğlum, buradayım' dedi. Ve şöyle dedi:
'Senin taptığın o putlardan ne fayda ve yarar göreceğiz?'
Ve sen onun önünde nasıl eğiliyorsun?
3 Çünkü onlarda ruh yoktur.
Çünkü bunlar dilsiz şekillerdir ve kalbi aldatıcıdırlar.
Onlara tapmayın:
4. Göklerin Tanrısına ibadet edin,

Yağmurun ve çiğin yeryüzüne inmesine kim sebep olur?
Ve yeryüzündeki her şey,
Ve her şeyi sözüyle yarattı.
Ve tüm yaşam O'nun huzurundan gelir.
5 Ruhsuz şeylere neden tapıyorsunuz?
Çünkü bunlar insan ellerinin eseridir.
Ve onları omuzlarınızda taşıyorsunuz,
Onlardan hiçbir yardım görmüyorsunuz.
Fakat bunlar, onları yapanlar için büyük bir utanç kaynağıdır.
Ve bu, onlara tapanların kalbini aldatan bir durumdur:
Onlara tapmayın.
6 Babası ona, “Oğlum, ben de bunu biliyorum; fakat beni kendilerine hizmet ettiren bu halkla ne yapacağım?” dedi.
7 Eğer onlara gerçeği söylersem, beni öldürecekler; çünkü canları onlara bağlı, onlara tapınmak ve onları yüceltmek için can atıyor.
8 "Oğlum, sus, yoksa seni öldürürler." Bu sözleri iki kardeşine söyledi; onlar da ona kızdılar ve o sustu.
9 Kırkıncı jübile yılında, yedinci yılın ikinci haftasında, [1925 AM] Abram kendine bir eş aldı; adı Sarai idi, babasının kızıydı ve onunla evlendi.
10 Kardeşi Haran, üçüncü yılın üçüncü haftasında [1928 AM] kendine bir eş aldı ve bu kadın ona bu haftanın yedinci yılında [1932 AM] bir oğul doğurdu ve ona Lut adını verdi.
11 Kardeşi Nahor ise kendine bir eş aldı.
12 İbrahim'in hayatının altmışıncı yılında, yani dördüncü haftasında, [1936 AM] İbrahim geceleyin kalktı ve putların evini yaktı; evdeki her şeyi yaktı ve kimse bunu bilmedi.
13 Geceleyin kalkıp tanrılarını ateşin ortasından kurtarmaya çalıştılar.
14 Haran onları kurtarmak için acele etti, fakat ateş onu da sardı ve ateşte yandı. Babası Terah'ın huzurunda Kildanilerin Ur şehrinde öldü ve onu Kildanilerin Ur şehrine gömdüler.
15 Terah, oğullarıyla birlikte Kildanilerin Ur şehrinden ayrılıp Lübnan ve Kenan diyarlarına gitti ve Haran diyarında yerleşti. İbrahim de babası Terah ile birlikte Haran'da iki yıl kaldı.
16 Ve altıncı haftada, beşinci yılda, [1951 AM] İbrahim, yedinci ayın yeni ayında gece boyunca oturup akşamdan sabaha kadar yıldızları gözlemledi; böylece yılın yağmurlar açısından nasıl bir karaktere sahip olacağını görebilecekti ve oturup gözlem yaparken yalnızdı.
17 Ve yüreğine bir söz geldi ve dedi ki: "Yıldızların, ayın ve güneşin bütün işaretleri Rabbin elindedir. Ben neden onları araştırıyorum?"
18 Dilerse, sabah ve akşam yağmur yağdırır;
Eğer O dilerse, onu ondan mahrum eder.
Her şey O'nun elindedir.'
19 O gece dua etti ve şöyle dedi:
'Ey Tanrım, Yüce Tanrım, yalnızca Sen benim Tanrımsın,
Seni ve egemenliğini seçtim.
Sen her şeyi yarattın.
Ve ellerinin eseri olan her şey.
20 Beni, insanların kalplerindeki düşüncelere hükmeden kötü ruhların elinden kurtar.
Ve onlar beni senden, Tanrımdan uzaklaştırmasınlar.
Sen beni ve soyumu sonsuza dek sağlamlaştır.
Bundan böyle ve sonsuza dek yoldan sapmayalım.'
21 Ve dedi ki: 'Yüzümü arayan Kildanilerin Ur şehrine mi döneyim, yoksa burada mı kalayım? Önündeki doğru yolu kulunun elinde bereketlendir ki onu yerine getirsin ve ben kalbimin aldatıcılığında yürümeyeyim, ey Tanrım.'
22 O da konuşmayı ve dua etmeyi bitirdi ve işte Rabbin sözü benim aracılığımla ona iletildi: 'Ülkeni, akrabalarını ve babanın evini bırakıp sana göstereceğim diyara git; orada seni büyük ve kalabalık bir millet yapacağım.'
23 Ve ben seni kutsayacağım.
Ve senin adını yücelteceğim,
Ve sen yeryüzünde mübarek kılınacaksın.
Ve yeryüzündeki bütün aileler Senin aracılığınla kutsanacaklardır.
Ve seni kutsayanları ben de kutsayacağım.
Sana lanet edenlere sen de lanet et.
24 Ve ben sana, oğluna, torununa ve bütün soyuna Tanrı olacağım; korkma, bundan böyle ve yeryüzünün bütün nesilleri için ben senin Tanrınım.'
25 Rab Tanrı şöyle dedi: 'Ağzını ve kulaklarını aç ki, işitsin ve ağzıyla, vahyedilmiş olan dille konuşsun; çünkü Babil'in yıkıldığı günden beri bu dil bütün insanların ağzından kaybolmuştu.'
26 Ben de onun ağzını, kulaklarını ve dudaklarını açtım ve onunla yaratılışın dili olan İbranice konuşmaya başladım.
27 Atalarının kitaplarını aldı; bunlar İbranice yazılmıştı. Onları kopyaladı ve o andan itibaren onları incelemeye başladı. Ben de ona anlayamadığı şeyleri bildirdim ve o da altı yağmurlu ay boyunca onları inceledi.
28 Ve yedinci yılın altıncı haftasında [1953 AM] babasına seslenerek Haran'dan ayrılıp Kenan diyarına gidip orayı göreceğini ve sonra ona döneceğini bildirdi.
29 Babası Terah ona, "Esenlikle git," dedi.
Ebedi Tanrı yolunu düzleştirsin.
Rab seninle olsun ve seni her türlü kötülükten korusun.
Ve Allah sana, seni görenlerin önünde lütuf, merhamet ve iyilik ihsan etsin.
Ve insan oğullarından hiçbiri sana zarar verecek güce sahip olmasın;
Huzur içinde gidin.
30 Eğer gözüne hoş gelen, yerleşmek istediğin bir ülke görürsen, kalk, beni yanına al ve kardeşin Haran'ın oğlu Lut'u da öz oğlun gibi yanına al. Rab seninle olsun.
31 Kardeşin Nahor, sen sağ salim döndüğün zaman benimle kalacak; biz de hep birlikte seninle gideceğiz.

BÖLÜM 13

1 İbrahim Haran'dan ayrıldı ve karısı Sarai'yi ve Haran'ın oğlu Lut'u da yanına alarak Kenan diyarına gitti. Aşur'a vardı ve Şekem'e doğru ilerleyerek yüksek bir meşe ağacının yanında yerleşti.
2 Ve baktı ki, Hamat girişinden yüksek meşe ağacına kadar olan bölge çok güzel bir yerdi.
3 Rab ona şöyle dedi: "Bu toprakları sana ve soyuna vereceğim."
4 Ve orada bir sunak yaptı ve kendisine görünen Rabbe yakmalık kurban sundu.
5 Ve oradan ayrılıp dağa gitti... batıda Beytel, doğuda Ay vardı ve çadırını oraya kurdu.
6 Ve baktı; işte, ülke çok geniş ve verimliydi; üzerinde her şey yetişiyordu: üzüm bağları, incir ağaçları, nar ağaçları,

meşe ağaçları, meşe ağaçları, sakız ağaçları, zeytinyağı ağaçları, sedir ağaçları, servi ağaçları, hurma ağaçları ve bütün kır ağaçları; dağlarda da su vardı.
7 Ve kendisini Kildanilerin Ur şehrinden çıkarıp bu diyara getiren Rabbe şükretti.
8 Ve birinci yılın yedinci haftasında, birinci ayın yeni ayında [1954 AM], bu dağda bir sunak kurdu ve Rabbin adını çağırarak, 'Ey ebedi Tanrı, sen benim Tanrımsın' dedi.
9 Ve Rabbe, ömrü boyunca kendisiyle birlikte olması ve onu terk etmemesi için sunakta yakmalık kurban sundu.
10 Ve oradan ayrılıp güneye doğru gitti ve Hebron'a vardı. Hebron o zamanlar kurulmuştu ve orada iki yıl kaldı. Sonra güneydeki Bealoth ülkesine gitti ve orada kıtlık baş gösterdi.
11 İbrahim üçüncü haftada Mısır'a gitti ve karısı ondan alınıncaya kadar beş yıl Mısır'da kaldı.
12 O zamanlar Mısır'daki Tanais şehri, Hebron'dan yedi yıl sonra inşa edilmişti.
13 Firavun, İbrahim'in karısı Sarai'yi esir aldığında, Rab, İbrahim'in karısı Sarai yüzünden Firavun'u ve ev halkını büyük felaketlerle cezalandırdı.
14 İbrahim, koyun, sığır, eşek, at, deve, erkek ve kadın hizmetçiler, gümüş ve altın bakımından çok zengindi. Kardeşinin oğlu Lut da varlıklıydı.
15 Firavun, İbrahim'in karısı Sarai'yi geri verdi ve onu Mısır diyarından çıkardı. İbrahim, başlangıçta çadırını kurduğu yere, sunağın bulunduğu yere gitti; doğusunda Ai, batısında ise Beytel vardı. Kendisini barış içinde geri getiren Tanrısı Rab'be şükretti.
16 Ve kırk birinci jübile yılında, üçüncü yılın birinci haftasında [1963 AM], buraya geri döndü ve orada yakmalık kurban sundu ve Rabbin adını çağırarak şöyle dedi: 'Ey en yüce Tanrı, sen sonsuza dek benim Tanrımsın.'
17 Ve bu haftanın dördüncü yılında [1964 AM] Lut ondan ayrıldı ve Lut Sodom'da yaşadı; Sodom halkı ise çok günahkârdı.
18 Kardeşinin oğlunun kendisinden ayrılması onu derinden üzdü; çünkü kendisinin çocuğu yoktu.
19 Lut'un esir alındığı yıl, Lut ondan ayrıldıktan sonra, bu haftanın dördüncü yılında Rab İbrahim'e şöyle dedi: 'Bulunduğun yerden gözlerini kuzeye, güneye, batıya ve doğuya kaldır.
20 Gördüğün bütün toprakları sana ve soyuna sonsuza dek vereceğim; soyunu deniz kumu gibi çoğaltacağım. İnsan yeryüzünün tozunu sayabilir, ama senin soyun sayılmayacaktır.
21 Kalk, ülkenin boyuna ve genişliğine dolaş, her yerini gör; çünkü onu senin soyuna vereceğim.' Ve Abram Hebron'a gitti ve orada yerleşti.
22 Bu yıl Elam kralı Chedorlaomer, Şinar kralı Amraphel, Sellasar kralı Arioch ve ulusların kralı Tergal geldiler ve Gomorra kralını öldürdüler; Sodom kralı kaçtı ve birçok kişi Tuz Denizi kıyısındaki Siddim vadisinde yaralanarak öldü.
23 Sodom'u, Âdem'i ve Zeboim'i esir aldılar; ayrıca İbrahim'in kardeşinin oğlu Lut'u ve bütün mallarını da esir alıp Dan'a gittiler.
24 Kurtulanlardan biri gelip İbrahim'e kardeşinin oğlunun esir alındığını söyledi ve (İbrahim) ev halkına silah verdi...
25 . . . . İbrahim ve onun soyu için, ilk ürünlerin onda birini Rabbe verdiler ve Rab bunu sonsuza dek bir kural olarak belirledi: Bunu kendisinden önce hizmet eden rahiplere versinler ki, onlar da sonsuza dek ona sahip olsunlar.
26 Bu yasanın gün sınırı yoktur; çünkü O, nesiller boyu sonsuza dek, her şeyin, tohumun, şarabın, zeytinyağının, sığırların ve koyunların onda birini Rabbe vermelerini emretmiştir.
27 Ve O, bunu kendi huzurunda sevinçle yiyip içmeleri için rahiplerine verdi.
28 Sodom kralı yanına geldi, önünde eğildi ve şöyle dedi: "Efendimiz İbrahim, kurtardığın canları bize ver, ganimet ise senin olsun."
29 Abram ona şöyle dedi: "Yüce Tanrı'ya yemin ederim ki, iplikten ayakkabı tokasına kadar hiçbir şeyini almayacağım; yoksa 'Abram'ı zengin ettim' dersin. Sadece gençlerin yedikleri ve benimle birlikte gidenlerin, Aner'in, Eschol'un ve Mamre'nin paylarını alacağım. Bunlar kendi paylarını alacaklar."

BÖLÜM 14

1 Bu olaylardan sonra, bu haftanın dördüncü yılında, üçüncü ayın yeni ayında, Rab İbrahim'e rüyada şöyle dedi: "Korkma İbrahim; ben senin koruyucunum ve ödülün çok büyük olacak."
2 Ve o dedi ki: 'Efendim, ey Rab, bana ne vereceksin? Çünkü buradan çocuksuz gidiyorum. Hizmetçimin oğlu Maseq'in oğlu Dammasek Eliezer'dir; o benim varisim olacak, sen ise bana hiç soy vermedin.'
3 İsa ona şöyle dedi: "Bu (adam) senin mirasçın olmayacak; senin öz evlatlarından çıkacak olan o olacak."
4 Ve onu dışarı çıkardı ve ona dedi ki: "Göğe bak ve yıldızları say, eğer saymaya gücün yeterse."
5 İsa göğe baktı ve yıldızları gördü. Tanrı ona, "Senin soyun da böyle olacak" dedi.
6 O da Rabbe iman etti ve bu ona doğruluk olarak sayıldı.
7 Ve O ona şöyle dedi: "Ben, seni Kildanilerin Ur şehrinden çıkaran, Kenan topraklarını sana sonsuza dek mülk olarak vermek için gelen Rab'bim; ben senin ve senden sonraki soyunun da Tanrısı olacağım."
8 O da dedi ki: 'Ya Rab, ya Rab, onu miras alacağımı nasıl bileceğim?'
9 İsa ona şöyle dedi: "Bana üç yaşında bir düve, üç yaşında bir keçi, üç yaşında bir koyun, bir kumru ve bir güvercin getir."
10 Ve bunların hepsini ayın ortasında aldı ve Hebron yakınlarındaki Mamre meşesinin yanında yerleşti.
11 Orada bir sunak kurdu ve bütün bunları kurban etti; kanlarını sunağın üzerine döktü, onları ortadan ikiye ayırdı ve yan yana koydu; ama kuşları ayırmadı.
12 Kuşlar parçaların üzerine kondu; İbrahim onları kovdu ve parçalara dokunmalarına izin vermedi.
13 Güneş battığı zaman, İbrahim'in üzerine bir vecd hali çöktü ve ona büyük bir karanlık dehşeti geldi. İbrahim'e şöyle denildi: "Şunu kesin olarak bil ki, senin soyun kendilerine ait olmayan bir diyarda yabancı olacak, onları köleleştirecekler ve dört yüz yıl boyunca onlara eziyet edecekler."
14 Ve köle olarak tutulacakları milleti de yargılayacağım; ondan sonra oradan çok mal mülkle çıkacaklar.
15 Ve sen huzur içinde atalarının yanına gideceksin ve iyi bir yaşta gömüleceksin.

16 Fakat dördüncü nesilde buraya döneceklerdir; çünkü Amorilerin günahı henüz tamamlanmamıştır.'
17 Ve uykusundan uyandı, kalktı; güneş batmıştı; ve bir alev vardı, işte! Bir fırın duman çıkarıyordu ve alev parçaların arasından geçiyordu.
18 O gün Rab, İbrahim'le bir antlaşma yaptı ve şöyle dedi: "Mısır nehrinden büyük nehre, Fırat nehrine kadar olan bu toprakları, Kenitleri, Kenizzitleri, Kadmonitleri, Perizitleri, Refaimleri, Fakoritleri, Hivileri, Amorileri, Kenanlıları, Girgaşitleri ve Yebusileri senin soyuna vereceğim."
19 Gün geçti ve İbrahim parçaları, kuşları, meyve sunularını ve içki sunularını sundu; ateş hepsini yaktı.
20 O gün, Nuh ile bu ayda yaptığımız antlaşmaya benzer şekilde, İbrahim ile de bir antlaşma yaptık; İbrahim de bu bayramı ve uygulamayı kendisi için sonsuza dek yeniledi.
21 İbrahim sevindi ve bütün bunları karısı Sarai'ye bildirdi; çocuk sahibi olacağına inandı, fakat Sarai çocuk doğurmadı.
22 Sarai kocası Abram'a şöyle dedi: "Mısırlı cariyem Hagar'ın yanına git; belki onun aracılığıyla sana soy devam ettirebilirim."
23 Abram, karısı Sarai'nin sözünü dinledi ve ona, 'Öyle yap' dedi. Sarai de cariyesi Mısırlı Hacer'i alıp kocası Abram'a eş olarak verdi.
24 Ve onunla birlikte oldu; kadın hamile kaldı ve ona bir oğul doğurdu; ona İsmail adını verdi. Bu, bu haftanın beşinci yılında [1965 AM] oldu ve bu, İbrahim'in hayatının seksen altıncı yılıydı.

BÖLÜM 15

1 Ve bu jübile yılının dördüncü haftasının beşinci yılında, [1979 AM] üçüncü ayın ortasında, İbrahim tahıl hasadının ilk ürünlerinin bayramını kutladı.
2 Ve Rabbe sunakta yeni sunular sundu; ürünlerin ilk meyvelerini, bir dişi buzağıyı, bir keçiyi ve bir koyunu Rabbe yakmalık kurban olarak sundu; meyve sunularını ve içki sunularını da tütsüyle birlikte sunakta sundu.
3 Rab İbrahim'e göründü ve ona şöyle dedi: "Ben her şeye gücü yeten Tanrı'yım; kendini benim önümde kanıtla ve kusursuz ol."
4 Ve ben, seninle aramda bir antlaşma yapacağım ve seni çokça çoğaltacağım.'
5 İbrahim yüzüstü yere düştü ve Tanrı onunla konuşarak şöyle dedi:
6 'İşte benim buyruğum seninle birliktedir,
Sen birçok milletin babası olacaksın.
7 Artık adın Abram olarak anılmayacak.
Ama bundan böyle, sonsuza dek adın İbrahim olacak.
Seni birçok milletin babası olarak yarattım.
8 Ve seni çok büyük yapacağım,
Ve seni milletler haline getireceğim.
Ve senden krallar çıkacaktır.
9 Ve ben, seninle ve senden sonra gelen soyunla, nesiller boyu sürecek ebedi bir antlaşma kuracağım; böylece sana ve senden sonra gelen soyuna Tanrı olacağım.
10 <Ve sana ve senden sonra gelen soyuna, gurbetçi olarak bulunduğun bu toprakları, Kenan diyarını vereceğim; onu sonsuza dek mülkünüz olarak kabul edeceksiniz ve ben onların Tanrısı olacağım.>
11 Rab İbrahim'e şöyle dedi: "Sen ve senden sonra gelen soyun, ahdimi tutun; aranızdaki her erkeği sünnet edin, sünnet derilerinizi kesin. Bu, Benimle sizin aranızda ebedi bir ahdin işareti olacaktır."
12 Ve sekizinci günde, soyunuzda doğan veya yabancıdan para karşılığında satın aldığınız, kendi soyunuzdan olmayan her erkek çocuğu sünnet edeceksiniz.
13 Evinde doğan herkes mutlaka sünnet edilecek, parayla satın aldığın kişiler de sünnet edilecek ve ahdim sonsuza dek bedeninizde geçerli bir hüküm olarak kalacaktır.
14 Sünnet edilmemiş erkek, sekizinci günde sünnet olmazsa, o benim ahdimi bozduğu için halkından uzaklaştırılacaktır.
15 Tanrı İbrahim'e şöyle dedi: 'Karın Sarai'ye gelince, artık onun adı Sarai olmayacak, adı Sara olacak.'
16 Ve ben onu kutsayacağım ve ondan sana bir oğul vereceğim; onu da kutsayacağım ve o bir millet olacak, ondan milletlerin kralları çıkacak.'
17 İbrahim yüzüstü yere kapandı, sevindi ve içinden şöyle dedi: 'Yüz yaşında olan bir adama oğul doğacak mı? Doksan yaşında olan Sara da bir çocuk doğuracak mı?'
18 İbrahim Tanrı'ya şöyle dedi: "Keşke İsmail senden önce yaşasaydı!"
19 Tanrı şöyle dedi: "Evet, Sara da sana bir oğul doğuracak; adını İshak koyacaksın. Onunla ve ondan sonraki nesillerle sonsuza dek sürecek bir antlaşma kuracağım."
20 İsmail'e gelince, senin sözünü işittim; işte onu kutsayacağım, onu yücelteceğim, çoğaltacağım ve ondan on iki prens çıkacak; onu büyük bir millet yapacağım.
21 Fakat ben, Sara'nın sana doğuracağı İshak ile, bu günlerde, gelecek yıl bir antlaşma kuracağım.'
22 Ve O, onunla konuşmayı kesti ve Tanrı İbrahim'in yanından ayrıldı.
23 İbrahim, Tanrı'nın kendisine söylediği gibi yaptı; oğlu İsmail'i ve evinde doğmuş olan, parasıyla satın aldığı bütün erkek çocukları alıp, hepsinin sünnetini yaptı.
24 Aynı gün İbrahim sünnet edildi ve ev halkının bütün erkekleri, evde doğanlar ve yabancıdan para karşılığında satın aldığı bütün erkekler de onunla birlikte sünnet edildi.
25 Bu yasa, bütün nesiller için sonsuza dek geçerlidir ve günler konusunda hiçbir kısıtlama yoktur; sekiz günden bir gün bile eksik bırakılamaz; çünkü bu, göksel levhalara yazılmış ve emredilmiş ebedi bir hükümdür.
26 Ve doğan her kimse, sünnet derisi sekizinci günde kesilmemişse, Rabbin İbrahim'le yaptığı antlaşmanın çocuklarına değil, yıkımın çocuklarına aittir; üstelik onun üzerinde Rabbin çocuğu olduğuna dair hiçbir işaret yoktur; fakat o, yeryüzünden yok edilip öldürülmeye ve kökünden sökülmeye mahkumdur; çünkü o, Rabbimiz Tanrı'nın antlaşmasını bozmuştur.
27 Çünkü bütün huzur melekleri ve bütün kutsama melekleri yaratılış günlerinden beri böyle yaratılmışlardır ve O, huzur meleklerinden ve kutsama meleklerinden önce İsrail'i kutsamıştır ki, O'nunla ve kutsal melekleriyle birlikte olsunlar.
28 İsrail oğullarına buyur ve bu antlaşmanın işaretini nesiller boyu ebedi bir kural olarak yerine getirsinler; böylece topraktan sökülüp atılmayacaklardır.
29 Çünkü bu buyruk, bütün İsrail oğulları arasında sonsuza dek yerine getirilmesi gereken bir antlaşma olarak belirlenmiştir.
30 İsmail'e, oğullarına, kardeşlerine ve Esau'ya gelince, Rab onları kendisine yaklaştırmadı ve onları İbrahim'in

oğulları oldukları için, onları tanıdığı için seçmedi; İsrail'i kendi halkı olarak seçti.
31 Ve O, onu kutsal kıldı ve bütün insanoğulları arasından topladı; çünkü birçok millet ve birçok halk vardır ve hepsi O'nundur; ve hepsinin başına, onları kendisinden uzaklaştırmak için yetki sahibi ruhlar yerleştirmiştir.
32 Fakat İsrail'in başına hiçbir melek veya ruh atamadı; çünkü onların tek hükümdarı O'dur ve onları koruyacak, melekleri ve ruhları aracılığıyla ve bütün güçleriyle hesap soracaktır ki, onları koruyup kutsasın ve bundan böyle sonsuza dek O'nun olsunlar ve O da onların olsun.
33 Şimdi sana bildiriyorum ki, İsrailoğulları bu emre uymayacaklar ve oğullarını bu kanunun tamamına göre sünnet etmeyecekler; çünkü sünnetin bedeninde oğullarının sünnetini ihmal edecekler ve Beliar oğullarının hepsi, oğullarını doğdukları gibi sünnetsiz bırakacaklar.
34 Ve Rab İsrail oğullarına karşı büyük bir gazap duyacaktır; çünkü onlar O'nun antlaşmasını terk ettiler, sözünden saptılar, kışkırttılar ve küfrettiler; bu yasanın hükümlerine uymadılar; çünkü uzuvlarını putperestler gibi gördüler, öyle ki topraktan sökülüp atılsınlar. Ve bu ebedi hatanın bütün günahları için artık onlara bağışlanma veya affedilme olmayacaktır.

BÖLÜM 16

1 Dördüncü ayın yeni ayında, Mamre meşesinin yanında İbrahim'e göründük ve onunla konuştuk; ona, karısı Sara'dan bir oğul doğacağını bildirdik.
2 Sara güldü; çünkü İbrahim'le bu sözleri konuştuğumuzu ve onu uyardığımızı duymuştu. Bunun üzerine korktu ve bu sözler yüzünden gülmediğini inkâr etti.
3 Ve ona oğlunun adını bildirdik; çünkü onun adı göksel levhalarda (yani) İshak olarak belirlenmiş ve yazılmıştır.
4 Ve biz belirlenen bir zamanda ona döndüğümüzde, o bir oğul gebe kalmış olacaktı.
5 Ve bu ayda RAB, Sodom, Gomorra, Zeboim ve Ürdün bölgesinin tamamı üzerine hükümlerini yerine getirdi ve onları ateş ve kükürtle yakarak bugüne kadar yok etti; tıpkı sana bütün yaptıklarını, çok kötü ve günahkâr olduklarını, kendilerini kirlettiklerini, bedenlerinde zina işlediklerini ve yeryüzünde pislik yaptıklarını bildirdiğim gibi.
6 Ve aynı şekilde, Tanrı da Sodomluların yaptığı gibi pislik yapan yerlere, Sodom'un yargılandığı gibi hüküm verecektir.
7 Ama Lut'u kurtardık; çünkü Tanrı İbrahim'i hatırladı ve onu yıkımın ortasından çıkardı.
8 Ve o ve kızları, Âdem zamanından önce yeryüzünde görülmemiş bir günah işlediler; çünkü adam kızlarıyla cinsel ilişkiye girdi.
9 Ve işte, onun bütün soyu hakkında göksel levhalara şöyle buyurulmuş ve yazılmıştır: Onları ortadan kaldırın, köklerini kazıyın ve Sodom'un yargısı gibi onlara hüküm verin ve yargı gününde yeryüzünde insanın soyundan hiçbir şey kalmasın.
10 Bu ayda İbrahim Hebron'dan ayrıldı ve Kadeş ile Şur arasında, Gerar dağlarında yerleşti.
11 Beşinci ayın ortasında oradan ayrılıp Yemin Kuyusu'nda ikamet etti.
12 Altıncı ayın ortasında Rab Sara'yı ziyaret etti ve ona daha önce söylediği gibi davrandı; Sara hamile kaldı.
13 Üçüncü ayda bir oğul doğurdu; ayın ortasında, Rabbin İbrahim'e söylediği zamanda, hasadın ilk ürünlerinin bayramında İshak doğdu.
14 İbrahim oğlunu sekizinci günde sünnet etti; bu, ebediyen geçerli olacak olan antlaşmaya göre sünnet edilen ilk kişiydi.
15 Altıncı yılın dördüncü haftasında İbrahim'in yanına, Yemin Kuyusu'na geldik ve ona göründük [Sarah'a geri döneceğimizi ve onun bir oğul gebe kalacağını söylemiştik].
16 Yedinci ayda geri döndük ve Sara'yı hamile bulduk. Onu kutsadık ve onun hakkında önceden kararlaştırılmış olan her şeyi ona bildirdik: Altı oğul daha doğurmadan ölmeyecek ve ölmeden önce onları görecekti; fakat adı ve soyu İshak'ta anılacaktı.
17 Oğullarının bütün soyu putperestlerden olacak ve putperestler arasında sayılacaktı; fakat İshak'ın oğullarından biri kutsal bir soy olacak ve putperestler arasında sayılmayacaktı.
18 Çünkü o, Yüce Tanrı'nın payı olacaktı ve bütün soyu Tanrı'nın mülküne düşmüştü; bütün uluslardan üstün, Rabbe ait bir halk olacaktı; bir krallık, rahipler ve kutsal bir ulus olacaktı.
19 Biz de yolumuza devam ettik ve ona anlattıklarımızın hepsini Sara'ya bildirdik; ikisi de çok büyük bir sevinç duydular.
20 Ve orada, kendisini kurtaran ve yaşadığı ülkede onu sevindiren Rabbe bir sunak yaptı ve bu ay yedi gün boyunca, Yemin Kuyusu'nda yaptığı sunağın yanında sevinç bayramı kutladı.
21 Ve bu bayramda kendisi ve hizmetkarları için çadırlar kurdu; böylece yeryüzünde çadır bayramını ilk kutlayan o oldu.
22 Ve bu yedi gün boyunca her gün Rabbe yakmalık kurban olarak iki öküz, iki koç, yedi koyun ve bir erkek keçi getirdi; böylece kendisi ve soyu için günahlarından arınmış oldu.
23 Şükran sunusu olarak yedi koç, yedi oğlak, yedi koyun ve yedi erkek keçi ile bunların meyve ve içki sunularını sundu; ve bunların bütün yağlarını sunakta yaktı; bu, Rabbe hoş kokulu seçilmiş bir sunuydu.
24 Sabah ve akşam güzel kokulu maddeler, tütsü, galbanum, tütsü, nard, mür, baharat ve geleneksel otu yaktı; bu yedi maddenin hepsini ezerek, eşit oranlarda karıştırarak ve saf halde sundu.
25 Ve o, bu bayramı yedi gün boyunca kutladı; bütün kalbiyle ve bütün ruhuyla sevinç içindeydi, kendisi ve evinde bulunanların hepsi de sevinçliydi; yanında yabancı ya da sünnetsiz kimse yoktu.
26 O da, kendisini bu nesilde yaratan Yaratıcısını kutsadı; çünkü O, kendisini kendi isteğine göre yaratmıştı; zira O, kendisinden sonsuza dek sürecek doğruluk fidanının ve kutsal bir tohumun çıkacağını, böylece her şeyi yaratanın benzerliğini sürdüreceğini biliyor ve anlıyordu.
27 Ve o, bunu kutsadı ve sevindi; bu bayramın adını da Rabbin bayramı koydu; bu, Yüce Tanrı'nın hoşuna giden bir sevinçti.
28 Biz de onu ve ondan sonra gelen bütün soyunu, yeryüzündeki bütün nesiller boyunca, sonsuza dek kutsadık; çünkü o, göksel levhaların tanıklığına göre, bu bayramı zamanında kutladı.

29 Bu nedenle, İsrail hakkında göksel levhalara şöyle buyurulmuştur: Yedinci ayda, Rabbe hoş gelen bir şekilde, yedi gün boyunca çardaklar bayramını sevinçle kutlayacaklardır; bu, nesiller boyu her yıl geçerli olacak ebedi bir kuraldır.
30 Bunun için gün sınırı yoktur; çünkü İsrail için sonsuza dek şöyle belirlenmiştir: Bu bayramı kutlayacaklar, çardaklarda oturacaklar, başlarına çelenk takacaklar, dereden yapraklı dallar ve söğütler toplayacaklar.
31 İbrahim hurma ağacının dallarını ve güzel ağaçların meyvelerini aldı ve her gün sabahleyin bu dallarla sunağın etrafında yedi defa dönerek, sevinç içinde her şey için Tanrısına övgüler ve şükranlar sundu.

BÖLÜM 17

1 Ve İshak, bu jübile yılında, beşinci haftanın birinci yılında sütten kesildi. [1982 AM] İbrahim, üçüncü ayda, oğlu İshak'ın sütten kesildiği gün büyük bir ziyafet verdi.
2 Hacer oğlu Mısırlı İsmail, babası İbrahim'in huzurunda onun yerine geçti. İbrahim, oğullarını gördüğü ve çocuksuz ölmediği için sevindi ve Tanrı'ya şükretti.
3 Ve Lut'un kendisinden ayrıldığı gün O'nun kendisine söylediği sözleri hatırladı ve Rabbin ona yeryüzüne mirasçı olacak bir nesil verdiği için sevindi ve bütün ağzıyla her şeyin Yaratıcısını övdü.
4 Sara, İsmail'in oynayıp dans ettiğini ve İbrahim'in büyük bir sevinç içinde olduğunu görünce İsmail'i kıskandı ve İbrahim'e, "Bu cariyeyi ve oğlunu kov; çünkü bu cariyenin oğlu, oğlum İshak ile birlikte mirasçı olmayacak" dedi.
5 İbrahim, cariyesi ve oğlu yüzünden onları kendisinden uzaklaştırmak zorunda kalmayı çok üzücü buldu.
6 Tanrı İbrahim'e şöyle dedi: "Çocuk ve cariye yüzünden üzülme; Sara'nın sana söylediklerinin hepsini dinle ve yap; çünkü adın ve soyun İshak'ta devam edecek."
7 Ama bu cariyenin oğluna gelince, onu büyük bir millet yapacağım; çünkü o senin soyundandır.'
8 İbrahim sabah erkenden kalktı, ekmek ve bir şişe su aldı, bunları Hacer'in ve çocuğun omuzlarına koydu ve onu gönderdi.
9 Kadın oradan ayrılıp Beerşeba çölünde dolaştı; su şişesi bitti, çocuk susadı ve yürüyemez hale gelip yere düştü.
10 Annesi onu alıp bir zeytin ağacının altına bıraktı ve gidip karşısına, bir ok atımı mesafeye oturdu; çünkü, 'Çocuğumun ölümünü görmek istemiyorum' dedi ve otururken ağladı.
11 Tanrı'nın meleklerinden biri, kutsallardan biri, ona dedi ki: "Hagar, neden ağlıyorsun? Kalk, çocuğu al, kucağına koy; çünkü Tanrı sesini duydu ve çocuğu gördü."
12 Kadın gözlerini açtı ve bir su kuyusu gördü; gidip su şişesini doldurdu, çocuğuna içirdi, sonra kalkıp Paran çölüne doğru gitti.
13 Çocuk büyüdü ve okçu oldu; Tanrı onunla birlikteydi ve annesi ona Mısır kızlarından birini eş olarak aldı.
14 Ve ona bir oğul doğurdu; ona Nebaiot adını verdi; çünkü kadın, 'Rabbime yalvardığımda bana yakındı' demişti.
15 Ve yedinci haftada, birinci yılın [2003 AM], bu jübile yılının birinci ayının on ikinci gününde, gökte İbrahim hakkında sesler yükseldi; İbrahim'in kendisine söylenen her şeye sadık olduğu, Rab'bi sevdiği ve her sıkıntıda O'na sadık kaldığı bildirildi.
16 Ve prens Mastâ gelip Tanrı'nın huzurunda şöyle dedi: "Bak, İbrahim oğlu İshak'ı çok sever ve ondan her şeyden çok hoşlanır; ona İshak'ı sunakta yakmalık kurban olarak sunmasını emret. Bakalım bu emri yerine getirecek mi, böylece onu sınadığın her şeyde sadık olup olmadığını anlayacaksın."
17 Rab, İbrahim'in bütün sıkıntılarında sadık olduğunu biliyordu; çünkü onu ülkesinde kıtlıkla, kralların zenginliğiyle, karısının ondan koparılmasıyla ve sünnetle sınamıştı; ayrıca İsmail ve cariyesi Hacer'i gönderdiğinde de sınamıştı.
18 Ve O'nun onu denediği her şeyde sadık bulundu; yüreği sabırsız değildi ve işlerinde yavaş davranmadı; çünkü o sadık ve Rabbin sevgilisiydi.

BÖLÜM 18

1 Tanrı ona, 'İbrahim, İbrahim!' dedi; o da, 'İşte buradayım!' dedi.
2 Ve şöyle dedi: "Sevdiğin oğlun İshak'ı al, dağlara çık ve sana göstereceğim dağlardan birinde onu kurban et."
3 Ve sabah erkenden kalktı, eşeğini eyerledi, yanına iki genç adamını ve oğlu İshak'ı aldı, yakılacak kurban için odunları kesti ve üçüncü gün oraya gitti; yeri uzaktan gördü.
4 Ve bir su kuyusuna geldi ve genç adamlarına, "Eşekle birlikte burada kalın, ben ve oğlan (öte tarafa) gideceğiz, ibadetimizi bitirdikten sonra size geri döneceğiz" dedi.
5 Ve yakılacak kurbanın odunlarını alıp oğlu İshak'ın üzerine koydu; eline ateşi ve bıçağı aldı ve ikisi birlikte o yere gittiler.
6 İshak babasına, 'Baba!' dedi. Babası da, 'Oğlum, buradayım!' dedi. İshak ona, 'İşte ateş, bıçak ve odun; ama baba, yakmalık kurban için koyun nerede?' dedi.
7 İsa, "Oğlum, Tanrı kendisine yakmalık kurban olarak bir koyun sağlayacaktır" dedi. Sonra Tanrı'nın dağının yakınına geldi.
8 Ve bir sunak yaptı, sunağın üzerine odunları yerleştirdi, oğlu İshak'ı bağladı ve onu sunağın üzerindeki odunların üzerine koydu; sonra da oğlu İshak'ı öldürmek için bıçağı almak üzere elini uzattı.
9 Ben de onun ve prens Mastêmâ'nın önünde durdum ve Rab şöyle dedi: 'Oğlana el sürmemesini, ona hiçbir şey yapmamasını söyle; çünkü onun Rab'den korktuğunu gösterdim.'
10 Ben de gökten ona seslenip, 'İbrahim, İbrahim!' dedim. O da korkuya kapılarak, 'İşte buradayım!' dedi.
11 Ben de ona dedim ki: 'Çocuğa elini sürme, ona hiçbir şey yapma; çünkü sana Rabbe saygı duyduğunu ve ilk doğan oğlunu benden esirgemediğini gösterdim.'
12 Ve Mastâ prensi utanç içinde kaldı; İbrahim gözlerini kaldırdı ve baktı, işte boynuzlarından yakalanmış bir koç vardı... İbrahim gidip koçu aldı ve oğlunun yerine yakmalık kurban olarak sundu.
13 İbrahim o yere 'Rab gördü' adını verdi; bu yüzden dağda 'Rab gördü' denildi. Bu dağ, Siyon Dağı'dır.
14 Rab, İbrahim'i gökten ikinci kez adıyla çağırdı ve bizi ona Rabbin adıyla konuşmaya davet etti.

15 Ve şöyle dedi: "RAB diyor ki: 'Bunu yaptığın ve sevgili oğlunu benden esirgemediğin için kendi kendime yemin ettim ki, seni bereketleyeceğim ve soyunu çoğaltacağım. Gökteki yıldızlar gibi, deniz kıyısındaki kumlar gibi çoğaltacağım. Soyun düşmanlarının şehirlerini miras alacak.'"
16 Senin soyundan yeryüzündeki bütün milletler kutsanacak; çünkü sen benim sözüme itaat ettin ve sana söylediğim her şeyde bana sadık olduğunu herkese gösterdim: 'Esenlikle git.'
17 İbrahim genç adamlarının yanına gitti; onlar da kalkıp birlikte Beerşeba'ya gittiler ve İbrahim [2010 AM] Yemin Kuyusu'nun yanında oturdu.
18 Ve o, bu bayramı her yıl yedi gün boyunca sevinçle kutladı ve bu bayramı, yedi gün boyunca gidip barış içinde döndüğü için, Rabbin bayramı diye adlandırdı.
19 Buna göre, İsrail ve soyu hakkında göksel levhalara şöyle buyurulmuş ve yazılmıştır: Onlar bu bayramı yedi gün boyunca bayram sevinciyle kutlayacaklardır.

BÖLÜM 19

1 Ve kırk ikinci jübile yılının birinci haftasında İbrahim geri döndü ve Hebron'un karşısında, yani Kiryat Arba'da, iki yıllık bir süre içinde yerleşti.
2 Bu jübile yılının üçüncü haftasının birinci yılında Sara'nın ömrü tamamlandı ve Hebron'da öldü.
3 İbrahim onun için yas tutmaya ve onu gömmeye gitti; biz de onun sabrını sınadık, ağzından çıkan sözlerde öfkeli olup olmadığını görmek istedik; ve sabrı yerinde bulundu, rahatsız olmadı.
4 Çünkü İsa, ölüsünü gömebileceği bir yer bulmaları için Heth oğullarıyla sabırla konuştu.
5 Rab, onu gören herkesin önünde ona lütuf gösterdi ve o da yumuşak bir dille Heth oğullarından rica etti; onlar da ona Mamre'nin karşısındaki çift mağaralı bölgeyi, yani Hebron'u, dört yüz gümüş parçası karşılığında verdiler.
6 Onlar da ona yalvararak, "Bunu sana bedelsiz vereceğiz" dediler; fakat o, bedelsiz olarak almayı reddetti, yerin bedelini, paranın tamamını verdi ve onların önünde iki kez eğildi; bundan sonra da ölülerini çift mağaraya gömdü.
7 Ve Sara'nın ömrünün toplam süresi yüz yirmi yedi yıl, yani iki jübile, dört hafta ve bir yıl oldu. Bunlar Sara'nın ömrünün günleridir.
8 Bu, İbrahim'in denendiği onuncu denemeydi ve o, sadık ve sabırlı bulundu.
9 Ve o, Tanrı'nın kendisine ve ondan sonraki soyuna vereceğini söylediği ve ölülerini gömmek için orada bir yer istediği yönündeki ülkede yayılan söylentiler hakkında tek bir kelime bile söylemedi; çünkü o sadık bulundu ve göksel levhalarda Tanrı'nın dostu olarak kaydedildi.
10 Dördüncü yılda oğlu İshak için bir eş aldı; adı Rebeka idi [2020 AM] [Betuel'in kızı, Nahor'un oğlu, İbrahim'in kardeşi], Laban'ın kız kardeşi ve Betuel'in kızıydı; Betuel ise Melka'nın oğluydu, Melka da Nahor'un karısıydı, İbrahim'in kardeşi.
11 İbrahim, Hagar'dan önce ölmüş olduğu için, hizmetkârlarının kızlarından Ketura adında üçüncü bir eş aldı. Ketura, iki yıl içinde ona altı oğul doğurdu: Zimram, Yokşan, Medan, Midyan, İşbak ve Şuah.
12 Ve ikinci yılın altıncı haftasında Rebeka, İshak'a Yakup ve Esau adında iki oğul doğurdu.
13 Yakup düzgün ve dürüst bir adamdı, Esau ise vahşi, kır adamıydı, kıllıydı ve Yakup çadırlarda oturuyordu.
14 Gençler büyüdüler ve Yakup yazı yazmayı öğrendi; fakat Esau öğrenmedi, çünkü o bir kır adamı ve avcıydı, savaşmayı öğrendi ve bütün işleri vahşiydi.
15 İbrahim Yakup'u severken, İshak Esau'yu sevdi.
16 İbrahim, Esau'nun yaptıklarını gördü ve adının ve soyunun Yakup'ta devam edeceğini anladı; bu yüzden Rebeka'yı çağırdı ve Yakup hakkında emir verdi, çünkü Rebeka'nın da Yakup'u Esau'dan daha çok sevdiğini biliyordu.
17 İsa ona şöyle dedi: “Kızım, oğlum Yakup'a göz kulak ol. Çünkü o yeryüzünde benim yerime geçecek, insanlar arasında bir bereket kaynağı olacak ve Şem'in bütün soyunun şanı olacak.”
18 Çünkü biliyorum ki, Rab onu yeryüzündeki bütün halklar arasından kendi mülkü olacak bir halk olarak seçecektir.
19 Bakın, oğlum İshak, Yakup'tan çok Esau'yu seviyor; fakat görüyorum ki sen Yakup'u daha çok seviyorsun.
20 Ona olan iyiliğini daha da artır ve gözlerini sevgiyle ona çevir; çünkü o, bundan böyle yeryüzünde bütün nesiller için bize bir bereket olacaktır.
21 Ellerin güçlü olsun, yüreğin oğlun Yakup'la sevinç duysun; çünkü ben onu bütün oğullarımdan çok sevdim. O sonsuza dek kutsanacak ve soyu bütün yeryüzünü dolduracak.
22 Bir insan yeryüzünün kumlarını sayabilirse, soyunu da sayabilir.
23 Rabbin bana ve soyuma verdiği bütün nimetler, her zaman Yakup'a ve onun soyuna ait olacaktır.
24 Ve onun soyundan benim adım da, atalarımın adı da, Şem'in, Nub'un, Hanok'un, Mahalalel'in, Enos'un, Seth'in ve Adem'in adı da mübarek kılınacaktır.
25 Bunlar göğün temellerini atmaya, yeri güçlendirmeye ve gökteki bütün gök cisimlerini yenilemeye yarayacaklardır.
26 Ve Yakup'u annesi Rebeka'nın gözleri önünde çağırdı, onu öptü, kutsadı ve şöyle dedi:
27 'Ey sevgili oğlum Yakup, canımın sevdiği, Tanrı seni göklerin üstünden kutsasın ve Âdem'e, Hanok'a, Nuh'a ve Şem'e verdiği bütün nimetleri sana da versin; bana söylediği bütün şeyleri ve bana vermeyi vaat ettiği bütün şeyleri, göklerin yeryüzündeki günlerine göre, sonsuza dek sana ve soyuna bağlasın.'
28 Mastêmâ ruhları bundan böyle sonsuza dek senin ve soyunun üzerinde hüküm sürmeyecek ve seni Rab'den, yani Tanrın olan Rab'den uzaklaştırmayacak.
29 Rab Tanrı sana baba olsun, sen de ilk doğan oğul ol ve halkına da her zaman baba ol.
30 "Esenlikle git, oğlum." Ve ikisi birlikte İbrahim'in yanından ayrıldılar.
31 Rebeka, Yakup'u bütün kalbiyle ve bütün canıyla Esau'dan çok daha fazla sevdi; fakat İshak Esau'yu Yakup'tan çok daha fazla sevdi.

BÖLÜM 20

1 Kırk ikinci jübile yılında, yedinci haftanın ilk yılında, İbrahim İsmail'i [2052 (2045?) AM] ve on iki oğlunu,

İshak'ı ve iki oğlunu, Ketura'nın altı oğlunu ve onların oğullarını çağırdı.
2 Ve onlara, Rabbin yolunu izlemelerini, doğrulukla hareket etmelerini, komşularını sevmelerini ve bütün insanlar arasında bu şekilde davranmalarını, yeryüzünde adalet ve doğrulukla hareket etmelerini emretti.
3 Onlar, O'nun kendileriyle yaptığı antlaşmaya göre oğullarını sünnet etsinler ve Rabbin bize buyurduğu bütün yollardan sağa veya sola sapmasınlar; ve biz de kendimizi her türlü fuhuş ve pislikten uzak tutalım [ve aramızda bütün fuhuş ve pisliği reddedelim].
4 Eğer aranızda bir kadın veya kız zina ederse, onu ateşte yakın; kimse onunla göz ve kalp zevkine göre zina etmesin; Kenan kızlarından da eş almasınlar; çünkü Kenan soyu bu topraklardan sökülüp atılacaktır.
5 Ve onlara devlerin ve Sodomluların yargılanmasını, kötülükleri yüzünden nasıl yargılandıklarını, fuhuş ve pislikleri yüzünden nasıl öldüklerini anlattı.
6 'Kendinizi her türlü fuhuştan, pislikten ve günahın her türlü kirliliğinden koruyun; yoksa adımızı lanetlersiniz, bütün hayatınız alay konusu olur, bütün oğullarınız kılıçla yok edilir ve Sodom gibi lanetlenirsiniz, geriye kalanlarınız da Gomorra oğulları gibi olur.'
7 Ey oğullarım, size yalvarıyorum, göklerin Tanrısını sevin ve O'nun bütün buyruklarına uyun. Putlarına ve pisliklerine kapılmayın.
8. Kendiniz için dökme veya oyma putlar yapmayın; çünkü bunlar boş şeylerdir, içlerinde ruh yoktur; insan eliyle yapılmışlardır ve onlara güvenen herkes boşuna güvenmiş olur.
9 Onlara kulluk etmeyin, onlara tapmayın; fakat en yüce Tanrı'ya kulluk edin ve O'na sürekli ibadet edin. Her zaman O'nun yüzünü umun ve O'nun önünde dürüstlük ve doğruluk işleyin ki, O sizden hoşnut olsun ve size merhametini bahşetsin, sabah ve akşam üzerinize yağmur yağdırsın ve yeryüzünde yaptığınız bütün işleri bereketlendirsin; ekmeğinizi ve suyunuzu, rahimlerinizin meyvesini ve toprağınızın meyvesini, sığır sürülerinizi ve koyun sürülerinizi bereketlendirsin.
10 Sizler yeryüzünde bir bereket kaynağı olacaksınız; yeryüzündeki bütün milletler sizi arzulayacak ve oğullarınızı benim adıma kutsayacak, böylece onlar da benim gibi kutsanmış olacaklar.
11 Ve İsmail'e, oğullarına ve Ketura'nın oğullarına hediyeler verdi ve onları oğlu İshak'tan uzaklaştırdı; her şeyi oğlu İshak'a verdi.
12 İsmail ve oğulları, Ketura'nın oğulları ve onların oğulları birlikte gidip Paran'dan Babil girişine kadar, doğuya bakan ve çöle yakın olan bütün topraklarda yerleştiler.
13 Ve bunlar birbirleriyle karıştılar; adları Araplar ve İsmailoğulları olarak anıldı.

BÖLÜM 21

1 Ve bu jübile yılının yedinci haftasının altıncı yılında İbrahim, İshak'ı oğlu olarak çağırdı ve ona şöyle buyurdu: 'Yaşlandım, ölüm günümü bilmiyorum, ömrüm doldu.
2 İşte ben yüz yetmiş beş yaşındayım ve ömrüm boyunca Rab'bi hatırladım, O'nun isteğini yerine getirmek ve O'nun bütün yollarında dürüstçe yürümek için canla başla çabaladım.
3 Ruhum putlardan nefret etti, putlara tapanları hor gördüm ve kalbimi ve ruhumu, beni yaratanın isteğini yerine getirmek için verdim.
4 Çünkü O, yaşayan Tanrı'dır; kutsal ve sadıktır; her şeyden üstün adalet sahibidir; O'nun nezdinde insanlardan ayrıcalık kabul edilmez, hediyeler de kabul edilmez. Çünkü Tanrı adalet sahibidir ve emirlerini çiğneyenlerin ve antlaşmasını hor görenlerin hepsini yargılar.
5 Oğlum, sen de O'nun buyruklarına, hükümlerine ve kararlarına uy; iğrenç şeylerin, oyma putların ve dökme putların peşinden gitme.
6. Hayvanların, sığırların ve gökte uçan kuşların kanını hiç yemeyin.
7 Eğer kabul edilebilir bir barış sunusu olarak bir kurban kesecekseniz, onu kesin ve kanını sunağın üzerine dökün; sunu kurbanının bütün yağını ince unla birlikte sunağın üzerine koyun; et sunusunu da yağla karıştırarak koyun; içki sunusunu da birlikte yakmalık sunu sunağında sunun; bu, Rabbin önünde hoş bir kokudur.
8. Şükran kurbanının yağını sunağın üzerindeki ateşe atacaksın; karın yağını, iç organların ve iki böbreğin yağını, bunların üzerindeki bütün yağı, bel ve ciğeri böbreklerle birlikte çıkaracaksın.
9 Bütün bunları, Rabbin huzurunda hoş bir koku için sunun; et sunusuyla, içki sunusuyla, hoş bir koku için, Rabbe sunulan ekmekle birlikte.
10 O gün ve ikinci gün onun etini yiyin; ikinci gün güneş batmadan önce etini yiyin; üçüncü güne hiçbir şey bırakmayın; çünkü o kabul edilemez ve artık yenmemelidir; ondan yiyen herkes kendi üzerine günah getirecektir; çünkü bunu atalarımın kitaplarında, Hanok'un sözlerinde ve Nuh'un sözlerinde yazılı buldum.
11 Bütün sunularının üzerine tuz serpeceksin ve Rabbin huzurunda sunduğun bütün sunularında antlaşmanın tuzu eksik olmasın.
12 Kurbanlar için kullanılacak odunlara gelince, sunağa şu ağaçlardan başka odun getirmemeye dikkat et: servi, defne, badem, köknar, çam, sedir, savan, incir, zeytin, mür, defne, aspalathus.
13 Kurban sunağının üzerine, görünüşleri denenmiş ve test edilmiş bu tür ağaçlardan koyun; çatlak veya koyu renkli ağaç koymayın, sert, temiz, kusursuz, sağlam ve yeni filizlenmiş ağaç koyun; eski ağaç koymayın, çünkü kokusu gitmiştir; artık eskisi gibi kokusu yoktur.
14 Bu ağaç türlerinden başka, sunağa koymayacağın başka bir ağaç türü yoktur; çünkü kokusu dağılır ve kokusu göğe yükselmez.
15 Oğlum, bu emri gözetin ve yerine getir ki, bütün işlerinde dürüst olasın.
16 Her zaman bedenini temiz tut, sunağa yaklaşmadan önce suyla yıkan, sunağa yaklaşmadan önce ellerini ve ayaklarını yıka; kurbanı kestikten sonra da ellerini ve ayaklarını tekrar yıka.
17 Ne üzerinize ne de giysilerinize kan bulaşmasın; oğlum, kana karşı çok dikkatli ol; onu toprakla örtün.
18. Kan yemeyin, çünkü o cantır; hiçbir şekilde kan yemeyin.
19 İnsan kanı için sunu almayın; çünkü bu kan cezasız kalmamalı, yargılanmamalıdır. Çünkü yeryüzünü günaha

sürükleyen dökülen kandır ve yeryüzü, ancak onu dökenin kanıyla temizlenebilir.
20 İnsan kanı için hiçbir hediye veya armağan almayın; kan karşılığında kan verin ki, Yüce Tanrı RAB'bin önünde kabul göresiniz; çünkü O, iyilerin koruyucusudur; böylece her türlü kötülükten korunasınız ve O sizi her türlü ölümden kurtarsın.
21 Oğlum, görüyorum ki, insanların bütün işleri günah ve kötülüktür; bütün davranışları pislik, iğrençlik ve kirliliktir; onlarda hiçbir doğruluk yoktur.
22 Dikkat et, onların yollarında yürüme, onların patikalarında yürüme ve Yüce Tanrı'nın önünde ölüm günahı işleme. Yoksa O, yüzünü senden çevirir, seni günahkarlığının ellerine geri verir, seni ve soyunu yeryüzünden siler, adın ve soyun bütün yeryüzünden yok olur.
23 Onların bütün işlerinden ve bütün pisliklerinden uzaklaşın, Yüce Tanrı'nın buyruklarına uyun, O'nun isteğini yerine getirin ve her şeyde dürüst olun.
24 Ve O, bütün işlerinde seni bereketlendirecek ve senden bütün yeryüzünde, bütün nesiller boyunca doğruluk fidanı yetiştirecek; ve benim adım ve senin adın gök altında sonsuza dek unutulmayacak.
25 "Git, oğlum, huzur içinde. Yüce Tanrı, benim Tanrım ve senin Tanrın, seni O'nun isteğini yerine getirmen için güçlendirsin ve bütün soyunu ve soyunun geri kalanını, nesiller boyu, sonsuza dek, bütün doğru nimetlerle kutsasın ki, bütün yeryüzünde bir bereket olasın."
26 Ve o, sevinç içinde oradan ayrıldı.

BÖLÜM 22

1 Ve İbrahim'in öldüğü yılın ikinci yılında, yani kırk dördüncü jübile yılının ilk haftasında, İshak ve İsmail, babaları İbrahim'e, hasadın ilk ürünlerinin bayramı olan haftalar bayramını kutlamak için Yemin Kuyusu'ndan geldiler ve İbrahim, iki oğlunun gelmesinden dolayı çok sevindi.
2 İshak'ın Beerşeba'da birçok malı vardı ve İshak mallarını görmeye gider, sonra babasının yanına dönerdi.
3 O günlerde İsmail babasını görmeye geldi ve ikisi bir araya geldi. İshak, Hebron'da babasının yaptırdığı sunağın üzerine yakmalık kurban sundu.
4 Ve İsa, şükran kurbanı sundu ve kardeşi İsmail'in önünde sevinç ziyafeti verdi. Rebeka da yeni tahıllardan yeni ekmekler yaptı ve bunları oğlu Yakup'a verdi; Yakup da bunları babası İbrahim'e götürsün, ülkenin ilk ürünlerinden olsun ki, İbrahim ölmeden önce yiyip her şeyin Yaratıcısını şükretsin.
5 İshak da Yakup aracılığıyla İbrahim'e en büyük şükran kurbanını gönderdi ki, yiyip içsin.
6 Ve o yedi içti ve göğü ve yeri yaratan, yeryüzünün bütün bereketli şeylerini yaratan ve bunları insan oğullarına veren, böylece yiyip içip Yaratıcılarını şükretmelerini sağlayan Yüce Tanrı'yı övdü.
7 'Şimdi sana şükrediyorum, Tanrım, çünkü bana bugünü görmeyi nasip ettin: İşte, yüz altmış beş yaşındayım, yaşlı ve ömrümün sonuna gelmiş bir adamım ve bütün günlerim bana huzur içinde geçti.'
8 Düşmanın kılıcı, bana ve çocuklarıma ömrüm boyunca verdiğin her şeyde, bugüne kadar beni yenemedi.
9 Ey Tanrım, rahmetin ve esenliğin kulunun ve oğullarının soyunun üzerine olsun; böylece onlar, bundan böyle yeryüzünün bütün milletleri arasından seçilmiş bir millet ve miras olsunlar, bütün nesiller boyunca, bütün çağlar boyunca.
10 Ve Yakup'u çağırdı ve dedi ki: 'Oğlum Yakup, her şeyin Tanrısı seni kutsasın ve doğruluk yolunda ilerlemen için sana güç versin; O'nun isteğini yerine getirmeni sağlasın ve seni ve soyunu seçsin ki, O'nun isteğine göre her zaman O'nun mirası olacak bir halk olasınız.'
11 "Ey oğlum Yakup, yaklaş ve beni öp." Yakup ona yaklaştı ve öptü. Yakup da şöyle dedi: "Oğlum Yakup ve Yüce Tanrı'nın bütün oğulları sonsuza dek mübarek olsun! Tanrı sana doğruluk soyu versin; oğullarından bazılarını bütün yeryüzünde kutsal kılsın; milletler sana kulluk etsin ve bütün milletler senin soyunun önünde eğilsin."
12 İnsanların önünde güçlü ol ve Seth'in bütün soyu üzerinde yetki kullan. O zaman senin ve oğullarının yolları doğrulanacak ve kutsal bir millet olacaklar.
13 Yüce Tanrı sana, bana verdiği, Nuh'a ve Adem'e verdiği bütün nimetleri versin; bu nimetler, nesilden nesile sonsuza dek soyunun kutsal başına konsun.
14 Allah seni her türlü haksızlıktan ve kirlilikten arındırsın, bilmeden işlediğin bütün günahların bağışlansın. Seni güçlendirsin ve sana bereket versin. Ve bütün yeryüzünü sana miras eylesin.
15 Ve O, seninle olan antlaşmasını yenilesin. Böylece sen, sonsuza dek O'nun mirasçısı olacak bir millet olasın ve O, sana ve soyuna, yeryüzünün bütün günleri boyunca hakikat ve adalet içinde bir Tanrı olsun.
16 Ey oğlum Yakup, sözlerimi hatırla ve baban İbrahim'in buyruklarına uy: Milletlerden ayrıl, onlarla birlikte yeme, onların yaptıklarına göre davranma ve onlara ortak olma; çünkü onların yaptıkları kirlidir, bütün yolları pislik, iğrençlik ve ahlaksızlıktır.
17 Ölülere kurban sunarlar, kötü ruhlara taparlar, mezarlar üzerinde yemek yerler; bütün yaptıkları boş ve değersizdir.
18 Onların anlayışa sahip olacak kalpleri yok, gözleri de yaptıklarının ne olduğunu görmüyor. Bir tahta parçasına, 'Sen benim Tanrımsın,' bir taşa, 'Sen benim Rabbimsin ve sen benim kurtarıcımsın,' diyerek nasıl yanılıyorlar! [Onların kalpleri yok.]
19 Ey oğlum Yakup, sana gelince, Yüce Tanrı sana yardım etsin, göklerin Tanrısı seni kutsasın ve seni onların kirliliğinden ve bütün sapkınlıklarından uzaklaştırsın.
20 Ey oğlum Yakup, sakın Kenan kızlarından birini eş olarak alma; çünkü onun bütün soyu topraktan sökülüp atılacaktır.
21 Çünkü Ham'ın günahı yüzünden Kenan sapkınlığa düştü ve onun bütün soyu ve geri kalan her şey yeryüzünden yok edilecek; yargı gününde ondan gelen hiç kimse kurtulamayacak.
22 Putlara tapanların ve saygısızların hepsine gelince...
(a) Onlar için yaşayanların diyarında hiçbir umut olmayacaktır;
(b) Ve yeryüzünde onların hiçbir hatırası kalmayacak;
(c) Çünkü onlar Şeol'e ineceklerdir,
(d) Ve onlar mahkumiyet yerine gideceklerdir,
Sodom oğulları nasıl yeryüzünden alındıysa, putlara tapanların hepsi de öyle alınacaktır.

23 Ey oğlum Yakup, korkma; ey İbrahim oğlu, sakın üzülme. Yüce Tanrı seni yıkımdan korusun ve bütün sapkın yollardan kurtarsın.
24 Bu evi kendim için inşa ettim ki, adımı yeryüzünde onun üzerine koyayım; [bu sana ve soyuna sonsuza dek verilmiştir] ve İbrahim'in evi olarak adlandırılacaktır; bu sana ve soyuna sonsuza dek verilmiştir; çünkü sen benim evimi inşa edecek ve adımı Tanrı önünde sonsuza dek kuracaksın; senin soyun ve adın yeryüzünün bütün nesilleri boyunca yaşayacaktır.'
25 Ve ona emir vermeyi ve onu kutsamayı bıraktı.
26 İkisi aynı yatakta yattılar; Yakup, babasının babası İbrahim'in kucağında uyudu ve onu yedi kez öptü; ona karşı sevgisi ve yüreği sevinçle doldu.
27 Ve İsa bütün yüreğiyle onu kutsadı ve şöyle dedi: "Yüce Tanrı, her şeyin Tanrısı ve her şeyin Yaratıcısı, beni Kildanilerin Ur şehrinden çıkardı ki, bana bu toprakları sonsuza dek miras olarak versin ve kutsal bir soy kurmamı sağlasın; Yüce Tanrı sonsuza dek mübarek olsun."
28 Ve Yakup'u kutsadı ve şöyle dedi: 'Oğlum, bütün kalbimle ve sevgimle sevindiğim sana, lütfun ve merhametin her zaman onun ve soyunun üzerine olsun.'
29 Ve onu terk etme, onu bundan böyle sonsuza dek hiçe sayma; gözlerin ona ve soyuna açık olsun ki, onu koruyasın, onu kutsasın ve onu kendi mirasın için bir millet olarak kutsal kılasın;
30 Ve onu bundan böyle sonsuza dek bütün nimetlerinle kutsala; ve onunla ve onun soyunla olan antlaşmanı ve lütfunu, yeryüzündeki bütün nesiller boyunca, dilediğin ölçüde yenile.'

BÖLÜM 23

1 Ve Yakup'un iki parmağını gözlerinin üzerine koydu, tanrıların Tanrısı'nı kutsadı, yüzünü örttü, ayaklarını uzattı ve sonsuz uykuya daldı ve atalarının yanına toplandı.
2 Bütün bunlara rağmen Yakup onun kucağında yatıyordu ve babası İbrahim'in öldüğünü bilmiyordu.
3 Yakup uykusundan uyandı ve İbrahim'in buz gibi soğuk olduğunu gördü. "Baba, baba!" dedi; ama kimse konuşmadı ve İbrahim'in öldüğünü anladı.
4 Ve o, kucağından kalkıp koşarak annesi Rebeka'ya haber verdi; Rebeka da geceleyin İshak'ın yanına gidip ona anlattı; birlikte gittiler, Yakup da onlarla birlikteydi; elinde bir lamba vardı ve içeri girdiklerinde İbrahim'i ölü buldular.
5 İshak babasının yüzüne kapanıp ağladı ve onu öptü.
6 İbrahim'in evinde sesler duyuldu ve oğlu İsmail kalkıp babası İbrahim'in yanına gitti ve hem kendisi hem de İbrahim'in bütün ev halkı babası için ağladı; hep birlikte hıçkıra hıçkıra ağladılar.
7 Oğulları İshak ve İsmail onu karısı Sara'nın yanındaki iki mağaraya gömdüler ve kırk gün boyunca onun için ağladılar; ev halkının bütün erkekleri, İshak ve İsmail ve onların bütün oğulları ve Ketura'nın bütün oğulları da bulundukları yerlerde ağladılar; ve İbrahim için ağlama günleri sona erdi.
8 Ve üç jübile ve dört haftalık yıl, yani yüz yetmiş beş yıl yaşadı ve ömrünün sonuna ulaşarak yaşlı ve ömrünün sonuna geldi.
9 Atalarımızın ömrü on dokuz jübile idi; tufandan sonra ise İbrahim hariç, çeşitli sıkıntılar ve kötü yollarından dolayı on dokuz jübileden daha kısa yaşamaya, jübilelerde azalmaya, çabuk yaşlanmaya ve ömürlerinin sonuna yaklaşmaya başladılar.
10 Çünkü İbrahim bütün işlerinde RAB'bin gözünde kusursuzdu ve ömrü boyunca doğrulukla O'nu hoşnut etti; ama bakın, kötülüğü yüzünden yaşlanıp ömrünün sonuna geldiğinde, dört jübileyi bile tamamlamamıştı.
11 Bu zamandan büyük yargı gününe kadar gelecek bütün nesiller, iki jübile yılını tamamlamadan çabucak yaşlanacak ve yaşlılıkları yüzünden bilgileri onları terk edecek; bütün bilgileri yok olacak.
12 O günlerde, bir adam bir buçuk yıl yaşarsa, onun hakkında şöyle diyecekler: 'Uzun yaşadı, ama ömrünün büyük bir kısmı acı, keder ve sıkıntı içinde geçti, huzur bulamadı.'
13 Çünkü felaket üstüne felaket, yara üstüne yara, sıkıntı üstüne sıkıntı, kötü haber üstüne kötü haber, hastalık üstüne hastalık ve bunlara benzer bütün kötü hükümler birbirini takip eder: hastalık ve yıkım, kar, don ve buz, ateş, titreme, uyuşukluk, kıtlık, ölüm, kılıç, esaret ve her türlü felaket ve acı.'
14 Bütün bunlar, yeryüzünde günah işleyen, pislik, fuhuş, kirlenme ve iğrençlikler yapan kötü bir neslin başına gelecek.
15 O zaman şöyle diyecekler: 'Atalarımızın ömrü çoktu (hatta bin yıla kadar), ve iyiydi; fakat bakın, bizim ömrümüz, eğer bir insan çok yaşamışsa yetmiş yıldır, eğer güçlü ise seksen yıldır; ve bunlar kötüdür, bu kötü neslin gününde huzur yoktur.'
16 O nesilde oğullar, babalarını ve büyüklerini günah ve haksızlıklarından, ağızlarından çıkan sözlerden ve işledikleri büyük kötülüklerden dolayı suçlayacaklar; ayrıca Rabbin kendileriyle yaptığı, O'nun bütün emirlerini, hükümlerini ve bütün yasalarını yerine getireceklerine dair verdiği antlaşmayı terk etmelerinden dolayı da onları suçlayacaklar; ne sağa ne de sola sapmayacaklardır.
17 Çünkü herkes kötülük yaptı, her ağızdan haksızlık çıktı; bütün işleri pislik ve iğrençliktir; bütün yolları da kirlilik, pislik ve yıkımdır.
18 İşte, bütün işleri yüzünden yeryüzü yok olacak; ne üzüm tohumu ne de zeytinyağı kalacak. Çünkü işleri tamamen vefasızdır; bütün hayvanlar, büyükbaş hayvanlar, kuşlar ve denizdeki bütün balıklar, insanların oğulları yüzünden hep birlikte yok olacaklar.
19 Ve kanun ve antlaşma yüzünden birbirleriyle çekişecekler; gençler yaşlılarla, yaşlılar gençlerle, fakirler zenginlerle, alçakgönüllüler büyüklerle, dilenciler prenslerle çekişecekler. Çünkü onlar buyrukları, antlaşmayı, bayramları, ayları, Şabatları, jübileleri ve bütün hükümleri unuttular.
20 Onlar da onları doğru yola döndürmek için yay ve kılıçlarla savaşacaklardır; fakat yeryüzünde birbirleri tarafından çok kan dökülmeden geri dönmeyeceklerdir.
21 Kurtulanlar ise kötülüklerinden dönüp doğru yola gelmeyecekler; aksine hepsi hile ve zenginlikle kendilerini yüceltecekler, komşularının her şeyini alacaklar ve büyük isim takacaklar, fakat bunu hakikat ve doğrulukla yapmayacaklar; kutsal yerin en kutsalını da pislikleriyle ve tahribatlarıyla kirletecekler.

22 Bu neslin işlerine Rab tarafından büyük bir ceza gelecektir; onları kılıca, yargıya, esarete, yağmalanmaya ve yok edilmeye teslim edecektir.
23 Ve O, onlara karşı merhametsiz ve şefkatsiz olan, ne yaşlı ne genç ne de herhangi birine saygı göstermeyen, bütün insanlardan daha kötü ve kötülük yapmaya daha hevesli olan putperest günahkarları uyandıracaktır. İsrail'e karşı şiddet uygulayacaklar ve Yakup'a karşı zulüm edecekler. Yeryüzünde çok kan dökülecek ve ne toplayacak ne de gömecek kimse olmayacak.
24 O günlerde yüksek sesle ağlayacaklar, günahkârların, yani putperestlerin elinden kurtulmak için yalvarıp yakaracaklar; fakat hiç kimse kurtulamayacak.
25 Çocukların başları beyaz saçlı, saçları ağarmış olacak; üç haftalık bir çocuk yüz yaşında bir adam gibi yaşlı görünecek; boyları sıkıntı ve zulüm yüzünden kısalacak.
26 O günlerde çocuklar kanunları incelemeye, buyrukları aramaya ve doğru yola dönmeye başlayacaklardır.
27 Ve günler çoğalmaya ve insanların arasında artmaya başlayacak, ta ki günleri bin yıla yaklaşıncaya kadar. Ve günlerin sayısı (öncekinden) daha fazla yıl olacak.
28 Yaşlı kimse olmayacak, günlerinden memnun olmayan da olmayacak; çünkü hepsi çocuk ve genç gibi olacaklar.
29 Ve bütün ömürleri tamamlanacak, huzur ve sevinç içinde yaşayacaklar; ne şeytan ne de herhangi bir kötü yıkıcı olmayacak; çünkü bütün günleri bereket ve şifa günleri olacak.
30 O zaman Rab kullarını iyileştirecek, onlar da kalkıp büyük bir barış görecekler ve düşmanlarını kovacaklar. Doğrular bunu görecek ve şükredecekler, sonsuza dek sevinçle coşacaklar ve düşmanlarının üzerine düşen tüm yargıları ve lanetleri görecekler.
31 Kemikleri toprağa gömülecek, ruhları büyük sevinç duyacak ve yargıyı uygulayanın Rab olduğunu, yüzlerceye, binlerceye ve O'nu seven herkese merhamet gösterdiğini bilecekler.
32 Ey Musa, sen de bu sözleri yaz; çünkü bunlar gök levhalarına yazılmıştır ve nesiller boyu sonsuza dek tanıklık olsun diye kaydedilmiştir.

BÖLÜM 24

1 İbrahim'in ölümünden sonra Rab, oğlu İshak'ı kutsadı ve İshak Hebron'dan kalkıp, bu jübile yılının üçüncü haftasının ilk yılında [2073 AM], yedi yıl sonra, Görülme Kuyusu'nda ikamet etti.
2 Ve dördüncü haftanın birinci yılında, İbrahim zamanındaki ilk kıtlığın yanı sıra, ülkede bir kıtlık başladı. [2080 AM]
3 Yakup mercimek çorbası pişiriyordu. Esau tarladan aç olarak geldi. Kardeşi Yakup'a, "Bana bu kırmızı çorbadan ver" dedi. Yakup da ona, "Bana miras hakkını sat, sana ekmek ve bu mercimek çorbasından da vereyim" dedi.
4 Esau içinden şöyle dedi: 'Öleceğim zaten; bu miras hakkının bana ne faydası var?'
5 İsa Yakup'a, "Bunu sana veriyorum" dedi. Yakup da, "Bugün bana yemin et" dedi ve İsa ona yemin etti.
6 Yakup kardeşi Esau'ya ekmek ve çorba verdi; Esau doyana kadar yedi ve miras hakkını hor gördü; bu yüzden Esau'nun adı Edom olarak anıldı, çünkü Yakup ona miras hakkı olarak kırmızı çorba vermişti.
7 Yakup büyük baba oldu ve Esau'nun saygınlığı azaldı.
8 Ülkede kıtlık baş gösterdi ve İshak, bu haftanın ikinci yılında Mısır'a inmek üzere yola çıktı ve Filistlilerin kralı Abimelek'in yanına, Gerar'a gitti.
9 Rab ona göründü ve şöyle dedi: "Mısır'a inme; sana bildireceğim ülkede yaşa, bu ülkede ikamet et; ben seninle birlikte olacağım ve seni kutsayacağım."
10 Çünkü bu toprakların tamamını sana ve soyuna vereceğim; baban İbrahim'e ettiğim yemini yerine getireceğim; soyunu gökteki yıldızlar gibi çoğaltacağım ve bu toprakların tamamını soyuna vereceğim.
11 Senin soyundan yeryüzündeki bütün milletler kutsanacak; çünkü baban benim sözüme itaat etti, buyruklarımı, emirlerimi, yasalarımı, hükümlerimi ve antlaşmamı yerine getirdi; şimdi de benim sözüme itaat edip bu topraklarda yaşasın.'
12 Ve o, Gelar'da üç yıl kaldı.
13 Abimelek de onun ve ona ait olan her şey hakkında şu emri verdi: 'Ona veya ona ait herhangi bir şeye dokunan herkes mutlaka ölecektir.'
14 İshak Filistliler arasında güçlendi ve çok mal mülk edindi; öküzler, koyunlar, develer, eşekler ve büyük bir maiyet kazandı.
15 Ve İshak Filistliler ülkesine ekin ekti ve yüz kat ürün aldı; İshak çok büyük oldu ve Filistliler onu kıskandılar.
16 İbrahim'in hizmetkârlarının İbrahim'in yaşamı boyunca kazdıkları bütün kuyuları, İbrahim'in ölümünden sonra Filistliler kapatıp toprakla doldurdular.
17 Abimelek İshak'a, "Bizden uzaklaş, çünkü sen bizden çok daha güçlüsün" dedi. İshak yedinci haftanın birinci yılında oradan ayrıldı ve Gerar vadilerinde ikamet etti.
18 Ve İbrahim'in babası olan hizmetkârlarının kazdığı ve Filistlilerin İbrahim'in ölümünden sonra kapattığı su kuyularını yeniden kazdılar ve onlara İbrahim'in babasının verdiği isimleri verdiler.
19 İshak'ın hizmetkarları vadide bir kuyu kazdılar ve diri su buldular. Gerar çobanları İshak'ın çobanlarıyla çekişmeye girdiler ve 'Su bizimdir!' dediler. İshak da kuyuya 'Sapıklık' adını verdi, çünkü onlar bize karşı sapkınlık etmişlerdi.
20 Ve ikinci bir kuyu kazdılar ve onun için de çekiştiler; İsa ona 'Düşmanlık' adını verdi. İsa oradan kalktı ve başka bir kuyu kazdılar; onun için çekişmediler ve İsa ona 'Yer' adını verdi. İshak, 'Rab bize yer açtı ve biz de ülkede çoğaldık' dedi.
21 Ve oradan Yemin Kuyusu'na çıktı, kırk dördüncü jübile yılının birinci haftasının birinci yılında. [2108 AM]
22 Rab o gece, birinci ayın yeni ayında, ona göründü ve şöyle dedi: "Ben baban İbrahim'in Tanrısıyım; korkma, çünkü ben seninleyim, seni kutsayacağım ve kulum İbrahim'in hatırı için soyunu yeryüzünün kumları gibi çoğaltacağım."
23 Ve orada, babası İbrahim'in önce kurduğu bir sunak yaptı; Rabbin adını çağırdı ve babası İbrahim'in Tanrısı'na kurban sundu.
24 Ve bir kuyu kazdılar ve diri su buldular.
25 İshak'ın hizmetkarları başka bir kuyu kazdılar, ama su bulamadılar. Gidip İshak'a su bulamadıklarını bildirdiler. İshak, "Bugün Filistlilere yemin ettim ve bu bize bildirildi" dedi.

26 Ve o yere Yemin Kuyusu adını verdi; çünkü orada Abimelek'e, dostu Ahuzzat'a ve ordusunun komutanı Fikol'a yemin etmişti.
27 İshak o gün, zorlama altında onlarla barışacağına dair yemin ettiğini anladı.
28 O gün İshak Filistlileri lanetledi ve şöyle dedi: 'Filistliler, bütün ulusların arasından öfke ve hiddet gününe kadar lanetli olsunlar; Tanrı onları, günahkâr putperestlerin ve Kittimlerin elinde alay konusu, lanetli, öfke ve hiddet nesnesi yapsın.'
29 Düşmanın kılıcından ve Kittim'den kurtulan kim olursa olsun, doğru millet gök altından yargıyla kökünden kazısın; çünkü onlar yeryüzünde nesiller boyu çocuklarımın düşmanları ve hasımları olacaklardır.
30 Onlardan hiçbir artakalan kalmayacak, yargı gününde kurtulacak tek bir kimse olmayacak; çünkü Filistlilerin bütün soyu yok edilecek, kökünden sökülecek ve yeryüzünden atılacak; artık bu Kaftoriler için yeryüzünde ne bir isim ne de bir soy kalacak.
31 Çünkü göğe çıksa da, oradan indirilecektir; yeryüzünde güçlense de, oradan sürüklenip çıkarılacaktır; milletler arasında saklansa da, oradan da kökünden sökülüp atılacaktır; Şeol'e inse de, orada da cezası büyük olacak ve orada da huzur bulamayacaktır.
32 Eğer esir düşerse, canına kastedenlerin elleriyle yolda öldürülecektir; yeryüzünde ne adı ne de soyu kalacaktır; çünkü ebedi lanete mahkum olacaktır.
33 Gök levhalarında onun hakkında şöyle yazılmış ve kazınmıştır: Yargı gününde ona yapılacak olan, kökünden sökülüp atılmasıdır.

BÖLÜM 25

1 Bu jübile yılının ikinci haftasında, Rebeka oğlu Yakup'u çağırdı ve ona şöyle dedi: 'Oğlum, kardeşin Esau gibi Kenan kızlarından birini eş olarak alma. Esau Kenan kızlarından iki kadın aldı ve onların bütün pislikleri benim canımı acılaştırdı. Çünkü onların bütün işleri fuhuş ve şehvettir. Onlarda doğruluk yoktur, çünkü (işleri) kötüdür.'
2 Ben de, oğlum, seni çok seviyorum ve kalbim ve sevgim seni günün her saati ve gecenin her nöbetinde kutsuyor.
3 Oğlum, şimdi sözüme kulak ver ve annenin isteğini yerine getir; bu ülkenin kızlarından birini eş olarak alma, ancak babamın evinden ve babamın akrabalarından birini al. Babamın evinden birini eş olarak alacaksın ve Yüce Tanrı seni kutsayacak, çocukların da doğru bir nesil ve kutsal bir soy olacak.
4 Bunun üzerine Yakup annesi Rebeka'ya şöyle dedi: "Bak anne, ben dokuz haftalık bir gencim ve ne bir kadınla ilişkiye girdim ne de ona dokundum; ne de kendimi hiçbir kadına nişanladım; hatta Kenan kızlarından birini kendime eş olarak almayı aklımdan bile geçirmedim."
5 Çünkü anne, babamız İbrahim'in sözlerini hatırlıyorum; bana Kenan kızlarından birini eş olarak almamamı, babamın soyundan ve akrabalarımdan birini eş olarak almamı emretmişti.
6 Daha önce, kardeşin Laban'ın kız çocukları doğduğunu duymuştum ve onlardan birini eş olarak almak istedim.
7 Bu nedenle, ömrüm boyunca ruhumda günah işlemekten ve her türlü yoldan sapmaktan kendimi korudum; çünkü babam İbrahim bana şehvet ve fuhuş konusunda birçok emir vermişti.
8 Ve bütün buyruklarına rağmen, kardeşim yirmi iki yıldır benimle çekişiyor ve sık sık bana şöyle diyor: 'Kardeşim, iki karımdan birinin kız kardeşini kendine eş olarak al'; fakat ben onun yaptığı gibi yapmayı reddediyorum.
9 Sana yemin ederim, anne, ömrüm boyunca Kenan soyundan gelen kızlardan hiçbirini eş olarak almayacağım ve kardeşim gibi kötülük yapmayacağım.
10 Korkma anne; emin ol ki, senin isteğini yerine getireceğim, doğruluk içinde yürüyeceğim ve asla yoldan sapmayacağım.'
11 Bunun üzerine yüzünü göğe kaldırdı, ellerinin parmaklarını uzattı, ağzını açtı ve göğü ve yeri yaratan Yüce Tanrı'yı övdü, O'na şükürler ve övgüler sundu.
12 Ve o şöyle dedi: 'RAB Tanrı'ya şükürler olsun ve kutsal adı sonsuza dek mübarek olsun; bana Yakup'u temiz bir oğul ve kutsal bir soy olarak verdi; çünkü o Senindir ve soyu da sürekli ve bütün nesiller boyunca sonsuza dek Senin olacaktır.'
13 "Ey Rab, onu kutsasın ve ağzıma doğruluk bereketini koy ki, onu kutsayayım."
14 O saatte, doğruluk ruhu ağzına indiğinde, ellerini Yakup'un başına koydu ve şöyle dedi:
15 Ey doğruluk sahibi Rab ve çağların Tanrısı, ne mutlu sana! İnsan nesillerinin hepsinden öte seni kutsasın. Oğlum, sana doğruluk yolunu göstersin ve soyuna doğruluğu açıklasın.
16 Ve Allah, ömrün boyunca oğullarını çoğaltsın; ve onların sayıları yılın ayları kadar olsun. Ve onların oğulları da gökteki yıldızlardan daha çok ve deniz kumlarından daha fazla olsun.
17 Ve Allah onlara bu güzel toprakları versin -tıpkı İbrahim'e ve ondan sonra gelen soyuna daima vereceğini söylediği gibi- ve onlar da bu toprakları sonsuza dek mülk olarak tutsunlar.
18 Oğlum, ömrüm boyunca sana kutsanmış çocuklar doğurmayı nasip eyle; bütün soyun da kutsanmış ve mübarek olsun.
19 Ve sen, annenin hayatı boyunca onun ruhunu ferahlattığın gibi, seni doğuranın rahmi de seni böyle kutsuyor, [Sevgim] ve göğüslerim seni kutsuyor ve ağzım ve dilim seni büyük övgülerle yüceltiyor.
20. Çoğalın ve yeryüzüne yayılın; soyun sonsuza dek göklerin ve yerin sevincinde olsun; soyun sevinç içinde olsun ve büyük barış gününde barış içinde yaşasın.
21 Adın ve soyun sonsuza dek sürsün; Yüce Tanrı onların Tanrısı olsun; adalet Tanrısı onlarla birlikte yaşasın; ve O'nun mabedi, onların aracılığıyla sonsuza dek inşa edilsin.
22 Seni kutsayan mübarek olsun; sana haksız yere lanet eden bütün canlılar lanetlensin.
23 Ve onu öptü ve ona şöyle dedi: "Dünyanın Rabbi seni, annenin yüreği ve sevgisi gibi sevsin ve seni kutsasın." Ve kutsamayı kesti.

BÖLÜM 26

1 Ve bu haftanın yedinci yılında İshak, büyük oğlu Esau'yu çağırdı ve ona dedi ki: 'Oğlum, yaşlandım ve gözlerim artık görmüyor, ölüm günümü de bilmiyorum.

2 Şimdi av silahlarını, ok torbanı ve yayını al, tarlaya çık, avlan ve oğlum, bana geyik eti yakala, canımın istediği gibi lezzetli bir yemek yap ve bana getir ki yiyeyim ve ölmeden önce canım seni kutsasın.'
3 Fakat Rebeka, İshak'ın Esau ile konuştuğunu duydu.
4 Esau da avlanmak, balık yakalamak ve babasına getirmek için erkenden tarlalara gitti.
5 Rebeka oğlu Yakup'u çağırdı ve ona şöyle dedi: "Bak, baban İshak'ın kardeşin Esau'ya şöyle dediğini duydum: 'Bana avlan, lezzetli bir yemek yap ve bana getir ki...'"
6 "Ölmeden önce Rabbin huzurunda seni yiyip kutsayayım." Şimdi, oğlum, sana emrettiğim şu söze itaat et: Sürüne git ve bana iki iyi keçi yavrusu getir; baban için sevdiği lezzetli bir yemek yapacağım ve onu babana götüreceksin ki, ölmeden önce Rabbin huzurunda seni yiyip kutsasın ve sen de kutsanmış olasın."
7 Yakup annesi Rebeka'ya şöyle dedi: "Anne, babamın yiyeceği ve hoşuna gidecek hiçbir şeyi ondan esirgemeyeceğim; ancak korkuyorum ki, sesimi tanıyacak ve bana dokunmak isteyecek."
8 Ve sen biliyorsun ki ben pürüzsüzüm, kardeşim Esau ise kıllıdır. Ben onun gözünde bir kötü adam olarak görüneceğim ve bana emretmediği bir işi yapacağım; o da bana kızacak ve ben de üzerime bir bereket değil, bir lanet getireceğim.
9 Annesi Rebeka ona, "Lanetin benim üzerime olsun oğlum, yalnızca sözüme itaat et" dedi.
10 Yakup annesi Rebeka'nın sözünü dinledi, gidip iki tane iyi ve semiz keçi yavrusu getirdi ve annesine getirdi; annesi de onlara Yakup'un sevdiği lezzetli bir et yemeği yaptı.
11 Rebeka, evde yanında bulunan büyük oğlu Esau'nun güzel giysilerini aldı ve küçük oğlu Yakup'u da giydirdi; ellerine ve boynunun açıkta kalan yerlerine de oğlak derilerinden örtüler koydu.
12 Ve hazırladığı eti ve ekmeği oğlu Yakup'un eline verdi.
13 Yakup babasının yanına gidip, "Ben senin oğlunum. Bana emrettiğin her şeyi yaptım. Kalk, otur ve yakaladığım balıktan ye baba, böylece canın beni kutsasın" dedi.
14 İshak oğluna, "Oğlum, bunu nasıl bu kadar çabuk buldun?" dedi.
15 Yakup dedi ki: 'Çünkü Rab Tanrın beni bunu bulmaya yönlendirdi.'
16 İshak ona dedi ki: "Yaklaş da seni yoklayayım, oğlum, gerçekten Esav olup olmadığını anlayayım."
17 Yakup babası İshak'ın yanına gitti, ona dokundu ve dedi ki: 'Ses Yakup'un sesi, ama eller Esau'nun elleri.'
18 Ve o, İshak'ı tanıyamadı; çünkü bu, gökten gelen bir takdirdi ve İshak'ın elleri kardeşi İshak'ınki gibi kıllıydı; bu yüzden İshak onu kutsadı.
19 İsa, "Sen benim oğlum Esau musun?" dedi. Esau da, "Evet, senin oğlunum" dedi. İsa, "Oğlum, yakaladığın balıktan bana da tattır; böylece canım seni kutsasın" dedi.
20 Ve ona yaklaştırdı, o da yedi; ona şarap getirdi, o da içti.
21 Babası İshak ona, "Oğlum, yaklaş ve beni öp," dedi.
22 Ve ona yaklaştı ve onu öptü. Giysilerinin kokusunu aldı ve onu kutsayarak şöyle dedi: "İşte oğlumun kokusu, Rabbin bereketlendirdiği dolu bir tarlanın kokusu gibidir."
23 Rab sana göğün çiğinden ve yerin çiğinden, bol bol buğday ve zeytinyağı versin; milletler sana kulluk etsin, halklar sana secde etsin.
24 Kardeşlerinin efendisi ol, annenin oğulları sana secde etsinler; Rabbin bana ve babam İbrahim'e verdiği bütün nimetler sana ve soyuna sonsuza dek verilsin. Sana lanet eden lanetli, sana kutsayan ise mübarek olsun.
25 İshak oğlu Yakup'u kutsamayı bitirip Yakup'un yanından ayrılmasının hemen ardından Yakup saklandı ve kardeşi Esau avdan döndü.
26 O da lezzetli bir et hazırladı ve babasına götürdü. Babasına, "Babam kalk, avladığım etten ye ki, ruhun beni kutsasın" dedi.
27 Babası İshak ona, 'Sen kimsin?' diye sordu. O da, 'Ben senin ilk doğan oğlun Esau'yum. Bana emrettiğin gibi yaptım.' dedi.
28 İshak çok şaşırdı ve dedi ki: "Kim bu avı yakalayıp bana getirdi ve ben sen gelmeden önce hepsini yedim ve onu kutsadım; o da, bütün soyu da sonsuza dek kutsanacaktır."
29 İshak'ın sözlerini işiten Esau, çok yüksek ve acı bir feryatla babasına şöyle dedi: 'Baba, beni de kutsayın!'
30 İsa ona, "Kardeşin hileyle geldi ve bereketini elinden aldı" dedi. Adam da, "Şimdi onun adının Yakup olmasının nedenini anlıyorum; işte, iki kez yerime geçti: önce miras hakkımı aldı, şimdi de bereketimi aldı" dedi.
31 İshak, "Ey baba, bana bir nimet ayırmadın mı?" dedi. İshak da İshak'a, "İşte, onu senin efendin yaptım, bütün kardeşlerini de ona hizmetçi olarak verdim, bol bol buğday, şarap ve zeytinyağıyla onu güçlendirdim. Şimdi sana ne yapayım, oğlum?" diye cevap verdi.
32 Esav babası İshak'a şöyle dedi: "Ey baba, tek bir duan mı var? Beni de dua et, baba."
33 Esau sesini yükseltip ağladı. İshak ona şöyle cevap verdi: "İşte, yerin yeryüzünün çiğinden ve göğün çiğinden uzakta olacak."
34 Kılıcınla yaşayacaksın, kardeşine hizmet edeceksin. Büyüdüğün ve boyunduruğu boynundan attığın zaman, ölümcül bir günah işleyeceksin ve soyun gök altından kökünden sökülüp atılacak.
35 Esav, babasının Yakup'a verdiği kutsama yüzünden onu tehdit etmeye devam etti ve içinden şöyle dedi: 'Babam için yas günleri şimdi gelsin de kardeşim Yakup'u öldüreyim.'

BÖLÜM 27

1 Büyük oğlu Esau'nun sözleri Rebeka'ya rüyada bildirildi ve Rebeka, küçük oğlu Yakup'u çağırması için adam gönderdi.
2 Ve ona şöyle dedi: 'Bak, kardeşin Esau senden intikam almak için seni öldürecek.'
3 Şimdi, oğlum, sözüme itaat et, kalk ve kardeşim Laban'ın yanına, Haran'a kaç; orada birkaç gün kal, kardeşinin öfkesi dininceye ve sana olan kızgınlığını dindirinceye kadar. Yaptığın her şeyi unut; sonra seni oradan alıp getireceğim.'
4 Yakup, "Korkmuyorum; eğer beni öldürmek isterse, onu öldürürüm" dedi.
5 Ama o, kocasına, "Bir günde iki oğlumdan da mahrum kalmayayım," dedi.
6 Yakup annesi Rebeka'ya şöyle dedi: "Bak, babamın yaşlandığını ve gözlerinin görme yetisini kaybettiğini biliyorsun. Onu bırakıp senden uzaklaşırsam, babam çok kızacak ve bana lanet okuyacak. Gitmeyeceğim; ancak beni gönderdiği zaman gideceğim."

7 Rebeka Yakup'a, "İçeri girip onunla konuşacağım, o da seni gönderecek" dedi.
8 Rebeka içeri girip İshak'a şöyle dedi: "Esau'nun kendisine eş olarak aldığı Heth'in iki kızından dolayı hayatımdan tiksiniyorum; Yakup da bu kızlardan birini eş olarak alırsa, Kenan kızları kötü olduğu için ben neden yaşayayım ki?"
9 İshak Yakup'u çağırdı, onu kutsadı, ona öğüt verdi ve şöyle dedi: 'Kenan kızlarından hiçbirini kendine eş olarak alma;
10 Kalk ve Mezopotamya'ya, annenin babası Betuel'in evine git; oradan annenin erkek kardeşi Laban'ın kızlarından birini kendine eş olarak al.
11 "Ve Yüce Tanrı seni bereketlendirsin, çoğaltsın ve nesillerini artırsın ki, milletler topluluğu olasın. Babam İbrahim'in bereketlerini sana ve senden sonra gelen soyuna versin ki, yaşadığın toprakları ve Tanrı'nın İbrahim'e verdiği bütün toprakları miras alasın. Git, oğlum, huzur içinde."
12 İshak, Yakup'u gönderdi ve Yakup, Mezopotamya'ya, Yakup'un annesi Rebeka'nın kardeşi, Suriyeli Betuel'in oğlu Laban'ın yanına gitti.
13 Yakup Mezopotamya'ya gitmek üzere kalktıktan sonra, Rebeka oğlunun ölümüne üzüldü ve ağladı.
14 İshak, Rebeka'ya şöyle dedi: "Kardeşim, oğlum Yakup için ağlama; çünkü o huzur içinde gidiyor ve huzur içinde dönecek."
15 Yüce Tanrı onu her türlü kötülükten koruyacak ve onunla birlikte olacaktır; çünkü O, onu bütün ömrü boyunca terk etmeyecektir;
16 Çünkü biliyorum ki, O'nun gittiği her yerde işleri başarılı olacak; ta ki bize barış içinde dönene ve biz de O'nu barış içinde görene kadar.
17 Kardeşim, onun için korkma; çünkü o doğru yoldadır, kusursuz bir insandır, sadıktır ve yok olmayacaktır. Ağlama.'
18 İshak, oğlu Yakup'tan dolayı Rebeka'yı teselli etti ve onu kutsadı.
19 Yakup, kırk dördüncü jübile yılının ikinci haftasının birinci yılında Yemin Kuyusu'ndan Haran'a gitmek üzere yola çıktı ve dağlardaki Luz'a, yani Beytel'e, bu haftanın birinci ayının yeni ayında geldi. [2115 AM] Akşam vakti oraya vardı ve o gece yoldan batıya döndü; orada uyudu, çünkü güneş batmıştı.
20 Ve o yerdeki taşlardan birini alıp ağacın altına, başının üstüne koydu; yalnız başına yolculuk ediyordu ve uyudu.
21 O gece rüya gördü ve yeryüzüne kurulmuş bir merdiven gördü; merdivenin ucu göğe uzanıyordu ve Rabbin melekleri o merdivene çıkıp iniyorlardı; Rab de o merdivenin üzerinde duruyordu.
22 Ve Yakup'a şöyle dedi: "Ben, baban İbrahim'in ve İshak'ın Tanrısı RAB'bim; üzerinde uyuduğun bu toprakları sana ve senden sonra gelen soyuna vereceğim."
23 Ve senin soyun yeryüzünün tozu gibi çoğalacak; batıya, doğuya, kuzeye ve güneye yayılacaksın; senin ve soyun aracılığıyla bütün milletlerin aileleri kutsanacak.
24 Ve işte, ben seninle birlikte olacağım ve nereye gidersen git seni koruyacağım ve seni bu diyara barış içinde geri getireceğim; çünkü sana söylediğim her şeyi yerine getirmeden seni terk etmeyeceğim.'
25 Yakup uykusundan uyandı ve dedi ki: "Gerçekten burası Rabbin evidir, ben ise bunu bilmiyordum." Korkuya kapılarak şöyle dedi: "Burası ne korkunç bir yer! Tanrı'nın evinden başka bir yer değil, burası cennetin kapısıdır."
26 Yakup sabah erkenden kalktı, başının altına koyduğu taşı alıp bir işaret direği olarak dikti ve üzerine yağ sürdü. Oraya Beytel adını verdi; fakat o yerin ilk adı Luz idi.
27 Yakup Rabbe bir adak adadı ve şöyle dedi: "Eğer Rab benimle birlikte olur, gittiğim bu yolda beni korur, bana yiyecek ekmek ve giyecek verirse ve babamın evine barış içinde dönersem, o zaman Rab benim Tanrım olacak; bu yerde işaret olarak diktiğim bu taş, Rabbin evi olacak; bana verdiğin her şeyin onda birini sana, Tanrım, vereceğim."

BÖLÜM 28

1 Ve yolculuğuna devam etti ve doğu ülkesine, Rebeka'nın kardeşi Laban'ın yanına geldi; onunla birlikte kaldı ve kızı Rahel'in yerine bir hafta boyunca ona hizmet etti.
2 Ve üçüncü haftanın birinci yılında [2122 AM] ona dedi ki: 'Bana karımı ver, sana yedi yıldır hizmet ediyorum'; Laban da Yakup'a dedi ki: 'Sana karını vereceğim.'
3 Laban bir ziyafet verdi ve büyük kızı Lea'yı alıp Yakup'a eş olarak verdi; ona cariyesi Zilpa'yı da cariye olarak verdi. Yakup bunu bilmiyordu, çünkü onun Rahel olduğunu sanıyordu.
4 Ve Laban onun yanına girdi; işte o Lea idi. Yakup Laban'a kızdı ve ona şöyle dedi: "Neden bana böyle davrandın? Ben sana Rahel için değil de Lea için hizmet etmedim mi? Neden bana haksızlık ettin?"
5 Kızını al, ben gideyim; çünkü bana kötülük ettin.' Çünkü Yakup, Lea'dan çok Rahel'i seviyordu; Lea'nın gözleri zayıftı, ama vücudu çok güzeldi; Rahel'in ise güzel gözleri ve güzel, çok yakışıklı bir vücudu vardı.
6 Laban Yakup'a şöyle dedi: "Bizim ülkemizde küçüğü büyüğünden önce vermek adet değildir. Bu doğru değildir; çünkü göksel levhalarda şöyle buyurulmuş ve yazılmıştır: Kimse küçük kızını büyüğünden önce vermez; önce büyüğü, sonra küçüğü verir. Bunu yapanın suçu gökte sayılır ve bu işi yapan doğru değildir; çünkü bu fiil Rab'bin gözünde kötüdür."
7 İsrail oğullarına da şunu emret: Bu şeyi yapmasınlar; büyük kardeşi vermeden küçük kardeşi almasınlar, küçük kardeşi vermesinler; çünkü bu çok kötü bir şeydir.
8 Laban Yakup'a şöyle dedi: "Bu adamın bayramının yedi günü geçsin, sonra sana Rahel'i vereyim ki, bana yedi yıl daha hizmet edesin ve önceki hafta yaptığın gibi koyunlarımı otlat."
9 Lea bayramının yedi günü geçtikten sonra Laban, Rahel'i Yakup'a verdi ki, yedi yıl daha ona hizmet etsin; ayrıca Rahel'e Zilpa'nın kız kardeşi Bilha'yı cariye olarak verdi.
10 Ve Rahel için yedi yıl daha hizmet etti; çünkü Lea ona bedelsiz verilmişti.
11 Rab Lea'nın rahmine açtı ve Lea gebe kaldı ve Yakup'a bir oğul doğurdu; adını Ruben koydu. Bu olay, dokuzuncu ayın on dördüncü günü, birinci yılın üçüncü haftasında gerçekleşti. [2122 AM]
12 Fakat Rahel'in rahmi kapalıydı; çünkü Rab, Lea'nın nefret edildiğini, Rahel'in ise sevildiğini görmüştü.
13 Ve Yakup yine Lea ile birlikte oldu; Lea hamile kaldı ve Yakup'a ikinci bir oğul doğurdu; Yakup ona Şimeon

adını verdi. Bu olay, onuncu ayın yirmi birinci günü ve bu haftanın üçüncü yılında gerçekleşti. [2124 AM]
14 Ve Yakup yine Lea ile birlikte oldu; Lea hamile kaldı ve ona üçüncü bir oğul doğurdu; Yakup ona Levi adını verdi. Bu olay, bu haftanın altıncı yılının ilk ayının yeni ayında gerçekleşti. [2127 AM]
15 Ve Yakup yine onunla birlikte oldu ve kadın hamile kaldı ve ona dördüncü bir oğul doğurdu; ona Yahuda adını verdi. Bu olay, üçüncü ayın on beşinci günü, dördüncü yılın birinci haftasında gerçekleşti. [2129 AM]
16 Bütün bunlar yüzünden Rahel, Lea'yı kıskandı; çünkü Lea çocuk doğurmuyordu. Rahel, Yakup'a, "Bana çocuk ver" dedi. Yakup ise, "Ben mi senden rahminden doğacak meyveleri esirgedim? Seni mi terk ettim?" diye karşılık verdi.
17 Rahel, Lea'nın Yakup'a Ruben, Simeon, Levi ve Yahuda adında dört oğul doğurduğunu görünce, ona şöyle dedi: "Cariyem Bilha'nın yanına git, o gebe kalsın ve bana bir oğul doğursun." (Ve cariyesi Bilha'yı ona eş olarak verdi.)
18 Ve onunla birlikte oldu; kadın hamile kaldı ve ona bir oğul doğurdu; adını Dan koydu. Bu olay, altıncı ayın dokuzuncu gününde, altıncı yılın üçüncü haftasında gerçekleşti. [2127 AM]
19 Yakup ikinci kez Bilha'nın yanına gitti ve Bilha hamile kaldı ve Yakup'a başka bir oğul doğurdu. Rahel, ona Naftali adını verdi. Bu olay, yedinci ayın beşinci günü, ikinci yılın dördüncü haftasında gerçekleşti. [2130 AM]
20 Lea kısır kaldığını ve çocuk doğuramadığını görünce Rahel'i kıskandı ve cariyesi Zilpa'yı Yakup'a eş olarak verdi. Zilpa hamile kaldı ve bir oğul doğurdu. Lea, oğlunun adını Gad koydu. Bu olay, üçüncü yılın dördüncü haftasının sekizinci ayının on ikinci gününde gerçekleşti. [2131 AM]
21 Ve tekrar onunla birlikte oldu; Lea hamile kaldı ve ona ikinci bir oğul doğurdu; Lea ona Aşer adını verdi. Bu olay, on birinci ayın ikinci günü, beşinci yılın dördüncü haftasında gerçekleşti. [2133 AM]
22 Yakup Lea ile birlikte oldu ve Lea hamile kaldı ve bir oğul doğurdu; ona İssakar adını verdi. Bu olay beşinci ayın dördüncü gününde, dördüncü yılın dördüncü haftasında gerçekleşti.[2132 AM] Oğlunu bir dadıyla evlendirdi.
23 Yakup tekrar onunla birlikte oldu ve kadın hamile kaldı ve bir oğul ve bir kız olmak üzere iki çocuk doğurdu. Oğluna Zebulon, kızına da Dinah adını verdi. Bu olay yedinci ayın yedinci gününde, altıncı yılın dördüncü haftasında gerçekleşti. [2134 AM]
24 Rab Rahel'e lütfetti ve rahmine bereket verdi; Rahel gebe kaldı ve bir oğul doğurdu. Ona Yusuf adını verdi. Bu olay, altıncı yılın dördüncü haftasında, dördüncü ayın yeni ayında gerçekleşti. [2134 AM]
25 Yusuf doğduğu günlerde Yakup Laban'a şöyle dedi: "Bana karılarımı ve oğullarımı ver, babam İshak'ın yanına gideyim ve kendime bir ev kurayım; çünkü iki kızın için sana hizmet ettiğim yılları tamamladım, artık babamın evine gideceğim."
26 Laban Yakup'a şöyle dedi: "Ücretini alana kadar benimle kal, sürümü tekrar otlat ve ücretini al."
27 Ve aralarında anlaştılar ki, ona ücret olarak siyah, benekli ve beyaz doğan kuzuları ve oğlakları verecekti; (bunlar) onun ücreti olacaktı.
28 Bütün koyunlar benekli, lekeli ve siyah, çeşitli işaretlerle dolu yavrular doğurdular; yine kendilerine benzeyen kuzular doğurdular; benekli olanların hepsi Yakup'un, beneksiz olanların hepsi ise Laban'ındı.
29 Yakup'un malları çok çoğaldı; öküzleri, koyunları, eşekleri, develeri, erkek ve kadın hizmetçileri oldu.
30 Laban ve oğulları Yakup'u kıskandılar; Laban onun koyunlarını geri aldı ve ona kötü niyetle baktı.

BÖLÜM 29

1 Rahel Yusuf'u doğurduktan sonra, Laban koyunlarını kırkmaya gitti; çünkü koyunları ondan üç günlük yolculuk mesafesindeydi.
2 Yakup, Laban'ın koyunlarını kırkmaya gittiğini görünce Lea ve Rahel'i çağırdı ve onlara nazikçe, kendisiyle birlikte Kenan diyarına gelmelerini söyledi.
3 Çünkü o, her şeyi rüyasında gördüğünü, hatta kendisine babasının evine dönmesi gerektiğini söylediğini anlattı. Onlar da, "Gittiğin her yere biz de seninle gideceğiz" dediler.
4 Yakup, babası İshak'ın Tanrısı'nı ve dedesi İbrahim'in Tanrısı'nı kutsadı; kalktı, karılarını ve çocuklarını bineklerine bindirdi, bütün mallarını aldı, nehri geçti ve Gilead diyarına geldi. Yakup niyetini Laban'dan gizledi ve ona söylemedi.
5 Ve yedinci yılın dördüncü haftasında Yakup, birinci ayın yirmi birinci gününde Gilead'a döndü. [2135 AM] Laban onu takip etti ve üçüncü ayın on üçüncü gününde Gilead dağında Yakup'a yetişti.
6 Rab, Laban'ın Yakup'a zarar vermesine izin vermedi; çünkü geceleyin ona bir rüyada göründü. Laban Yakup'la konuştu.
7 O günün on beşinci gününde Yakup, Laban ve onunla birlikte gelen herkes için bir ziyafet verdi. Yakup o gün Laban'a, Laban da Yakup'a, ikisinin de kötü niyetle Gilead dağını geçip birbirlerine yaklaşmayacaklarına dair yemin etti.
8 Ve orada şahitlik olsun diye bir yığın yaptı; bu yüzden o yere, bu yığının adından dolayı, 'Şahitlik Yığını' adı verildi.
9 Eskiden Gilead diyarına Refaim diyarı derlerdi; çünkü orası Refaim diyarıydı ve Refaimler (orada) doğmuşlardı; boyları on, dokuz, sekiz ila yedi arşın arasında değişen devlerdi.
10 Onların yurtları Ammon oğullarının ülkesinden Hermon Dağı'na kadar uzanıyordu ve krallıklarının merkezleri Karnaim, Aştarot, Edrei, Misur ve Beon idi.
11 Rab, onların kötülüklerinden dolayı onları yok etti; çünkü onlar çok haindi ve yerlerine Amoriler yerleşti. Onlar da kötü ve günahkârdı ve bugün onların bütün günahlarını tam olarak işlemiş hiçbir halk yoktur; artık yeryüzünde uzun ömürleri kalmamıştır.
12 Yakup, Laban'ı gönderdi ve Laban doğu ülkesi Mezopotamya'ya gitti; Yakup da Gilead ülkesine döndü.
13 Dokuzuncu ayın on birinci gününde Yabbok nehrini geçti. O gün kardeşi Esau yanına geldi, onunla barıştı ve Seir ülkesine gitti; Yakup ise çadırlarda yaşadı.
14 Ve bu jübile yılının beşinci haftasının ilk yılında [2136 AM] Ürdün'ü geçti ve Ürdün'ün ötesinde yerleşti; koyunlarını dağlar denizinden Bethshan'a, Dothan'a ve Akrabbim ormanına kadar otlattı.

15 Ve bütün mal varlığını, giysilerini, yiyeceklerini, etlerini, içeceklerini, sütlerini, tereyağını, peynirlerini ve vadiden topladıkları hurmaları babası İshak'a gönderdi.
16 Annesi Rebeka'ya da yılda dört kez, aylar arasında, tarlayı sürme ve biçme arasında, sonbahar ve yağmur mevsimi arasında, kış ve ilkbahar arasında, İbrahim'in kulesine.
17 Çünkü İshak, Yemin Kuyusu'ndan dönmüş ve babası İbrahim'in kulesine çıkmış, orada oğlu Esau'dan ayrı yaşamıştı.
18 Çünkü Yakup Mezopotamya'ya gittiği günlerde Esau, İsmail'in kızı Mahalat'ı kendine eş olarak aldı; babasının ve eşlerinin bütün sürülerini topladı, Seir Dağı'na çıktı ve orada yerleşti; babası İshak'ı ise Yemin Kuyusu'nda yalnız bıraktı.
19 İshak, Yemin Kuyusu'ndan çıktı ve Hebron dağlarındaki babası İbrahim'in kulesinde yerleşti.
20 Yakup, babasına ve annesine zaman zaman gönderdiği her şeyi, ihtiyaç duydukları her şeyi oraya gönderdi; onlar da Yakup'u bütün kalpleriyle ve bütün gönülleriyle kutsadılar.

BÖLÜM 30

1 Ve altıncı haftanın ilk yılında [2143 AM], dördüncü ayda, barış içinde Şekem'in doğusundaki Salem'e çıktı.
2 Orada Yakup'un kızı Dinah'ı, Hivli Hamor oğlu, ülkenin yöneticisi Şekem'in evine götürdüler; Şekem onunla yattı ve onu kirletti. Dinah henüz on iki yaşında küçük bir kızdı.
3 Ve o, babasına ve kız kardeşlerine, Dinah'ı kendisine eş olarak vermeleri için yalvardı. Yakup ve oğulları, Şekemli adamlara çok kızdılar; çünkü onlar kız kardeşleri Dinah'ı kirletmiş, onlara kötü niyetle konuşmuş, onları aldatmış ve kandırmışlardı.
4 Simeon ve Levi, beklenmedik bir şekilde Şekem'e geldiler ve Şekem'in bütün erkeklerini cezalandırdılar; orada buldukları bütün erkekleri öldürdüler ve tek bir kişi bile sağ bırakmadılar. Hepsini işkenceyle öldürdüler çünkü kız kardeşleri Dinah'a hakaret etmişlerdi.
5 Bundan böyle İsrail kızlarından hiçbirinin kirlenmesine bir daha izin verilmesin; çünkü gökte onlara karşı bir hüküm verilmiştir: Şekemlilerin bütün erkekleri kılıçla yok edileceklerdir, çünkü İsrail'e utanç getirmişlerdir.
6 Ve Rab onları Yakup oğullarının ellerine teslim etti ki, kılıçla onları yok etsinler ve haklarında hüküm versinler; böylece İsrail'de bir daha böyle bir bakirenin kirlenmesi söz konusu olmasın.
7 İsrail'de kim kızını veya kız kardeşini putperestlerden birine vermek isterse, o mutlaka ölecek ve taşlanarak öldürülecektir; çünkü İsrail'e utanç getirmiştir. Kadın ise ateşte yakılacak, çünkü babasının evinin adını lekelemiştir ve İsrail'den kökünden sökülecektir.
8 Ve İsrail'de, yeryüzünün nesilleri boyunca, zina eden kadın ve hiçbir pislik bulunmasın; çünkü İsrail Rabbe kutsaldır ve onu kirleten her insan mutlaka ölecektir; onu taşlarla taşlayacaklardır.
9 Çünkü İsrail soyu hakkında göksel levhalarda şöyle buyurulmuş ve yazılmıştır: Onu kirleten mutlaka ölecek ve taşlarla taşlanarak öldürülecektir.
10 Bu yasanın gün sınırı, bağışlama veya kefaret hakkı yoktur; fakat kızını kirleten adam, soyundan birini Molok'a verdiği ve onu kirletecek şekilde dinsizce davrandığı için bütün İsrail'in ortasında kökünden sökülecektir.
11 Ey Musa, İsrailoğullarına şöyle buyur ve onları uyar: Kızlarını yabancılara vermesinler, yabancıların kızlarından da oğul almasınlar; çünkü bu, Rabbin gözünde iğrenç bir şeydir.
12 Bu nedenle, Şekemlilerin Dinah'a karşı işledikleri bütün işleri ve Yakup oğullarının, 'Kızımızı sünnetsiz bir adama vermeyeceğiz; çünkü bu bizim için bir utanç olur' dediklerini, Kanun'un sözleriyle senin için yazdım.
13 Bu, İsrail için, orada yaşayanlar için ve yabancıların kızlarını alanlar için bir utançtır; çünkü bu, İsrail için kirli ve iğrenç bir şeydir.
14 Eğer İsrail, putperest kızlardan birini eş olarak alırsa veya kızlarından birini putperest bir adama verirse, bu kirlilikten kurtulamayacaktır.
15 Çünkü üzerine bela üstüne bela, lanet üstüne lanet gelecek ve her türlü yargı, bela ve lanet onun başına gelecektir. Eğer o bunu yaparsa veya gözlerini pislik yapanlardan, Rabbin mabedini kirletenlerden veya O'nun kutsal adını lekeleyenlerden saklarsa, o zaman bütün millet bu adamın bütün pislik ve saygısızlığı yüzünden yargılanacaktır.
16 Ve orada kimseler arasında ayrım yapılmayacak [ve kimseye saygı gösterilmeyecek], elinden meyve, sunu, yakmalık sunu ve yağ alınmayacak, hoş kokulu yiyecekler de kabul edilmeyecek; İsrail'de kutsal yeri kirleten her erkek ve kadın da aynı şekilde cezalandırılacaktır.
17 Bu nedenle sana şöyle buyurdum: 'İsrail'e şu tanıklığı bildir: Şekemlilerin ve oğullarının başına gelenlere bak; Yakup'un iki oğlunun eline nasıl teslim edildiler, işkence altında nasıl öldürüldüler ve bu onlara doğruluk olarak sayıldı ve doğruluk olarak yazıldı.'
18 Levi'nin soyu, rahiplik için seçildi ve Levililer oldular ki, bizim gibi sürekli olarak Rabbin önünde hizmet etsinler ve Levi ile oğulları sonsuza dek kutsansınlar; çünkü o, İsrail'e karşı ayaklananların hepsine karşı adalet, hüküm ve intikam uygulamaya gayretliydi.
19 Böylece, göksel levhalara, her şeyin Tanrısı önünde O'nun lehine bir şahitlik olarak, bereket ve doğruluk yazdılar:
20 Biz de o adamın hayatı boyunca, yılın her zamanında yerine getirdiği doğruluğu hatırlıyoruz; bin nesil sonrasına kadar bu yazılacak ve ona, ondan sonra gelen soyuna da ulaşacak; o, gök levhalarında dost ve doğru bir adam olarak yazılacaktır.
21 Bütün bunları senin için yazdım ve İsrail oğullarına, günah işlememeleri, kanunları çiğnememeleri ve kendileri için kurulmuş olan antlaşmayı bozmamaları gerektiğini, (ama) ona uymaları ve dost olarak kaydedilmeleri gerektiğini söylemeni emrettim.
22 Fakat eğer onlar haddini aşar ve her türlü pisliği işlerlerse, göksel levhalara düşmanlar olarak yazılacaklar, yaşam kitabından silinecekler ve yok edilecekler kitabına, yeryüzünden kökünden sökülecektir.
23 Yakup oğulları Şekem'i öldürdükleri gün, gökte onların lehine bir yazı yazıldı: "Onlar doğruluk, dürüstlük ve günahkârlardan intikam aldılar." Bu yazı bir bereket için yazılmıştı.

24 Ve kız kardeşleri Dinah'ı Şekem evinden çıkardılar; Şekem'de bulunan her şeyi, koyunlarını, sığırlarını, eşeklerini, bütün mallarını ve bütün sürülerini esir alıp babaları Yakup'a getirdiler.
25 Ve o, şehri kılıçtan geçirdikleri için onları azarladı; çünkü o, ülkede yaşayan Kenanlılardan ve Perizitlerden korkuyordu.
26 Rabbin korkusu Şekem'in çevresindeki bütün şehirlerin üzerine çökmüştü ve Yakup oğullarının peşine düşmek için ayağa kalkmadılar; çünkü üzerlerine korku çökmüştü.

BÖLÜM 31

1 Yeni ayda Yakup, ev halkının hepsine şöyle dedi: "Kendinizi temizleyin, giysilerinizi değiştirin ve kalkıp Beytel'e gidelim. Kardeşim Esau'dan kaçtığım gün O'na bir adak adadım; çünkü O benimle birlikte oldu ve beni bu diyara barış içinde getirdi. Aranızdaki yabancı tanrıları da uzaklaştırın."
2 Onlar da yabancı tanrıları, kulaklarında ve boyunlarında taşıdıkları şeyleri ve Rahel'in babası Laban'dan çaldığı putları bıraktılar; Rahel, bu putları tamamen Yakup'a verdi. Yakup da onları yakıp parçaladı ve yok etti; Şekem ülkesindeki bir meşe ağacının altına sakladı.
3 Yedinci ayın yeni ayında Beytel'e gitti. Uyuduğu yere bir sunak yaptı ve oraya bir sütun dikti. Babası İshak'a ve annesi Rebeka'ya kurban sunmak için yanına gelmeleri haberini gönderdi.
4 İshak, "Oğlum Yakup gelsin, ölmeden önce onu göreyim" dedi.
5 Yakup babası İshak'ın ve annesi Rebeka'nın yanına, babası İbrahim'in evine gitti. Yanına iki oğlu Levi ve Yahuda'yı da aldı ve babası İshak'ın ve annesi Rebeka'nın yanına geldi.
6 Rebeka, Yakup'u öpmek ve ona sarılmak için kulenin önündeki yere çıktı; çünkü 'İşte oğlun Yakup geldi' sözünü duyunca canlanmıştı ve onu öptü.
7 Ve o, İsa'nın iki oğlunu gördü, onları tanıdı ve ona, "Oğlum, bunlar senin oğulların mı?" dedi. Onları kucakladı, öptü ve kutsayarak, "Sizin aracılığınızla İbrahim'in soyu şanlı olacak ve yeryüzünde bereket olacaksınız" dedi.
8 Yakup babası İshak'ın yanına, yattığı odaya girdi; iki oğlu da onunla birlikteydi. Yakup babasının elini tuttu, eğilip onu öptü. İshak da oğlu Yakup'un boynuna sarılıp ağladı.
9 İshak'ın gözlerindeki karanlık kalktı ve Yakup'un iki oğlu Levi ve Yahuda'yı gördü ve ona, 'Oğlum, bunlar senin oğulların mı? Çünkü onlar sana benziyorlar' dedi.
10 İsa ona, "Onlar gerçekten benim oğullarımdı," dedi. "Gerçekten de onların benim oğullarım olduğunu gördün."
11 Onlar da ona yaklaştılar; o da dönüp onları öptü ve ikisini birden kucakladı.
12 Peygamberlik ruhu ağzına indi ve Levi'yi sağ elinden, Yahuda'yı da sol elinden tuttu.
13 Ve önce Levi'ye döndü, onu kutsamaya başladı ve ona şöyle dedi: Bütün çağların Rabbi, bütün varlıkların Tanrısı, seni ve çocuklarını bütün çağlar boyunca kutsasın.
14 Rab sana ve soyuna büyüklük ve yüce şan versin ve seni ve soyunu bütün canlılar arasından O'na yaklaştırıp, huzurunda melekler gibi ve kutsal kişiler gibi hizmet etmeni sağlasın. Onlar gibi, oğullarının soyu da şan, büyüklük ve kutsallık için olsun ve onları sonsuza dek yüceltsin.
15 Onlar, Yakup oğullarının bütün soyunun yargıçları, prensleri ve önderleri olacaklardır. Rabbin sözünü doğrulukla söyleyecekler ve O'nun bütün hükümlerini doğrulukla yerine getireceklerdir. Yakup'a yollarımı, İsrail'e de patikalarımı bildireceklerdir. Rabbin bereketi onların ağızlarına verilecek ve sevgili soyunun bütününü kutsayacaklardır.
16 Annen sana Levi adını verdi; ve bu adı haklı olarak koydu. Sen Rabbe katılacaksın ve Yakup'un bütün oğullarının yoldaşı olacaksın. O'nun sofrası senin olsun, sen ve oğulların ondan yiyin. Sofranız bütün nesiller boyunca dolu olsun ve yiyeceğiniz çağlar boyunca eksik olmasın.
17 Sana kin besleyenlerin hepsi önünde yere kapansın, bütün düşmanların kökünden sökülüp yok olsun; seni kutsayan kutsanmış olsun, sana lanet eden her millet lanetlenmiş olsun.
18 Ve Yahuda'ya şöyle dedi: 'RAB sana güç ve kudret versin ki, senden nefret edenlerin hepsini ezebilesin; sen ve oğullarından biri Yakup oğullarının başına önderlik edesiniz; adın ve oğullarının adı her ülkeye ve her bölgeye yayılsın. O zaman uluslar senin önünde korkacak, bütün milletler titreyecek.'
19 Yakup'un yardımı sende olacak, İsrail'in kurtuluşu da sende bulunacaktır.
20 Sen de doğruluğunun şeref tahtına oturduğun zaman, sevgilinin oğullarının soyu için büyük bir barış olacak; seni kutsayan mübarek olsun, sana kin besleyen, sana eziyet eden ve sana lanet edenlerin hepsi kökünden sökülüp yeryüzünden yok edilecek ve lanetlenecekler.
21 Ve dönüp onu tekrar öptü, kucakladı ve çok sevindi; çünkü oğlu Yakup'un oğullarını gerçekten görmüştü.
22 Ve o, ayaklarının arasından çıktı, yere kapanıp ona secde etti, onları kutsadı ve o gece babası İshak ile birlikte orada dinlendi; sevinçle yiyip içtiler.
23 Ve Yakup'un iki oğlunu uyuttu; birini sağında, diğerini solunda yatırdı ve bu ona doğruluk olarak sayıldı.
24 Yakup geceleyin babasına her şeyi anlattı; Rabbin kendisine nasıl büyük merhamet gösterdiğini, bütün işlerinde nasıl başarılı olmasını sağladığını ve onu her türlü kötülükten nasıl koruduğunu söyledi.
25 İshak, babası İbrahim'in Tanrısı'nı kutsadı; çünkü o, kulu İshak'ın oğullarından merhametini ve adaletini esirgememişti.
26 Sabahleyin Yakup babası İshak'a Rabbe ettiği adakı ve gördüğü görümü anlattı; bir sunak kurduğunu, Rabbin huzurunda adadığı gibi kurban sunmak için her şeyin hazır olduğunu ve kendisini eşeğe bindirmek için geldiğini söyledi.
27 İshak oğlu Yakup'a dedi ki: "Seninle gidemem; çünkü yaşlıyım ve yolu kaldıramıyorum. Oğlum, huzur içinde git; bugün yüz altmış beş yaşındayım, artık yolculuk yapamıyorum. Anneni (eşeğe) bindir ve seninle gitsin."
28 Oğlum, biliyorum ki benim yüzümden geldin; bugün mübarek olsun ki, beni diri gördün ve ben de seni gördüm, oğlum.
29 "Umarım başarılı olursun ve ettiğin yemini yerine getirirsin; yeminini bozma; çünkü yemininle ilgili olarak

hesaba çekileceksin. Şimdi acele et ve her şeyi yaratan, kendisine yemin ettiğin Allah razı olsun."
30 Ve Rebeka'ya, "Oğlun Yakup'la birlikte git" dedi; Rebeka oğlu Yakup'la birlikte gitti, Debora da onunla birlikte gitti ve Beytel'e vardılar.
31 Yakup, babasının kendisini ve iki oğlu Levi ile Yahuda'yı kutsadığı duayı hatırladı ve sevinerek ataları İbrahim ve İshak'ın Tanrısı'nı kutsadı.
32 Ve şöyle dedi: 'Artık biliyorum ki, ben ve oğullarım, her şeyin Tanrısı önünde sonsuz bir umuda sahibiz'; ve böylece ikisi hakkında da böyle takdir edildi; ve İshak'ın onları nasıl kutsadığı, göksel levhalarda onlara ebedi bir şahitlik olarak kaydedildi.

BÖLÜM 32

1 O gece Beytel'de kaldı ve Levi rüyasında, kendisinin ve oğullarının sonsuza dek Yüce Tanrı'nın rahibi olarak atanıp görevlendirildiğini gördü; uykusundan uyandı ve Rabbe şükretti.
2 Yakup bu ayın on dördüncü günü sabah erkenden kalktı ve kendisiyle birlikte gelenlerin, insanların, hayvanların, altınların, her türlü kapların ve giysilerin, yani her şeyin onda birini verdi.
3 O günlerde Rahel, oğlu Benyamin'e hamile kaldı. Yakup oğullarını saydı ve Levi Rabbin payına düştü; babası onu rahiplik giysileriyle giydirdi ve ellerini doldurdu.
4 Bu ayın on beşinci gününde, Tanrı'nın huzurunda hoş bir koku olan yakmalık kurban olarak, sürüden on dört öküz, yirmi sekiz koç, kırk dokuz koyun, yedi kuzu ve yirmi bir keçi yavrusunu sunağa getirdi.
5 Bu, meyve sunuları ve içki sunularının onda birini vereceğine dair ettiği yeminin gereği olarak sunduğu sunuydu.
6 Ateş her şeyi tükettiğinde, ateşin üzerine buhur yaktı ve şükran kurbanı olarak iki öküz, dört koç, dört koyun, dört erkek keçi, bir yaşında iki koyun ve iki keçi yavrusu kesti; ve bunu yedi gün boyunca her gün yaptı.
7 Ve o, bütün oğulları ve adamları yedi gün boyunca orada sevinçle yediler ve kendisini bütün sıkıntılarından kurtaran ve adaklarını yerine getiren Rabbe şükredip O'na övgüler sundular.
8 Temiz hayvanların hepsini onda bir verdi ve yakmalık kurban kesti; kirli hayvanları ise oğlu Levi'ye vermedi ve bütün insanların canlarını ona verdi.
9 Levi, babası Yakup'un huzurunda, on erkek kardeşinden üstün olarak Beytel'de rahiplik görevini üstlendi ve orada rahip oldu. Yakup da ona adak adadı; böylece ondalık vergisini Rabbe geri verdi ve onu kutsal kıldı, böylece o Rab için kutsal oldu.
10 Bu nedenle, göksel levhalarda, Rabbin huzurunda her yıl ondalık vermenin, O'nun adının ikamet edeceği seçilmiş yerde yemenin bir kanunu olarak belirlenmiştir ve bu kanunun sonsuza dek bir gün sınırı yoktur.
11 Bu hüküm, seçilen yerde Rabbin huzurunda ikinci zekâtın yenmesiyle her yıl yerine getirilsin diye yazılmıştır ve bu yıldan sonraki yıla hiçbir şey kalmasın.
12 Çünkü o yılın meyvesinin tohumu, toplama günlerine kadar yenir; şarabın şarabın yapıldığı günlere kadar şarabın şarabın yapıldığı günlere kadar şarabın şarabın şarabın yapıldığı günlere kadar şarabın şarabın şarabın şarabın yapıldığı günlere kadar şarabın şarabın şarabın şarabın şarabın yapıldığı günlere kadar şarabın şarabın şarabın şarabın şarabın şarabın yapıldığı günlere kadar şarabın şarabın şarabın şarabın şarabın şarabın şarabının yapıldığı günlere kadar şarabın şarabın şarabının ...
13 Geriye kalan ve eskiyen her şey kirli sayılacak, ateşle yakılacak; çünkü o kirlidir.
14 Böylece onu tapınakta hep birlikte yesinler ve bozulmasına izin vermesinler.
15 Sığırların ve koyunların bütün ondalıkları Rabbe kutsal olacak ve O'nun rahiplerine ait olacak; onlar bu ondalıkları her yıl O'nun önünde yiyeceklerdir. Çünkü göksel levhalarda ondalık konusunda böyle buyurulmuş ve yazılmıştır.
16 Ertesi gece, yani bu ayın yirmi ikinci gününde, Yakup o yeri inşa etmeye, avluyu surla çevirmeye, onu kutsal kılmaya ve kendisi ve kendisinden sonra gelen çocukları için sonsuza dek mübarek tutmaya karar verdi.
17 Rab geceleyin ona göründü, onu kutsadı ve ona şöyle dedi: "Adın Yakup değil, İsrail olacak."
18 Ve O ona tekrar şöyle dedi: "Ben göğü ve yeri yaratan Rab'bim; seni çoğaltacağım ve çok daha fazla büyüteceğim; senden krallar çıkacak ve insanoğlunun ayak bastığı her yerde hüküm sürecekler."
19 Ve senin soyuna gök altında bütün yeryüzünü vereceğim; onlar bütün milletleri kendi isteklerine göre yargılayacaklar ve ondan sonra bütün yeryüzünü ele geçirip sonsuza dek miras alacaklar.'
20 Ve onunla konuşmasını bitirdi ve yanından ayrıldı. Yakup, O'nun göğe yükselişini izledi.
21 Ve geceleyin bir görümde, gökten yedi levha taşıyan bir melek indi; bu levhaları Yakup'a verdi. Yakup onları okudu ve içinde yazılı olan her şeyi anladı; bunlar, çağlar boyunca kendisinin ve oğullarının başına gelecek olanlardı.
22 İsa ona levhalarda yazılı olan her şeyi gösterdi ve şöyle dedi: "Bu yeri inşa etme, burayı ebedi bir kutsal yer yapma ve burada oturma; çünkü burası uygun yer değil. Baban İbrahim'in evine git ve baban İshak'ın yanına, babanın ölüm gününe kadar orada kal."
23 Çünkü Mısır'da huzur içinde öleceksin ve bu ülkede, İbrahim ve İshak'ın mezarlarına, saygınlıkla gömüleceksin.
24 Korkma, çünkü gördüğün ve okuduğun gibi her şey böyle olacak; gördüğün ve okuduğun her şeyi yaz.'
25 Yakup, "Ya Rab, okuduğum ve gördüğüm her şeyi nasıl hatırlayacağım?" dedi. İsa da ona, "Her şeyi sana hatırlatacağım" dedi.
26 Ve o, yanından kalktı, uykusundan uyandı ve okuduğu ve gördüğü her şeyi hatırladı; okuduğu ve gördüğü bütün sözleri yazdı.
27 Orada bir gün daha kutladı ve önceki günlerde kestiği kurbanların aynısını o gün de kesti ve o güne 'Ek Gün' adını verdi; çünkü bu gün eklenmişti ve önceki günlere 'Bayram' adını vermişti.
28 Böylece bunun olacağı bildirildi ve göksel levhalara yazıldı; bu nedenle ona, bunu kutlaması ve bayramın yedi gününe eklemesi gerektiği vahyedildi.
29 Ve bu güne 'Ek Gün' adı verildi; çünkü bu gün, yılın gün sayısına göre bayram günleri arasına kaydedilmişti.
30 Bu ayın yirmi üçüncü gecesinde, Rebeka'nın dadısı Debora öldü ve onu şehrin altındaki nehir kenarındaki meşe ağacının altına gömdüler. Bu yere 'Debora Nehri', meşe ağacına da 'Debora'nın yas meşesi' adını verdiler.

31 Rebeka gidip babası İshak'ın evine döndü ve Yakup onun eliyle koçlar, koyunlar ve erkek keçiler gönderdi ki, babası için istediği gibi bir yemek hazırlasın.
32 Annesinin peşinden Kabratan ülkesine kadar gitti ve orada yerleşti.
33 Rahel geceleyin bir oğul doğurdu ve ona 'Üzüntümün Oğlu' adını verdi; çünkü doğumda acı çekmişti. Babası ise ona Benyamin adını verdi. Bu olay, bu jübile yılının altıncı haftasının birinci gününde, sekizinci ayın on birinci gününde gerçekleşti. [2143 AM]
34 Rahel orada öldü ve Efrat ülkesinde, yani Beytlehem'de gömüldü. Yakup, Rahel'in mezarının üzerine, mezarının üstündeki yolda bir sütun dikti.

BÖLÜM 33

1 Yakup Magdaladraif'in güneyine gidip orada yerleşti. Onuncu ayın yeni ayında, karısı Lea ile birlikte babası İshak'ın yanına gitti.
2 Ruben, babasının cariyesi Rahel'in hizmetçisi Bilha'yı gizli bir yerde suda yıkanırken gördü ve ona aşık oldu.
3 Ve geceleyin gizlendi ve Bilha'nın evine girdi; onu evinde bir yatakta yalnız başına uyurken buldu.
4 Ve onunla yattı; kadın uyandı ve gördü ki, Ruben onunla yatakta yatıyordu; kadın örtüsünün kenarını açtı, onu yakaladı, bağırdı ve onun Ruben olduğunu anladı.
5 Kadın ondan utandı, elini ondan çekti ve adam kaçtı.
6 Bu durumdan dolayı çok üzüldü ve bunu kimseye anlatmadı.
7 Yakup geri döndüğünde onu aradı ve kadın ona şöyle dedi: "Senin için temiz değilim, çünkü sana karşı kirlendim; Ruben beni kirletti ve geceleyin benimle yattı, ben uyuyordum ve eteğimi açıp benimle yattıktan sonra ancak fark ettim."
8 Yakup, Ruben'in Bilha ile yattığı ve babasının eteğini açtığı için ona çok kızmıştı.
9 Yakup bir daha ona yaklaşmadı, çünkü Ruben onu kirletmişti. Babasının eteğini açan her kimse, yaptığı iş son derece kötüdür; çünkü o, Rabbin gözünde iğrençtir.
10 Bu nedenle göksel levhalarda şöyle yazılmış ve emredilmiştir: Bir erkek babasının karısıyla yatmamalı ve babasının eteğini açmamalıdır; çünkü bu kirli bir şeydir. Babasının karısıyla yatan erkek de, kadın da birlikte öleceklerdir; çünkü yeryüzünde kirliliğe yol açmışlardır.
11 Tanrı'nın kendisi için mülk olarak seçtiği ulusta, O'nun gözünde hiçbir şey kirli olmayacaktır.
12 Ve yine, ikinci kez şöyle yazılmıştır: 'Babasının karısıyla yatan lanetli olsun, çünkü babasının utancını açığa çıkarmıştır'; ve Rabbin bütün kutsalları 'Öyle olsun, öyle olsun' dediler.
13 Ey Musa, İsrailoğullarına bu sözü tutmalarını emret; çünkü bu (ölüm cezası gerektirir) ve bu kirli bir şeydir; bunu işleyen için sonsuza dek kefaret yoktur, fakat o öldürülecek, taşlanacak ve Tanrımızın halkının arasından kökünden sökülüp atılacaktır.
14 Çünkü İsrail'de böyle yapan hiç kimsenin yeryüzünde bir gün bile yaşamasına izin verilmez; çünkü o iğrenç ve kirlidir.
15 Ve şöyle demesinler: Ruben'e, babasının cariyesiyle yattığı halde, ömür ve bağışlanma verildi; üstelik o cariyenin de kocası vardı ve babası Yakup hâlâ hayattaydı.
16 Çünkü o zamana kadar, bütünüyle hüküm, yargı ve yasa açıklanmamıştı; fakat senin zamanında, mevsimlerin ve günlerin yasası olarak, sonsuza dek sürecek nesiller için ebedi bir yasa olarak açıklanmıştır.
17 Bu yasa için ne günlerin sonu ne de kefaret vardır; ikisi de milletin ortasında kökünden sökülüp atılmalıdır: Bu yasayı işledikleri gün onları öldüreceklerdir.
18 Ey Musa, bunu İsrail için yaz ki, ona uysunlar ve bu sözlere göre hareket etsinler, ölüm cezası gerektiren bir günah işlemesinler; çünkü Rabbimiz Tanrı yargıçtır, kimseye ayrım yapmaz ve hediyeleri kabul etmez.
19 Ve onlara bu antlaşma sözlerini bildirin ki, işitsinler, uysunlar ve bunlara karşı dikkatli olsunlar; böylece yok olmasınlar ve yeryüzünden kökünden sökülmesinler. Çünkü yeryüzünde Tanrımızın önünde bunu işleyenlerin hepsi birer pislik, iğrençlik, kirlenme ve bulaşmadır.
20 Yeryüzünde işledikleri fuhuştan daha büyük bir günah yoktur; çünkü İsrail, Tanrısı RAB için kutsal bir millettir, miras milletidir, rahiplik ve krallık milletidir ve (O'nun) mülküdür; bu kutsal milletin ortasında böyle bir kirlilik görünmeyecektir.
21 Ve bu altıncı haftanın üçüncü yılında [2145 AM] Yakup ve bütün oğulları gidip İbrahim'in evinde, babası İshak ve annesi Rebeka'nın yanında oturdular.
22 Yakup'un oğullarının isimleri şunlardı: İlk doğan Ruben, Simeon, Levi, Yahuda, İssakar, Zebulon (Lea'nın oğulları); Rahel'in oğulları Yusuf ve Benyamin; Bilha'nın oğulları Dan ve Naftali; Zilpa'nın oğulları Gad ve Aşer; ve Lea'nın kızı, Yakup'un tek kızı Dinah.
23 Onlar da gelip İshak ve Rebeka'nın önünde eğildiler ve onları görünce Yakup'u ve bütün oğullarını kutsadılar. İshak, Yakup'un oğullarını, özellikle de küçük oğlunu görünce çok sevindi ve onları kutsadı.

BÖLÜM 34

1 Ve bu kırk dördüncü jübile yılının altıncı yılında [2148 AM] Yakup oğullarını koyunlarını otlatmak üzere gönderdi ve hizmetkârlarını da onlarla birlikte Şekem meralarına gönderdi.
2 Amorilerin yedi kralı da onları öldürmek ve hayvanlarını ganimet olarak almak için bir araya geldiler; ağaçların altına saklandılar.
3 Yakup, Levi, Yahuda ve Yusuf babaları İshak'ın evindeydiler; çünkü İshak'ın ruhu kederliydi ve onu yalnız bırakamazlardı. Benyamin en küçükleriydi ve bu nedenle babasının yanında kaldı.
4 Ve Taphu kralı/kralları, Aresa kralı/kralları, Seragan kralı/kralları, Selo kralı/kralları, Gaas kralı/kralları, Betoron kralı, Maanisakir kralı ve Kenan diyarındaki bu dağlarda ve ormanlarda yaşayanların hepsi geldiler.
5 Onlar da Yakup'a şöyle bildirdiler: 'İşte, Amoriler kralları oğullarını kuşattılar ve sürülerini yağmaladılar.'
6 Ve o, üç oğluyla, babasının bütün hizmetkârlarıyla ve kendi hizmetkârlarıyla birlikte evinden kalktı ve kılıç taşıyan altı bin adamla onların karşısına çıktı.
7 Ve onları Şekem meralarında öldürdü, kaçanları kovaladı ve onları kılıçla öldürdü; Aresa'yı, Taphu'yu, Saregan'ı, Selo'yu, Amanisakir'i ve Ga[ga]as'ı öldürdü ve sürülerini geri aldı.

8 Ve onlara üstün geldi ve onlardan, topraklarından beş çeşit meyve ve sebzeyi kendisine vergi olarak ödemelerini istedi; ayrıca Robel ve Tamnatares'i kurdu.
9 Ve o, barış içinde geri döndü, onlarla barıştı ve onlar, o ve oğulları Mısır'a ininceye kadar onun hizmetkârları oldular.
10 Ve bu haftanın yedinci yılında [2149 AM] kardeşlerinin durumunu öğrenmek için Yusuf'u evinden Şekem ülkesine gönderdi ve Yusuf onları Dotan ülkesinde buldu.
11 Onlar da ona haince davrandılar ve onu öldürmek için bir komplo kurdular; fakat sonra fikirlerini değiştirip onu İsmailoğulları tüccarlarına sattılar ve onu Mısır'a götürdüler; orada da onu Firavun'un hadımı, aşçıların başı ve Elev şehrinin rahibi Potifar'a sattılar.
12 Yakup'un oğulları bir oğlak kestiler, Yusuf'un cübbesini kanına batırdılar ve yedinci ayın onuncu gününde babaları Yakup'a gönderdiler.
13 Ve bütün gece yas tuttu; çünkü akşamleyin ona getirmişlerdi ve ölümünün yasından dolayı ateşi çıktı ve şöyle dedi: 'Kötü bir canavar Yusuf'u yedi'; ve bütün ev halkı o gün onunla birlikte yas tuttu ve bütün gün onunla birlikte kederlendiler.
14 Oğulları ve kızı onu teselli etmek için ayağa kalktılar, fakat o oğlunun hatırı için teselli edilmeyi reddetti.
15 O gün Bilha, Yusuf'un öldüğünü duydu ve yas tutarak öldü. Bilha, Kafratef'te yaşıyordu. Yusuf öldükten sonra kızı Dinah da öldü.
16 Ve İsrail'in başına bir ay içinde üç yas geldi. Bilha'yı Rahel'in mezarının karşısına gömdüler, kızı Dinah'ı da oraya gömdüler.
17 Ve o, Yusuf için bir yıl boyunca yas tuttu ve yasını dindirmedi; çünkü 'Oğlum için yas tutarak mezara ineyim' dedi.
18 Bu nedenle İsrailoğulları için, babaları Yakup'a Yusuf için ağlamasına neden olan haberin geldiği yedinci ayın onuncu gününde kendilerini üzmeleri, yedinci ayın onuncu gününde, her yıl bir kez, günahları için bir genç keçi kurban etmeleri emredilmiştir; çünkü onlar, babalarının oğlu Yusuf'a olan sevgisini üzmüşlerdi.
19 Bu gün, insanların günahları, bütün suçları ve bütün hataları için yas tutmaları ve böylece yılda bir kez o günde kendilerini temizlemeleri için belirlenmiştir.
20 Yusuf öldükten sonra Yakup'un oğulları kendilerine eşler aldılar. Ruben'in karısının adı Ada; Simeon'un karısının adı Kenanlı Adlba'a; Levi'nin karısının adı Aram kızlarından, Terah oğullarının soyundan Melka; Yahuda'nın karısının adı Kenanlı Betasu'el; İssakar'ın karısının adı Hezaqa; Zebulon'un karısının adı Ni'iman; Dan'ın karısının adı Egla; Naftali'nin karısının adı Mezopotamyalı Rasu'u; Gad'ın karısının adı Maka; Aşer'in karısının adı İyona; Yusuf'un karısının adı Mısırlı Asenat; Benyamin'in karısının adı ise İyasakaka idi.
21 Simeon tövbe etti ve kardeşleri gibi Mezopotamya'dan ikinci bir eş aldı.

BÖLÜM 35

1 Ve kırk beşinci jübile yılının ilk haftasında [2157 AM] Rebeka, oğlu Yakup'u çağırdı ve ona babası ve kardeşi hakkında, ömrü boyunca onlara saygı göstermesini emretti.
2 Yakup dedi ki: "Bana buyurduğun her şeyi yapacağım; çünkü bu bana şeref ve yücelik, Rabbin önünde doğruluk olacaktır; onlara saygı göstermeliyim."
3 Ve sen de, anne, doğduğumdan bugüne kadar bütün yaptıklarımı ve kalbimde olan her şeyi biliyorsun; her zaman herkes hakkında iyi şeyler düşündüğümü biliyorsun.
4 Babama ve kardeşime saygı göstermemi emrettiğin bu şeyi nasıl yapmayabilirim ki!
5 "Anne, bana hangi sapkınlığı gördüğünü söyle, ondan uzaklaşayım ve bana merhamet edilsin."
6 Kadın ona şöyle dedi: "Oğlum, bütün günlerimde sende hiçbir sapkınlık görmedim, sadece dürüstlük gördüm. Yine de sana doğruyu söyleyeceğim oğlum: Bu yıl öleceğim ve bu yılı da yaşamadan bitireceğim; çünkü rüyamda ölüm günümü gördüm, yüz elli beş yıldan fazla yaşamayacağımı biliyordum. İşte, yaşayacağım bütün günleri tamamladım."
7 Yakup annesinin sözlerine güldü; çünkü annesi ona öleceğini söylemişti. Oysa karşısında oturuyordu, gücü yerindeydi ve zayıf değildi; içeri girip çıkıyor, görüyordu, dişleri sağlamdı ve ömrü boyunca hiçbir hastalık ona dokunmamıştı.
8 Yakup ona dedi ki: "Ey anne, ne mutlu bana ki günlerimin ömrün senin ömrün kadar uzun olursa ve gücüm senin gücün gibi bende kalırsa; sen de ölmeyeceksin, çünkü sen ölümünle ilgili benimle boş yere alay ediyorsun."
9 Ve İshak'ın yanına gidip ona şöyle dedi: "Senden bir ricam var: Esau'dan Yakup'a zarar vermeyeceğine ve ona düşmanlık beslemeyeceğine yemin ettir; çünkü Esau'nun düşüncelerinin gençliğinden beri sapkın olduğunu ve onda hiçbir iyilik olmadığını biliyorsun; senin ölümünden sonra Yakup'u öldürmeyi arzuluyor."
10 Kardeşi Yakup'un Haran'a gittiği günden bugüne kadar yaptıklarının hepsini biliyorsun; bizi canı gönülden terk etti, bize kötülük etti; sürülerini kendine aldı, bütün mallarını gözünün önünden alıp götürdü.
11 Biz de O'na yalvarıp yakardığımızda, bize acıyan bir adam gibi davrandı.
12 Ve o, kusursuz ve dürüst oğlun Yakup'u kutsadığın için sana karşı kin besliyor; çünkü onda kötülük yok, sadece iyilik var ve Haran'dan geldiğinden bugüne kadar bizden hiçbir şey çalmadı, her şeyi zamanında bize getiriyor ve elinden aldığımızda ve bizi kutsadığında tüm kalbiyle seviniyor ve Haran'dan geldiğinden bugüne kadar bizden ayrılmadı ve sürekli olarak evimizde bizimle birlikte kalıp bize saygı gösteriyor.'
13 İshak ona dedi ki: "Ben de aramızda bulunan Yakup'un yaptıklarını biliyor ve görüyorum; o bütün kalbiyle bize saygı gösteriyor. Ama eskiden Yakup'tan çok Esau'yu severdim, çünkü o ilk doğandı. Şimdi ise Yakup'u Esau'dan daha çok seviyorum, çünkü o çok kötü işler yaptı ve onda hiçbir doğruluk yok; bütün yolları haksızlık ve şiddettir, [ve çevresinde hiçbir doğruluk yoktur.]"
14 Ve şimdi onun bütün yaptıklarından dolayı yüreğim sıkıntı içinde; ne o ne de soyu kurtulacak, çünkü onlar yeryüzünden yok edilecek ve gök altından kökünden sökülüp atılacaklardır; çünkü o, İbrahim'in Tanrısını terk edip karılarının ve onların ahlaksızlığının ve sapkınlığının peşinden gitti, kendisi ve çocukları.

15 Sen de bana, kardeşi Yakup'u öldürmeyeceğine dair ona yemin ettirmemi emrettin; yemin etse bile yeminine sadık kalmayacak, iyilik değil kötülük yapacaktır.
16 Fakat eğer o, kardeşi Yakup'u öldürmek isterse, Yakup'un eline verilecek ve onun elinden kurtulamayacaktır; [çünkü onun eline inecektir.]
17 Yakup'tan korkma; çünkü Yakup'un koruyucusu büyük, güçlü ve saygındır, Esau'nun koruyucusundan daha çok övülmüştür.
18 Rebeka, Esau'yu çağırması için adam gönderdi; Esau yanına geldi ve Rebeka ona, "Oğlum, senden bir ricam var, lütfen bunu yerine getireceğine söz ver," dedi.
19 İsa, "Bana ne söylersen yapacağım, isteğini geri çevirmeyeceğim" dedi.
20 Ve ona dedi ki: "Öldüğüm gün beni yanına alıp babanın annesi Sara'nın yanına gömmeni istiyorum. Sen ve Yakup birbirinizi sevin, birbirinize kötülük dilemeyin, sadece karşılıklı sevgi besleyin. Böylece, oğullarım, refah içinde yaşayacak, ülke genelinde saygınlık kazanacaksınız. Hiçbir düşmanınız size sevinmeyecek ve sizi seven herkesin gözünde bir bereket ve rahmet olacaksınız."
21 Ve o şöyle dedi: 'Bana söylediğin her şeyi yapacağım ve öldüğün gün seni babamın annesi Sara'nın yanına gömeceğim; çünkü onun kemikleri senin kemiklerine yakın olsun diye dilemiştin.'
22 Kardeşim Yakup'u da bütün insanlardan daha çok seveceğim; çünkü yeryüzünde ondan başka kardeşim yok. Onu sevmem benim için büyük bir erdem sayılmaz; çünkü o benim kardeşimdir, senin bedeninde birlikte ekildik, senin rahminden birlikte çıktık. Kardeşimi sevmezsem kimi seveceğim?
23 Ben de senden Yakup'u benim ve oğullarım hakkında nasihat etmeni rica ediyorum; çünkü biliyorum ki o kesinlikle benim ve oğullarımın kralı olacak, çünkü babam onu kutsadığı gün onu yüceltti, beni ise alçalttı.
24 Sana yemin ederim ki, onu seveceğim ve ömrüm boyunca ona karşı kötülük değil, yalnızca iyilik dileyeceğim.'
25 Ve o, bu meselenin tamamı hakkında ona yemin etti. Ve o da Yakup'u Esau'nun huzuruna çağırdı ve Esau'ya söylediği sözlere göre ona emir verdi.
26 Ve şöyle dedi: 'Senin istediğini yapacağım; inan bana, benden veya oğullarımdan Esau'ya karşı hiçbir kötülük çıkmayacak ve ben sadece sevgide üstün olacağım.'
27 O gece o ve oğulları yiyip içtiler ve o gece, üç jübile, bir hafta ve bir yaşında iken öldü. İki oğlu Esau ve Yakup onu, babalarının annesi Sara'nın yanındaki çift mağaraya gömdüler.

BÖLÜM 36

1 Ve bu haftanın altıncı yılında [2162 AM] İshak iki oğlu Esau ve Yakup'u çağırdı; onlar da yanına geldiler ve İshak onlara şöyle dedi: 'Oğullarım, atalarımın yolundan, atalarımın bulunduğu ebedi eve gidiyorum.
2 Bu nedenle beni babam İbrahim'in yanına, Hititli Efron'un tarlasındaki çift mağaraya gömün; İbrahim orada gömülmek için bir mezar satın almıştı; kendim için kazdığım mezara beni gömün.
3 Ve şunu size emrediyorum, oğullarım, yeryüzünde doğruluk ve dürüstlük içinde yaşayın ki, Rab İbrahim'e ve onun soyuna yapacağını söylediği her şeyi size gerçekleştirsin.
4 Ey oğullar, birbirinizi, kardeşlerinizi, kendi canını seven bir insan gibi sevin; her biriniz kardeşinize fayda sağlayacak şekilde davranın ve yeryüzünde birlikte hareket edin; birbirinizi kendi canınız gibi sevin.
5 Putlara gelince, size onları reddetmenizi, onlardan nefret etmenizi ve onları sevmemenizi emrediyor ve öğütlüyorum; çünkü onlar, onlara tapanlar ve önlerinde secde edenler için aldatıcıdırlar.
6 Ey oğullarım, babanız İbrahim'in Tanrısı RAB'bi hatırlayın; ben de O'na nasıl ibadet ettiğimi, O'na nasıl doğruluk ve sevinç içinde hizmet ettiğimi hatırlayın. O, sizi çoğaltsın, soyunuzu gökteki yıldızlar gibi çokça artırsın ve sizi yeryüzünde, nesiller boyu kökünden sökülmeyecek, sonsuza dek yaşayacak doğruluk fidanı olarak yerleştirsin.
7 Şimdi de size büyük bir yemin ettireceğim; çünkü gökleri, yeri ve her şeyi yaratan, yüce, şerefli, büyük, görkemli, harika ve kudretli Tanrı adına edilen yeminden daha büyük bir yemin yoktur: O'ndan korkacak ve O'na ibadet edeceksiniz.
8 Her biriniz kardeşinizi sevgi ve doğrulukla sevecek, ömrünüzün sonuna kadar her gün kardeşinize kötülük etmeyi arzu etmeyeceksiniz; böylece bütün işlerinizde başarılı olacak ve mahvolmayacaksınız.
9 Eğer sizden biri kardeşine karşı kötülük tasarlarsa, bil ki bundan böyle kardeşine kötülük tasarlayan herkes onun eline düşecek, yaşayanların diyarından kökünden sökülüp atılacak ve soyu gök altından yok edilecektir.
10 Fakat kargaşa, lanet, öfke ve gazap gününde, Sodom'u yaktığı gibi, alevli ve yakıp kül eden bir ateşle onların ülkesini, şehrini ve bütün mallarını da yakacak; böylece insanların terbiye kitabından silinecek, hayat kitabına değil, yıkıma mahkum edilmiş olana kaydedilecek ve sonsuza dek lanetlenecek; böylece onların mahkumiyeti nefret, lanet, gazap, azap, öfke, veba ve hastalık içinde sonsuza dek yenilenecektir.
11 Ey oğullarım, size söylüyorum ve şahitlik ediyorum ki, kardeşine zarar vermek isteyenin başına gelecek olan hüküm budur.
12 O gün bütün mallarını ikisi arasında paylaştırdı ve büyük olanı ilk doğana verdi; kuleyi ve çevresindeki her şeyi, ayrıca İbrahim'in Yemin Kuyusu'ndaki bütün mallarını da ona verdi.
13 İsa, "Bu daha büyük payı ilk doğana vereceğim" dedi.
14 Esau dedi ki: "Ben onu Yakup'a sattım ve miras hakkımı Yakup'a verdim; ona verilsin, bu konuda tek bir söz söylememe gerek yok, çünkü o onundur."
15 İshak dedi ki: "Ey oğullarım, bugün size ve soyunuza bereket olsun; çünkü siz bana huzur verdiniz ve miras hakkı konusunda yüreğim sızlamıyor; çünkü onun yüzünden kötülük yapmanızdan korkuyorum."
16 Yüce Tanrı, doğru işler yapan adamı, onu ve soyunu sonsuza dek kutsasın.
17 Ve onlara emir verip onları kutsadıktan sonra, onlar da onun önünde yiyip içtiler. Aralarında tek yürek oldukları için sevindi ve ondan ayrılıp o gün dinlendiler ve uyudular.
18 İshak o gün yatağında sevinçle uyudu; sonsuz uykuya daldı ve yüz seksen yaşında öldü. Yirmi beş hafta ve beş yıl yaşadı; iki oğlu Esau ve Yakup onu gömdüler.

19 Ve Esau, Edom ülkesine, Seir dağlarına gitti ve orada yerleşti.
20 Yakup, babası İbrahim'in yaşadığı ülkenin kalesi olan Hebron dağlarında oturdu ve Rabbe bütün kalbiyle ve O'nun nesillerinin günlerini ayırdığı gibi, görünür buyruklarına göre ibadet etti.
21 Karısı Lea, kırk beşinci jübile yılının ikinci haftasının dördüncü yılında öldü [2167 AM] ve onu, annesi Rebeka'nın yanındaki çift mağaraya, babasının annesi Sara'nın mezarının soluna gömdü.
22 Ve Lea'nın ve onun bütün oğulları, karısı Lea'nın ölümü için onunla birlikte yas tutmaya ve onu teselli etmeye geldiler; çünkü Lea, kız kardeşi Rahel'in ölümünden sonra onu çok sevdiği için yas tutuyordu.
23 Çünkü o, her konuda kusursuz ve dürüsttü, Yakup'a saygı gösterdi ve onunla birlikte yaşadığı bütün günler boyunca ağzından sert bir söz duymadı; çünkü o, yumuşak huylu, barışsever, dürüst ve onurlu bir kadındı.
24 Ve onun hayatı boyunca yaptığı bütün işleri hatırladı ve ona çok üzüldü; çünkü onu bütün kalbiyle ve bütün ruhuyla seviyordu.

BÖLÜM 37

1 İshak'ın, Yakup ve Esau'nun babasının öldüğü gün [2162 AM], Esau'nun oğulları İshak'ın büyük oğlundan kalan payı küçük oğlu Yakup'a verdiğini duyunca çok öfkelendiler.
2 Onlar da babalarıyla tartışarak, "Baban neden Yakup'a büyük oğlunun payını verdi de seni vermedi? Oysa sen büyüksün, Yakup ise küçüksün" dediler.
3 Ve onlara dedi ki: "Ben, babamın beni avlanmaya, balık tutmaya ve babamın beni kutsaması için yiyecek getirmeye gönderdiği gün, babamın hileyle gelip babama yiyecek ve içecek getirmesi ve babamın onu kutsaması ve beni onun eline bırakması nedeniyle, miras hakkımı Yakup'a bir avuç mercimek karşılığında sattım."
4 Babamız da bize, bana ve kendisine, birbirimizden önce veya sonra birbirimize karşı kötülük tasarlamayacağımıza, her birimizin kardeşimizle sevgi ve barış içinde yaşayacağına ve yollarımızı bozmayacağına dair yemin ettirdi.
5 Onlar da ona, 'Onunla barışmak için sana kulak asmayacağız; çünkü bizim gücümüz onunkinden daha büyük, ondan daha kudretliyiz. Ona karşı savaşacağız, onu öldüreceğiz, kendisini ve oğullarını yok edeceğiz. Eğer bizimle birlikte gitmezsen, sana da zarar vereceğiz.' dediler.
6 Şimdi bizi dinleyin: Aram'a, Filist'e, Moab'a ve Ammon'a adam gönderelim; kendimize savaşa istekli, seçkin adamlar seçelim; ona karşı gidelim, onunla savaşalım ve güçlenmeden önce onu yeryüzünden yok edelim.'
7 Babaları onlara, "Gitmeyin ve onunla savaşmayın, yoksa onun önünde ölürsünüz" dedi.
8 Onlar da ona, "Gençliğinden bugüne kadar tam olarak böyle davranıyorsun ve boynunu onun boyunduruğuna sokuyorsun" dediler.
9 Bu sözlere kulak vermeyeceğiz.' Bunun üzerine Aram'a ve babalarının dostu Aduram'a haber gönderdiler ve yanlarında bin savaşçı, seçkin savaşçı tuttular.
10 Onlara Moab'dan ve Ammon oğullarından bin seçkin asker, Filist'ten bin seçkin savaşçı, Edom'dan ve Horatlar'dan bin seçkin savaşçı ve Kittim'den de güçlü savaşçılar geldi.
11 Onlar da babalarına, "Onlarla birlikte git ve onlara önderlik et, yoksa seni öldürürüz" dediler.
12 Oğullarının kendisini, kardeşi Yakup'a karşı önden gitmeye zorladıklarını görünce öfke ve hiddetle doldu.
13 Fakat sonradan, kardeşi Yakup'a karşı kalbinde gizli olan bütün kötülükleri hatırladı; babasına ve annesine ettiği, ömrü boyunca kardeşi Yakup'a karşı hiçbir kötülük tasarlamayacağına dair yeminini hatırlamadı.
14 Bütün bunlara rağmen Yakup, savaşa geldiklerini bilmiyordu ve karısı Lea için yas tutuyordu; ta ki dört bin savaşçı ve seçkin asker kuleye çok yaklaşana kadar.
15 Hebronlular ona haber göndererek, "İşte kardeşin sana karşı savaşmak için kılıç kuşanmış, kalkan ve silah taşıyan dört bin kişiyle geldi" dediler; çünkü Yakup'u Esau'dan daha çok seviyorlardı. Bunu ona bildirdiler; çünkü Yakup, Esau'dan daha cömert ve merhametli bir adamdı.
16 Fakat Yakup, kuleye çok yaklaşıncaya kadar inanmadı.
17 Ve kulenin kapılarını kapattı; surların üzerinde durup kardeşi Esau'ya şöyle dedi: "Ölen karım için bana getirdiğin teselli ne kadar da soylu! Bu, babana ve annene ölmeden önce ettiğin yemin miydi? Yemini bozdun ve babana yemin ettiğin anda mahkum edildin."
18 Bunun üzerine Esau ona şöyle cevap verdi: "Ne insanların, ne de yeryüzünün hayvanlarının, sonsuza dek geçerli olacak bir yeminleri yoktur; fakat her gün birbirlerine karşı kötülük tasarlarlar ve her biri düşmanını nasıl öldüreceğini planlar."
19 Sen ise beni ve çocuklarımı sonsuza dek nefret edeceksin. Seninle kardeşlik bağı kurmak mümkün değil.
20 Sana bildirdiğim şu sözleri dinle: Eğer yaban domuzu derisini değiştirip kıllarını yün gibi yumuşak hale getirebilirse, ya da başına geyik veya koyun boynuzları gibi boynuzlar çıkarabilirse, o zaman seninle kardeşlik bağını koruyacağım. Göğüsler annelerinden ayrılmış olsa bile, sen bana kardeş olmadın.
21 Kurtlar kuzularla barışır, onları yemez ve onlara şiddet uygulamazlarsa ve kalpleri onlara iyilikle yönelirse, o zaman benim kalbimde de sana karşı barış olacaktır.
22 Eğer aslan öküzün dostu olur ve onunla barışırsa, onunla aynı boyunduruk altında birlikte tarla sürerse, o zaman ben de seninle barışırım.
23 Ve karga beyaz tenli olup kızılcık gibi beyazlaştığında, bil ki ben seni sevdim ve seninle barışacağım. Sen kökünden sökülecksin, oğulların da kökünden sökülecek ve senin için hiçbir huzur olmayacak.'
24 Yakup, onun kendisine karşı yüreğinde ve canında öyle kötü bir niyet beslediğini, onu öldürmeye hazır olduğunu ve mızrağa yakalanıp onu öldüren yaban domuzu gibi geri çekilmeden saldırdığını görünce;
25 Sonra kendi adamlarına ve hizmetkârlarına, kendisine ve bütün yoldaşlarına saldırmalarını söyledi.

BÖLÜM 38

1 Bunun üzerine Yahuda babası Yakup'a şöyle dedi: "Yavruyu ger, baba, oklarını fırlat, düşmanı yere ser ve öldür; dilediğin gücü sana ver, çünkü kardeşini öldürmeyeceğiz, o da senin gibidir, sana benzer; ona bu onuru verelim."

2 Bunun üzerine Yakup yayını gerdi, oku fırlattı ve kardeşi Esau'yu (sağ göğsünden) vurdu ve öldürdü.
3 Ve yine bir ok gönderdi ve Arami Adoran'ın sol göğsüne isabet ettirdi, onu geriye savurdu ve öldürdü.
4 Bunun üzerine Yakup'un oğulları ve hizmetkarları, kulenin dört tarafına bölüşerek çıktılar.
5 Yahuda önden gitti; Naftali ve Gad da onunla birlikteydi ve kulenin güney tarafında elli hizmetkârı vardı. Önlerine çıkan herkesi öldürdüler ve tek bir kişi bile kurtulamadı.
6 Levi, Dan ve Aşer kulenin doğu tarafına çıktılar ve yanlarında elli adam vardı; Moab ve Ammon savaşçılarını öldürdüler.
7 Ruben, İssakar ve Zebulon kulenin kuzey tarafına çıktılar ve yanlarında elli adamla birlikte Filistlilerin savaşçılarını öldürdüler.
8 Simeon, Benyamin ve Ruben'in oğlu Enoch, kulenin batı tarafına çıktılar ve yanlarında elli adam vardı. Edomlulardan ve Horitlerden dört yüz güçlü savaşçıyı öldürdüler; altı yüz kişi kaçtı ve Esau'nun oğullarından dördü de onlarla birlikte kaçtı. Babalarını, Aduram'daki tepede düşmüş olduğu gibi, öldürülmüş halde bıraktılar.
9 Yakup'un oğulları onları Seir dağlarına kadar takip ettiler. Yakup kardeşini Aduram'daki tepede gömdü ve evine döndü.
10 Yakup oğulları, Seir dağlarında Esau oğullarına çok baskı yaptılar ve boyunlarını eğerek onları Yakup oğullarının kölesi haline getirdiler.
11 Ve babalarına, onlarla barış yapmaları mı yoksa onları öldürmeleri mi gerektiği konusunda bilgi almak için haber gönderdiler.
12 Yakup oğullarına barış yapmaları için haber gönderdi ve onlar da onlarla barıştılar ve üzerlerine kölelik boyunduruğunu koydular; böylece Yakup'a ve oğullarına sürekli vergi ödediler.
13 Ve Yakup Mısır'a ininceye kadar ona vergi ödemeye devam ettiler.
14 Edom oğulları, Yakup'un on iki oğlunun kendilerine yüklediği kölelik boyunduruğundan bugüne kadar kurtulamadılar.
15 Ve bunlar, Edom ülkesinde İsrailoğulları üzerinde herhangi bir kral hüküm sürmeden önce (bugüne kadar) Edom'da hüküm süren krallardır.
16 Beor oğlu Balak, Edom'da hüküm sürdü ve şehrinin adı Danaba idi.
17 Balak öldü ve yerine Boserli Zara'nın oğlu Jobab tahta geçti.
18 Eyüp öldü ve yerine Teman ülkesinden Asam geçti.
19 Asam öldü ve yerine Barad'ın oğlu, Moab ovasında Midyanlıları öldüren Adath geçti ve şehrinin adı Avith oldu.
20 Ve Adath öldü ve yerine Amasekaka kabilesinden Salman tahta geçti.
21 Salman öldü ve yerine Ra'aboth nehri kıyısındaki Saul geçti.
22 Saul öldü ve yerine Achbor oğlu Ba'elunan tahta geçti.
23 Achbor'un oğlu Ba'elunan öldü ve yerine 'Adath geçti; karısının adı ise Matarat'ın kızı, Metabedza'ab'ın kızı Maitabith idi.
24 Bunlar, Edom ülkesinde hüküm süren krallardır.

BÖLÜM 39

1 Yakup, babasının yaşadığı Kenan ülkesinde ikamet etti. Bunlar Yakup'un soyu.
2 Yusuf on yedi yaşındayken Mısır diyarına götürüldü ve Firavun'un hadımı, baş aşçı Potifar onu satın aldı.
3 Ve Yusuf'u bütün evinin başına getirdi ve Yusuf sayesinde Rabbin bereketi Mısırlının evine geldi ve Rab onu yaptığı her işte başarılı kıldı.
4 Mısırlı her şeyi Yusuf'a emanet etti; çünkü Rabbin onunla birlikte olduğunu ve yaptığı her işte ona başarı verdiğini gördü.
5 Yusuf'un görünüşü hoştu [ve görünüşü çok güzeldi], efendisinin karısı gözlerini kaldırıp Yusuf'u gördü ve ona aşık oldu ve onunla birlikte yatmak için yalvardı.
6 Fakat o canını teslim etmedi ve Rabbe ve babası Yakup'un İbrahim'in sözleri arasından okuduğu şu sözleri hatırladı: "Hiç kimse kocası olan bir kadınla zina etmemelidir; çünkü onun için göklerde, Yüce Tanrı'nın huzurunda ölüm cezası takdir edilmiştir ve günahı sonsuza dek Rabbe ait ebedi kitaplarda kaydedilecektir."
7 Yusuf bu sözleri hatırladı ve onunla birlikte yatmayı reddetti.
8 Kadın bir yıl boyunca ona yalvardı, fakat o reddetti ve dinlemedi.
9 Fakat kadın onu kucaklayıp evde sıkıca tuttu, kendisiyle birlikte olmaya zorladı; evin kapılarını da kapatıp onu sıkıca tuttu; fakat adam elbisesini kadının ellerine bırakıp kapıyı kırarak dışarı, kadının yanından kaçtı.
10 Kadın, onun kendisiyle yatmak istemediğini görünce, efendisinin huzurunda onu iftira ederek şöyle dedi: 'Senin sevdiğin İbrani kulun benimle yatmak için beni zorlamaya çalıştı; ben sesimi yükseltince kaçtı ve onu tuttuğumda elbisesini ellerimde bırakıp kapıyı kırarak dışarı çıktı.'
11 Mısırlı kral Yusuf'un giysisini ve kırık kapıyı gördü, karısının sözlerini işitti ve Yusuf'u kralın hapse attığı tutsakların bulunduğu yere, hapishaneye attı.
12 Ve Yusuf orada, hapishanedeydi; Rab, hapishane muhafızlarının başının gözünde Yusuf'a lütuf gösterdi ve ona karşı merhamet duydu; çünkü muhafızlar Rabbin onunla birlikte olduğunu ve yaptığı her şeyi başarılı kıldığını gördüler.
13 Ve her şeyi onun ellerine bıraktı; hapishane muhafızlarının başı onun yanında olan hiçbir şeyden haberdar değildi, çünkü Yusuf her şeyi yaptı ve Rab onu mükemmelleştirdi.
14 Ve orada iki yıl kaldı. O günlerde Mısır kralı Firavun, iki hadımına, baş kâhyasına ve baş fırıncısına çok kızmıştı ve onları baş aşçının evindeki, Yusuf'un tutulduğu hapishaneye hapsetti.
15 Hapishane muhafızlarının başı Yusuf'u onlara hizmet etmesi için görevlendirdi ve Yusuf da onların önünde hizmet etti.
16 Baş kâhya ve baş fırıncı ikisi de bir rüya gördüler ve bunu Yusuf'a anlattılar.
17 Ve Yusuf'un onlara tercüme ettiği gibi, Firavun baş kâhyayı görevine iade etti ve öldürdüğü baş fırıncıyı da Yusuf'un onlara tercüme ettiği gibi geri getirdi.
18 Ama baş kâhya Yusuf'u hapishanede unuttu; başına gelecekleri ona bildirmiş olmasına rağmen, Yusuf'un

kendisine bunları nasıl anlattığını da hatırlamadı, çünkü unutmuştu.

BÖLÜM 40

1 O günlerde Firavun bir gecede iki rüya gördü; bu rüyalarda bütün ülkede kıtlık olacağı söyleniyordu. Firavun uykusundan uyandı ve Mısır'daki bütün rüya yorumcularını ve büyücüleri çağırdı, onlara iki rüyasını anlattı; ama onlar (bunları) açıklayamadılar.
2 Bunun üzerine baş kâhya Yusuf'u hatırladı ve krala ondan bahsetti; kral da onu hapisten çıkardı ve Yusuf ona iki rüyasını anlattı.
3 İsa, Firavun'un önünde iki rüyasının aynı olduğunu söyledi. Firavun da ona, "Mısır topraklarında yedi yıl bolluk olacak, ondan sonra da yedi yıl kıtlık olacak; öyle bir kıtlık ki, bütün ülkede daha önce hiç görülmemiş bir kıtlık olacak" dedi.
4 Firavun Mısır'ın her yerinde gözetmenler atasın ve onlar bolluk yıllarında her şehirde yiyecek depolasınlar; böylece yedi yıllık kıtlık döneminde de yiyecek olsun ve kıtlık yüzünden ülke yok olmasın, çünkü kıtlık çok şiddetli olacak.
5 Rab, Yusuf'a Firavun'un gözünde lütuf ve merhamet verdi. Firavun da hizmetkârlarına, "Bu adam gibi akıllı ve basiretli birini başka yerde bulamayacağız, çünkü Rabbin ruhu onunla birliktedir" dedi.
6 Ve onu bütün krallığında ikinci kişi olarak atadı ve ona bütün Mısır üzerinde yetki verdi; Firavun'un ikinci savaş arabasına bindirdi.
7 Ve ona yünlü giysiler giydirdi, boynuna altın bir zincir taktı ve (bir haberci) onun önünde 'El El ve Abirar' diye ilan etti, eline bir yüzük taktı ve onu bütün evinin yöneticisi yaptı, onu yüceltti ve ona dedi ki: 'Yalnızca tahtta senden daha büyük olacağım.'
8 Yusuf bütün Mısır ülkesine hükmetti ve Firavun'un bütün prensleri, bütün hizmetkarları ve kralın işlerini yapan herkes onu sevdi; çünkü o dürüstlükle yaşadı, gurur ve kibirden uzaktı, kimseye ayrıcalık tanımadı, rüşvet kabul etmedi, fakat ülkenin bütün halkını adaletle yargıladı.
9 Yusuf sayesinde Mısır ülkesi Firavun'un önünde barış içindeydi; çünkü Rab onunla birlikteydi ve onu tanıyan ve onun hakkında duyan herkesin önünde, onun bütün nesilleri boyunca ona lütuf ve merhamet gösterdi. Firavun'un krallığı düzenliydi ve orada ne şeytan ne de kötü bir kişi vardı.
10 Kral, Yusuf'un adını Sephantifans koydu ve Yusuf'a Heliopolis rahibinin, baş aşçının kızı Potifar'ın kızını eş olarak verdi.
11 Yusuf, Firavun'un huzuruna çıktığı gün otuz yaşındaydı.
12 O yıl İshak öldü. Yusuf'un iki rüyasının yorumunda söylediği gibi, Mısır topraklarında yedi yıl bolluk oldu ve Mısır toprakları bol ürün verdi; bir ölçüye göre bin sekiz yüz ölçü ürün geldi.
13 Yusuf her şehre yiyecek topladı; öyle ki, şehirler mısırla dolup taştı, artık sayısını ve miktarını ölçemez hale geldiler.

BÖLÜM 41

1 Ve kırk beşinci jübilede, ikinci haftada, [2165 AM] Yahuda, ilk doğan oğlu Er'e Aram kızlarından Tamar adında birini eş olarak aldı.
2 Fakat o, bu kızı sevmedi ve onunla yatmadı; çünkü annesi Kenan kızlarındandı ve annesinin akrabalarından birini eş olarak almak istiyordu, fakat babası Yahuda buna izin vermedi.
3 Yahuda'nın ilk oğlu Er ise kötüydü ve Rab onu öldürdü.
4 Yahuda, kardeşi Onan'a şöyle dedi: "Kardeşinin karısının yanına git, ona karşı bir kocanın kardeşi olarak görevini yerine getir ve kardeşinin soyunu devam ettir."
5 Onan, soyun kendisinin olmayacağını, sadece kardeşinin olacağını biliyordu. Kardeşinin karısının evine gitti ve soyu yere döktü. Rabbin gözünde kötü davrandı ve Rab onu öldürdü.
6 Yahuda, gelini Tamar'a şöyle dedi: "Oğlum Şelah büyüyüp yetişkin oluncaya kadar babanın evinde dul olarak kal; ondan sonra seni ona eş olarak vereceğim."
7 Ve o büyüdü; fakat Yahuda'nın karısı Bedsuel, oğlu Şelah'ın evlenmesine izin vermedi. Ve Yahuda'nın karısı Bedsuel, bu haftanın beşinci yılında [2168 AM] öldü.
8 Altıncı yılda Yahuda koyunlarını kırkmak için Timnah'a gitti. [2169 AM] Ve Tamar'a şöyle dediler: 'Bak, kayınpederin koyunlarını kırkmak için Timnah'a gidiyor.'
9 Ve dul elbiselerini çıkardı, bir örtü taktı, süslendi ve Timnah yoluna bitişik kapıda oturdu.
10 Yahuda yolda yürürken onu gördü ve bir fahişe olduğunu sandı. Ona, "Yanına gireyim mi?" dedi. Kadın da ona, "Gel içeri" dedi ve Yahuda içeri girdi.
11 Kadın ona, "Ücretimi ver" dedi. Adam da ona, "Elimde parmağımdaki yüzük, kolyem ve elimdeki asa dışında hiçbir şey yok" dedi.
12 Kadın ona, "Bana ücretimi gönderinceye kadar bunları bana ver" dedi. Adam da ona, "Sana bir keçi yavrusu göndereceğim" dedi ve keçi yavrularını ona verdi. Adam onunla birlikte oldu ve kadın ondan hamile kaldı.
13 Yahuda koyunlarının yanına gitti, o da babasının evine gitti.
14 Yahuda, Adullamlı çobanı aracılığıyla bir keçi yavrusu gönderdi; ama onu bulamadı. Bunun üzerine oradaki halka, "Burada olan fahişe nerede?" diye sordu. Onlar da, "Burada bizimle birlikte fahişe yok" dediler.
15 Ve geri döndü, ona haber verdi ve onu bulamadığını söyledi: 'Yer halkına sordum, bana: "Burada fahişe yok" dediler.'
16 Ve şöyle dedi: "Bırakın onları yanında tutsun, yoksa alay konusu oluruz." Üç aylık olunca hamile olduğu anlaşıldı ve Yahuda'ya şöyle dediler: "İşte, gelinin Tamar, zina sonucu hamile kaldı."
17 Yahuda babasının evine gitti ve babasına ve kardeşlerine şöyle dedi: "Onu dışarı çıkarın, yaksınlar; çünkü o İsrail'de kirliliğe yol açtı."
18 Onu yakmak için dışarı çıkardıkları zaman, yüzüğü, kolyeyi ve asayı kayınpederine göndererek, "Bunlar kimin, ayırt et; çünkü ondan hamileyim" dedi.
19 Yahuda da bunu kabul ederek, 'Tamar benden daha doğru bir insandır' dedi.
20 Bu yüzden onu yakmasınlar.' Bu nedenle Şelah'a verilmedi ve Şelah bir daha ona yaklaşmadı.

21 Ve bundan sonra, bu ikinci haftanın yedinci yılında Perez [2170 AM] ve Zerah adında iki oğul doğurdu.
22 Bunun üzerine Yusuf'un Firavun'a anlattığı yedi yıllık verimlilik dönemi tamamlandı.
23 Yahuda, yaptığı işin kötü olduğunu kabul etti; çünkü geliniyle yatmıştı ve bunu gözünde iğrenç buldu. Oğlunun eteğini açtığı için de günah işlediğini ve yoldan çıktığını kabul etti ve bu günahı yüzünden Rabbin önünde yakarmaya ve yalvarmaya başladı.
24 Biz de ona rüyada, içtenlikle dua edip yakardığı ve bir daha aynı suçu işlemediği için günahının bağışlandığını bildirdik.
25 O, günahından ve bilgisizliğinden döndüğü için bağışlandı; çünkü Tanrımız önünde büyük bir suç işlemişti. Böyle davranan, kayınvalidesiyle zina eden herkesi ateşte yaksınlar; çünkü onlarda kirlilik ve pislik vardır, onları ateşte yaksınlar.
26 İsrail oğullarına, aralarında hiçbir ahlaksızlık olmamasını emret; çünkü geliniyle veya kayınvalidesiyle yatan herkes ahlaksızlık işlemiştir. Onunla yatan erkeği ve kadını ateşle yaksınlar; böylece Allah, İsrail'in gazabını ve cezasını uzaklaştıracaktır.
27 Biz de Yahuda'ya, iki oğlunun onunla yatmadığını, bu nedenle soyunun ikinci nesil için devam edeceğini ve kökünden sökülmeyeceğini söyledik.
28 Çünkü o, tek taraflı bir niyetle gidip ceza aradı; yani İbrahim'in oğullarına emrettiği hüküm uyarınca, Yahuda onu ateşte yakmayı istedi.

BÖLÜM 42

1 Ve kırk beşinci jübile yılının üçüncü haftasının ilk yılında [2171 AM] kıtlık ülkeye girmeye başladı ve yeryüzüne yağmur yağmadı, hiçbir şey düşmedi.
2 Yeryüzü verimsizleşti, ama Mısır ülkesinde yiyecek vardı; çünkü Yusuf, yedi bolluk yılında ülkenin tohumlarını toplamış ve saklamıştı.
3 Mısırlılar Yusuf'a yiyecek vermesi için geldiler ve Yusuf, birinci yılın tahıllarının bulunduğu ambarları açtı ve bunları ülke halkına altın karşılığında sattı.
4 <Kenan ülkesinde kıtlık çok şiddetliydi> ve Yakup Mısır'da yiyecek olduğunu duydu ve on oğlunu Mısır'a kendisi için yiyecek temin etmeleri için gönderdi; fakat Benyamin'i göndermedi ve <Yakup'un on oğlu> oraya gidenlerin arasına <Mısır'a> vardılar.
5 Yusuf onları tanıdı, fakat onlar onu tanımadılar. Yusuf onlarla konuştu ve onlara şöyle dedi: "Siz casus değil misiniz, ülkenin girişlerini keşfetmek için gelmediniz mi?" Ve onları hapse attı.
6 Ve bundan sonra onları tekrar serbest bıraktı, Simeon'u tek başına alıkoydu ve dokuz kardeşini gönderdi.
7 Ve onların çuvallarını buğdayla doldurdu, altınlarını da çuvallarına koydu; onlar bunu anlamadılar.
8 Ve onlara küçük kardeşlerini getirmelerini emretti; çünkü onlar babalarının ve küçük kardeşlerinin hayatta olduğunu söylemişlerdi.
9 Ve Mısır diyarından ayrılıp Kenan diyarına geldiler; başlarına gelen her şeyi babalarına anlattılar, ülke efendisinin kendilerine nasıl sert davrandığını ve Benyamin'i getirene kadar Simeon'u nasıl tutukladığını söylediler.
10 Yakup dedi ki: 'Çocuklarımı benden mahrum bıraktınız! Yusuf yok, Şimeon da yok, üstelik Benyamin'i de alacaksınız. Kötülüğünüz bana geldi.'
11 'O da dedi ki: "Oğlum sizinle birlikte gelmeyecek, çünkü hastalanmasın diye korkuyorum. Çünkü anneleri iki oğul doğurdu, biri öldü, bunu da benden alacaksınız. Eğer yolda ateşlenirse, yaşlılığımı kederle ölüme sürüklemiş olursunuz."
12 Çünkü paralarının her birinin çuvalına geri konulduğunu gördü ve bu yüzden onu göndermekten korktu.
13 Ve kıtlık Kenan diyarında ve Mısır diyarı hariç bütün diyarlarda arttı ve şiddetlendi; çünkü Mısırlıların birçoğu, Yusuf'un tohum toplayıp ambarlara koyup kıtlık yılları için sakladığını gördükleri zamandan beri yiyecek için tohum biriktirmişlerdi.
14 Mısır halkı kıtlığın ilk yılında bununla beslendi.
15 Fakat İsrail, ülkede kıtlığın çok şiddetli olduğunu ve kurtuluşun olmadığını görünce oğullarına, "Geri dönün, ölmememiz için bize yiyecek getirin" dedi.
16 Onlar da, 'Gitmiyoruz; en küçük kardeşimiz bizimle gelmezse, gitmeyeceğiz' dediler.
17 İsrailoğulları, eğer onu kendileriyle birlikte göndermezse, kıtlık yüzünden hepsinin helak olacağını gördüler.
18 Ruben dedi ki: "Onu bana ver; eğer onu sana geri getirmezsem, canı için iki oğlumu öldür."
19 İsa ona, "O seninle gitmesin" dedi. Yahuda yaklaştı ve "Onu benimle gönder, eğer onu sana geri getiremezsem, ömrüm boyunca bu suçu senin önünde ben üstleneyim" dedi.
20 Ve onu onlarla birlikte bu haftanın ikinci yılında, ayın ilk gününde gönderdi ve gidenlerin hepsiyle birlikte Mısır diyarına geldiler ve ellerinde hediyeler, şeker kamışı şurubu, badem, sakız ağacı meyvesi ve saf bal vardı.
21 Onlar gidip Yusuf'un önünde durdular. Yusuf kardeşi Benyamin'i gördü, onu tanıdı ve onlara, 'Bu sizin en küçük kardeşiniz mi?' dedi. Onlar da, 'Evet, o,' dediler. Yusuf da, 'Rabbim sana lütfetsin, oğlum!' dedi.
22 Ve onu evine gönderdi; o da Simeon'u onların önüne çıkardı ve onlara bir ziyafet verdi; onlar da getirdikleri hediyeleri ona sundular.
23 Onlar da onun önünde yemek yediler ve o da hepsine pay verdi; fakat Benyamin'in payı, onların paylarının yedi katı kadar büyüktü.
24 Yiyip içtiler, kalktılar ve eşeklerinin yanında kaldılar.
25 Yusuf, aralarında barış düşüncesinin yaygın olup olmadığını öğrenmek için bir plan kurdu ve evinin kâhyasına şöyle dedi: "Çuvallarını yiyecekle doldur, paralarını kaplarına geri ver ve benim içtiğim gümüş kadehi de en küçüğünün çuvalına koy, onları gönder."

BÖLÜM 43

1 Ve Yusuf'un kendisine söylediği gibi yaptı; bütün çuvallarını yiyecekle doldurdu, paralarını çuvallarına koydu ve bardağı da Benyamin'in çuvalına koydu.
2 Sabahın erken saatlerinde oradan ayrıldılar. Oradan ayrıldıktan sonra Yusuf, evinin kâhyasına şöyle dedi: "Onları kovala, koş ve yakala, 'İyiliğe kötülükle karşılık verdiniz; efendimin içtiği gümüş kadehi çaldınız' de. En

küçük kardeşlerini de bana geri getir, ben yargı kürsüsüne çıkmadan önce onu çabuk getir."
3 Ve onların peşinden koşarak onlara şu sözleri söyledi.
4 Onlar da ona şöyle dediler: "Allah korusun, kulların böyle bir şey yapmasın ve efendinin evinden herhangi bir eşya çalmasın; ayrıca Kenan diyarından ilk getirdiğimiz çuvallarımızda bulduğumuz parayı da çalmasınlar."
5 Öyleyse biz nasıl olur da bir kap çalabiliriz? İşte biz ve çuvallarımız buradayız, arayın; aramızda kimin çuvalında kupa bulursanız, onu öldürün; biz ve eşeklerimiz efendinize hizmet edeceğiz.'
6 İsa onlara şöyle dedi: "Hayır, bulduğum adamı yalnız ben hizmetçi olarak alacağım; siz de evlerinize huzur içinde döneceksiniz."
7 Ve İsa, en büyüğünden başlayıp en küçüğüne kadar kaplarını ararken, onu Benyamin'in çuvalında buldu.
8 Elbiselerini yırttılar, eşeklerini yüklediler ve şehre döndüler, Yusuf'un evine geldiler ve hepsi onun önünde yüzüstü yere kapandılar.
9 Yusuf onlara, "Kötülük yaptınız!" dedi. Onlar da, "Ne diyeceğiz, kendimizi nasıl savunacağız? Efendimiz kullarının suçunu ortaya çıkardı; işte biz de, eşeklerimiz de, efendimizin kullarıyız." dediler.
10 Yusuf onlara, "Ben de Rabbe saygı duyarım; siz ise evlerinize gidin, kardeşiniz benim hizmetçim olsun; çünkü kötülük yaptınız. Bilmiyor musunuz ki, insan kendi kadehinden zevk alır, tıpkı benim bu kadehten zevk aldığım gibi? Siz ise onu benden çaldınız." dedi.
11 Yahuda dedi ki: "Ey efendim, rica ediyorum, kulunuz efendimin kulağına bir söz söylesin: Kulunuzun annesi babamıza iki erkek kardeş doğurdu; biri gitti ve kayboldu, bulunamadı; annesinden geriye sadece o kaldı ve kulunuz babamız onu çok seviyor; onun hayatı da bu (oğlunun) hayatına bağlıdır."
12 Babamız olan kulunun yanına gittiğimizde, oğlan bizimle olmazsa, o ölecek ve biz de babamızı keder içinde ölüme götüreceğiz.
13 "Şimdi, ben, kulun, oğlanın yerine efendimin yanında köle olarak kalayım, oğlan kardeşleriyle gitsin; çünkü ben onun için babamızın elinden kefil oldum ve eğer onu geri getirmezsem, babamızın önünde sonsuza dek suçlanacağım."
14 Yusuf, onların hepsinin birbirleriyle iyi geçindiklerini görünce kendini tutamadı ve onlara Yusuf olduğunu söyledi.
15 Ve onlarla İbranice konuştu, boyunlarına sarılıp ağladı.
16 Fakat onlar onu tanımadılar ve ağlamaya başladılar. O da onlara, "Benim için ağlamayın, acele edin ve babamı bana getirin; görüyorsunuz ki, konuşan benim ağzım ve kardeşim Benyamin'in gözleri görüyor." dedi.
17 Çünkü bakın, kıtlığın ikinci yılındayız ve daha beş yıl boyunca ne hasat yapılacak ne de ağaçlardan meyve alınacak, ne de tarlalar sürülecek.
18 Çabuk gelin siz ve ev halkınız, kıtlıktan ölmemek için; mallarınız için de üzülmeyin. Çünkü Rab beni sizden önce gönderdi ki, birçok insan yaşasın diye her şeyi düzene koyayım.
19 Babama hâlâ hayatta olduğumu söyleyin; bakın, Rab beni Firavun'a baba, onun evine ve bütün Mısır ülkesine yönetici yaptı.
20 Babama bütün şanımı, Rabbin bana verdiği bütün zenginliği ve ihtişamı anlat.'
21 Firavun'un emriyle onlara savaş arabaları ve yolculuk için erzak verdi; ayrıca onlara rengarenk giysiler ve gümüş verdi.
22 Babalarına da giysi, gümüş ve tahıl taşıyan on eşek gönderdi ve onları gönderdi.
23 Onlar da gidip babalarına Yusuf'un hayatta olduğunu, yeryüzündeki bütün milletlere buğday ölçtüğünü ve Mısır topraklarının tamamına yönetici olduğunu söylediler.
24 Babaları buna inanmadı, çünkü aklı başından gitmişti; fakat Yusuf'un gönderdiği arabaları görünce aklı başına geldi ve şöyle dedi: 'Yusuf'un yaşaması bana yeter; ölmeden önce gidip onu göreceğim.'

BÖLÜM 44

1 İsrail, üçüncü ayın yeni ayında Haran'daki evinden ayrıldı ve Yemin Kuyusu yolundan gitti; bu ayın yedinci gününde de babası İshak'ın Tanrısı'na kurban sundu.
2 Yakup, Beytel'de gördüğü rüyayı hatırladı ve Mısır'a inmekten korktu.
3 Ve Yusuf'a yanına gelmesi için haber göndermeyi ve kendisinin aşağı inmeyeceğini bildirmeyi düşünürken, orada yedi gün kaldı; belki de kalıp kalmayacağına dair bir görüm görebilirdi.
4 Ve o, eski tahıllarla ilk ürünlerin hasat bayramını kutladı; çünkü Kenan diyarının tamamında bir avuç bile tohum kalmamıştı; çünkü kıtlık bütün hayvanları, sığırları, kuşları ve insanları da etkisi altına almıştı.
5 On altıncı günde Rab ona göründü ve ona, 'Yakup, Yakup!' dedi. Yakup da, 'İşte buradayım!' dedi. Rab ona, 'Ben atalarının Tanrısıyım, İbrahim ve İshak'ın Tanrısıyım; Mısır'a inmekten korkma, çünkü orada senden büyük bir ulus yaratacağım. Seninle birlikte ineceğim ve seni tekrar çıkaracağım. Bu topraklarda gömüleceksin ve Yusuf gözlerinin üzerine ellerini koyacak.' dedi.
6 Korkmayın; Mısır'a inin.'
7 Oğulları ve torunları kalkıp babalarını ve mallarını arabalara yüklediler.
8 İsrail, bu üçüncü ayın on altıncı gününde Yemin Kuyusu'ndan kalktı ve Mısır ülkesine gitti.
9 İsrail, Yahuda'yı Goşen ülkesini incelemesi için oğlu Yusuf'un yanına gönderdi; çünkü Yusuf kardeşlerine, kendisine yakın olmak için oraya gelip yerleşmelerini söylemişti.
10 Bu, Mısır ülkesinin en güzel (toprak)ıydı ve hem onlar hem de hayvanlar için ona yakın, en verimli yerdi.
11 Ve bunlar, babaları Yakup ile birlikte Mısır'a giden Yakup'un oğullarının adlarıdır.
12. İsrail'in ilk oğlu Ruben; oğullarının isimleri ise şunlardır: Hanok, Pallu, Hezron ve Karmi.
13 Simeon ve oğulları; oğullarının isimleri şunlardır: Jemuel, Jamin, Ohad, Jachin, Zohar ve Zefatlı kadının oğlu Şaul.
14 Levi ve oğulları; oğullarının isimleri şunlardır: Gerşon, Kohat ve Merari-dört.
15 Yahuda ve oğulları; oğullarının adları şunlardır: Şela, Perez ve Zerah-dört.
16 İssakar ve oğulları; oğullarının isimleri şunlardır: Tola, Phua, Yakub ve Şimron.

17 Zebulon ve oğulları; oğullarının isimleri şunlardır: Sered, Elon ve Jahleel-four.
18 Bunlar, Yakup'un oğulları ve Lea'nın Mezopotamya'da Yakup'a doğurduğu altı oğlu ile kız kardeşleri Dinah ve babaları Yakup ile birlikte Mısır'a giden Lea'nın oğullarının ve onların oğullarının bütün canlarıdır; toplamda yirmi dokuz kişiydiler ve babaları Yakup da onlarla birlikte olunca otuz kişi oldular.
19 Ve Yakup'un karısı Lea'nın cariyesi Zilpa'nın oğulları Gad ve Aşur.
20 Ve onunla birlikte Mısır'a giden oğullarının isimleri şunlardır: Gad'ın oğulları: Ziphion, Haggi, Şuni, Ezbon, Eri, Areli ve Arodi-sekiz.
21 Aşer'in oğulları: İmnah, İşva, İşvi, Beriah ve Serah ile onların tek kız kardeşi; toplam altı kişi.
22 Bütün canlar on dört kişiydi, Lea'nınkiler ise kırk dört kişiydi.
23 Yakup'un karısı Rahel'in oğulları Yusuf ve Benyamin.
24 Yusuf'un babası Mısır'a gelmeden önce Mısır'da, Heliopolis rahibi Potifar'ın kızı Asenat'tan doğan üç oğlu, Manasseh ve Efraim dünyaya gelmişti.
25 Benyaminoğulları: Bela, Beker, Aşbel, Gera, Naaman, Ehi, Roş, Muppim, Huppim ve Ard-on bir.
26 Rahel'in bütün kızları on dört kişiydi.
27 Yakup'un karısı Rahel'in cariyesi Bilha'nın, Yakup'a doğurduğu oğulları Dan ve Naftali idi.
28 Ve onlarla birlikte Mısır'a giden oğullarının isimleri şunlardır: Dan'ın oğulları Huşim, Samon, Asudi, İyaka ve Süleyman'dı.
29 Mısır'a girdikleri yıl öldüler ve geriye sadece Dan Hushim kaldı.
30 Ve bunlar Naftali Yahziel'in oğullarının adlarıdır: Guni, Jezer, Şallum ve IV.
31 Ve kıtlık yıllarından sonra doğan IV. Mısır'da öldü.
32 Rahel'in bütün ruhları yirmi altı kişiydi.
33 Yakup'un Mısır'a giden bütün canları yetmiş kişiydi. Bunlar onun çocukları ve çocuklarının çocuklarıdır; toplam yetmiş kişiydiler, fakat beşi Yusuf'tan önce Mısır'da öldü ve çocukları olmadı.
34 Kenan diyarında Yahuda'nın iki oğlu Er ve Onan öldüler; çocukları yoktu. İsrailoğulları ölenleri gömdüler ve onlar yetmiş yabancı ulus arasında sayıldılar.

BÖLÜM 45

1 İsrail, Mısır ülkesine, Goşen diyarına, dördüncü ayın yeni ayında, kırk beşinci jübile yılının üçüncü haftasının ikinci yılında girdi. [2172 AM]
2 Yusuf babası Yakup'u karşılamak için Goşen ülkesine gitti ve babasının boynuna sarılıp ağladı.
3 İsrail Yusuf'a şöyle dedi: "Seni gördüğüme göre artık öleyim; İbrahim'in ve İshak'ın Tanrısı olan, merhametini ve lütfunu kulu Yakup'tan esirgemeyen İsrail Tanrısı Rab'be şükürler olsun."
4 Ben hayattayken senin yüzünü görmüş olmam bana yeter; evet, Beytel'de gördüğüm görüm gerçektir. Rabbim Tanrım sonsuza dek mübarek olsun, adı da mübarek olsun.'
5 Yusuf ve kardeşleri babalarının önünde ekmek yediler ve şarap içtiler. Yakup, Yusuf'un kardeşleriyle birlikte yemek yediğini ve şarap içtiğini görünce çok sevindi ve kendisini ve on iki oğlunu koruyan her şeyin Yaratıcısını kutsadı.
6 Yusuf, babasına ve kardeşlerine, Firavun'dan önce yönettiği Goşen ülkesinde, Rameses'te ve çevresindeki bütün bölgede yaşama hakkını hediye etmişti. İsrail ve oğulları, Mısır topraklarının en iyi yeri olan Goşen ülkesinde yaşadılar ve İsrail Mısır'a geldiğinde yüz otuz yaşındaydı.
7 Yusuf babasını, kardeşlerini ve mallarını kıtlığın yedi yılı boyunca yetecek kadar ekmekle besledi.
8 Mısır ülkesi kıtlıktan dolayı sıkıntı çekti ve Yusuf, yiyecek karşılığında Mısır'ın bütün topraklarını Firavun için satın aldı; halkı, hayvanlarını ve her şeyini Firavun adına ele geçirdi.
9 Ve kıtlık yılları sona erdi; Yusuf, sekizinci yılda halka tohum ve yiyecek verdi ki, ekin ekebilsinler; çünkü nehir Mısır topraklarının tamamını sular altında bırakmıştı.
10 Çünkü kıtlığın yedi yılı boyunca taşmamış ve nehir kıyısındaki birkaç yeri sulamıştı; fakat şimdi taştı ve Mısırlılar toprağı ektiler ve o yıl çok ürün verdi.
11 Ve bu, [2178 AM] kırk beşinci jübile'nin dördüncü haftasının ilk yılıydı.
12 Yusuf hasadın beşte birini krala verdi, dörtte birini de onlara yiyecek ve tohum olarak bıraktı. Yusuf bunu Mısır topraklarında bugüne kadar geçerli bir kural haline getirdi.
13 İsrail Mısır diyarında on yedi yıl yaşadı ve yaşadığı bütün günler üç jübile, yani yüz kırk yedi yıl oldu ve kırk beşinci jübilenin beşinci haftasının dördüncü yılında öldü.
14 İsrail ölmeden önce oğullarını kutsadı ve onlara Mısır diyarında başlarına gelecek her şeyi anlattı; son günlerde başlarına gelecekleri onlara bildirdi, onları kutsadı ve Yusuf'a diyardan iki pay verdi.
15 Atalarıyla birlikte uyudu ve Kenan ülkesindeki çift mağaraya, babası İbrahim'in yanına, Hebron ülkesindeki kendi kazdığı mezara gömüldü.
16 Ve bütün kitaplarını ve babalarının kitaplarını oğlu Levi'ye verdi ki, onları koruyup bugüne kadar gelecek nesiller için yenilesin.

BÖLÜM 46

1 Yakup öldükten sonra İsrailoğulları Mısır diyarında çoğaldılar ve büyük bir millet oldular; yürekleri birlik içindeydi, kardeş kardeşi seviyor, her biri kardeşine yardım ediyordu; Yusuf'un ömrü boyunca, on [2242 AM] haftalık süre içinde çokça çoğaldılar ve katlandılar.
2 Yusuf, babası Yakup'tan sonra yaşadığı bütün ömrü boyunca ne şeytan ne de herhangi bir kötülük vardı; çünkü bütün Mısırlılar, Yusuf'un yaşadığı bütün günler boyunca İsrailoğullarına saygı gösterdiler.
3 Yusuf yüz on yaşında öldü; on yedi yıl Kenan diyarında yaşadı, on yıl hizmetkârlık yaptı, üç yıl hapiste kaldı ve seksen yıl kralın hizmetinde Mısır topraklarının tamamını yönetti.
4 Ve o öldü, bütün kardeşleri ve bütün nesil de öldü.
5 Ölmeden önce İsrailoğullarına, Mısır diyarından çıkarken kemiklerini de yanlarında götürmelerini emretti.
6 Ve onlara kemikleri hakkında yemin ettirdi; çünkü Mısırlıların onu tekrar çıkarıp Kenan diyarına gömmeyeceklerini biliyordu. Zira Kenan kralı Makamaron, Asur diyarında yaşarken vadide Mısır kralıyla savaşmış ve onu orada öldürmüş, Mısırlıları Ermon kapılarına kadar kovalamıştı.

7 Fakat o içeri giremedi; çünkü Mısır'ın başına başka bir kral, yeni bir kral geçmişti ve ondan daha güçlüydü. Kenan diyarına geri döndü ve Mısır'ın kapıları kapandı; Mısır'dan kimse çıkmadı, kimse de Mısır'a giremedi.
8 Yusuf, kırk altıncı jübilede, altıncı haftada, ikinci yılda öldü ve onu Mısır diyarına gömdüler; [2242 AM] bütün kardeşleri de ondan sonra öldüler.
9 Mısır kralı, Kenan kralıyla savaşa çıktı [2263 AM], kırk yedinci jübile yılında, ikinci yılın ikinci haftasında; İsrailoğulları, Yusuf'un kemikleri hariç, Yakup'un oğullarının bütün kemiklerini çıkardılar ve onları dağdaki çift mağarada, tarlaya gömdüler.
10 Onlardan çoğu Mısır'a döndü, fakat bir azı Hebron dağlarında kaldı ve baban Amram da onlarla birlikte kaldı.
11 Kenan kralı Mısır kralına karşı zafer kazandı ve Mısır'ın kapılarını kapattı.
12 Ve İsrailoğullarına karşı kötü bir plan kurdu, onları sıkıntıya sokmak istedi ve Mısır halkına şöyle dedi: 'Bakın, İsrailoğulları bizden daha çok çoğaldılar.'
13 Gelin, sayıları çok artmadan önce onlarla akıllıca davranalım ve savaş çıkmadan, onlar da bize karşı savaşmadan önce onları köleleştirelim; yoksa düşmanlarımızın safına katılıp ülkemizden çıkarlar, çünkü kalpleri ve yüzleri Kenan diyarına dönüktür.
14 Ve Firavun, onları kölelikle eziyet etmek üzere başlarına görevliler atadı; Firavun, Pitom ve Raamses için güçlü şehirler inşa ettiler ve Mısır şehirlerinde yıkılmış olan bütün surları ve kaleleri yeniden yaptılar.
15 Ve onları şiddetle çalıştırdılar; onlara ne kadar kötülük ederlerse, onlar da o kadar çoğaldılar.
16 Mısır halkı İsrailoğullarından tiksindi.

BÖLÜM 47

1 Ve yedinci haftada, yedinci yılda, kırk yedinci jübile yılında baban Kenan diyarından çıktı [2303 AM] ve sen dördüncü haftada, altıncı yılda, kırk sekizinci jübile yılında doğdun [2330 AM]; bu, İsrail oğulları için sıkıntı zamanıydı.
2 Mısır kralı Firavun, onlara doğan bütün erkek çocuklarını nehre atmalarını emretti.
3 Ve onları yedi ay boyunca, sen doğana kadar bu göle attılar.
4 Annen seni üç ay sakladı ve onlar da bunu anlattılar. Annen senin için bir gemi yaptı, üzerini zift ve asfaltla kapladı ve nehir kıyısındaki taşların arasına koydu. Seni yedi gün boyunca gemide tuttu. Annen geceleyin gelip seni emzirdi, gündüzleri de kız kardeşin Miriam seni kuşlardan korudu.
5 O günlerde Firavun'un kızı Termut nehirde yıkanmaya gelmişti ve senin ağlama sesini duydu. Hizmetçilerine seni getirmelerini söyledi ve seni ona getirdiler.
6 Ve seni gemiden çıkardı ve sana acıdı.
7 Kız kardeşi ona, 'Gidip sana İbrani kadınlarından birini çağırayım da bu bebeği emzirsin?' dedi.
8 Ve ona, 'Git' dedi. O da gitti ve annen Yokebed'i çağırdı, ona ücretini verdi ve seni emzirdi.
9 Bundan sonra, büyüyüp olgunlaştığın zaman, seni Firavun'un kızının yanına getirdiler ve onun oğlu oldun. Baban Amram sana yazıyı öğretti ve üç haftalık olduktan sonra seni saraya getirdiler.
10 Ve sen üç yıl boyunca sarayda kaldın, ta ki [2351-] kraliyet sarayından çıkıp İsrailoğullarından olan dostunu öldüren bir Mısırlıyı görene kadar. [2372 AM] Onu öldürdün ve kuma gömdün.
11 İkinci gün sen ve İsrailoğullarından ikisi kavga ediyordunuz ve haksızlık edene, 'Kardeşini neden dövüyorsun?' dedin.
12 O da öfkelenip kızdı ve dedi ki: 'Kim seni bize prens ve yargıç yaptı? Dün Mısırlıyı öldürdüğün gibi beni de öldürmeyi mi düşünüyorsun?' Sen de bu sözler yüzünden korkup kaçtın.

BÖLÜM 48

1 Ve altıncı yılın, kırk dokuzuncu jübile yılının üçüncü haftasında ayrılıp Midyan ülkesinde beş hafta bir yıl kaldın. Ve ellinci jübile yılının ikinci yılının ikinci haftasında Mısır'a geri döndün.
2 Sen de O'nun Sina Dağı'nda sana ne söylediğini ve Mısır'a dönerken (konaklama yerinde onunla karşılaştığın sırada) Prens Mastêmâ'nın seninle ne yapmak istediğini kendin biliyorsun.
3 Mısırlılara karşı hüküm ve intikam almak için gönderildiğini gördüğü halde, seni öldürmek ve Mısırlıları senin elinden kurtarmak için bütün gücüyle çaba göstermedi mi?
4 Ve seni onun elinden kurtardım; sen de Mısır'da Firavun'a, bütün maiyetine, hizmetkârlarına ve halkına karşı yapman için gönderildiğin işaretleri ve mucizeleri yerine getirdin.
5 Ve Rab, İsrail'in hatırı için onlardan büyük bir intikam aldı ve onları kan, kurbağa, bit, köpek sineği ve iltihaplı çıbanlarla cezalandırdı; hayvanlarını öldürdü; doluyla her şeylerini yok etti; doludan geriye kalanları yiyen çekirgelerle ve karanlıkla cezalandırdı; insanların ve hayvanların ilk doğanlarını öldürdü ve bütün putlarından intikam aldı ve onları ateşle yaktı.
6 Her şey senin elinden geçti ki, bunlar yapılmadan önce sen bunları bildiresin ve Mısır kralıyla bütün hizmetkârlarının ve halkının önünde konuştun.
7 Ve her şey senin sözüne göre oldu; İsrail'in intikamını almak için Mısır ülkesine on büyük ve korkunç yargı geldi.
8 Rab, İsrail halkı için her şeyi yaptı ve İbrahim'le yaptığı antlaşmaya göre hareket etti; İbrahim, İsrailliler zorla köleleştirmişti ve Rab onlardan intikam alacaktı.
9 Ve prens Mastêmâ sana karşı çıktı ve seni Firavun'un eline düşürmeye çalıştı; ayrıca Mısırlı büyücülere de yardım etti.
10 Onlar da kalkıp senin önünde kötülükler işlediler; biz onlara kötülük yapmalarına izin vermiştik, fakat şifa vermelerine izin vermemiştik.
11 Rab onları kötü huylu yaralarla vurdu ve ayakta duramaz hale geldiler; çünkü biz onları öyle bir helak ettik ki, tek bir mucize bile gerçekleştiremediler.
12 Bütün bu işaretlere ve mucizelere rağmen, Prens Mastêmâ utanmadı; cesaretini toplayıp Mısırlılara, bütün Mısır güçleriyle, savaş arabalarıyla, atlarıyla ve Mısır halkının bütün ordularıyla seni kovalamaları için seslendi.

13 Ben de Mısırlılar ile İsrailoğulları arasında durdum ve İsrailoğullarını onların elinden, kendi halkının elinden kurtardım; Rab onları denizin ortasından sanki kuru toprakmış gibi geçirdi.
14 Ve Tanrımız RAB, İsrail'in peşinden koşmak için getirdiği bütün halkları, Mısır halkının çocuklarını nehre attığı gibi, İsrail oğullarının altındaki uçurumun derinliklerine, denizin ortasına attı. Onlardan 1.000.000'undan intikam aldı ve nehre attıkları halkının çocuklarından bir tanesi yüzünden bin güçlü ve cesur adam yok edildi.
15 On dördüncü, on beşinci, on altıncı, on yedinci ve on sekizinci günlerde, Mastâ prensi İsrailoğullarının arkasına bağlanıp hapsedildi ki onları suçlayamasın.
16 On dokuzuncu günde ise onları Mısırlılara yardım etmeleri ve İsrailoğullarını takip etmeleri için serbest bıraktık.
17 Ve onların kalplerini katılaştırdı ve onları inatçı yaptı; bu planı da Rabbimiz Tanrı, Mısırlıları vurup denize atmak için tasarladı.
18 On dördüncü günde ise, İsrailoğullarının Mısırlılardan kaplar, giysiler, gümüş kaplar, altın kaplar ve bronz kaplar istedikleri gün, Mısırlıları köleliğe zorladıkları için onlardan ganimet almak amacıyla, İsrailoğullarını suçlamaması için onu bağladık.
19 Biz de İsrailoğullarını Mısır'dan eli boş çıkarmadık.

BÖLÜM 49

1 Rabbin sana Fısıh bayramı hakkında verdiği emri hatırla: Bu bayramı birinci ayın on dördüncü gününde, zamanında kutlayacaksın; kurbanı akşam olmadan keseceksin ve güneş battıktan on beşinci günün akşamında yiyeceksin.
2 Çünkü o gece, yani bayramın ve sevincin başlangıcında, Mısır'da Fısıh bayramını yiyordunuz; o sırada Mastêmâ'nın bütün güçleri serbest bırakılmış, Mısır diyarındaki bütün ilk doğanları, Firavun'un ilk doğanından, değirmende esir tutulan cariyenin ilk doğanına ve hayvanlara kadar öldürmüşlerdi.
3 Ve Rab onlara şu işareti verdi: Kapı eşiğinde bir yaşındaki bir kuzunun kanını gördükleri her eve, kurban kesmek için girmeyecekler, yanından geçip gideceklerdi; böylece kapı eşiğindeki kan işareti sayesinde evde bulunanların hepsi kurtulacaktı.
4 Rabbin güçleri, Rabbin kendilerine emrettiği her şeyi yaptılar ve İsrail oğullarının hepsini es geçtiler; veba onlara gelmedi, ne hayvanlardan, ne insanlardan, ne de köpeklerden hiçbir canlıyı yok etmedi.
5 Mısır'da veba çok şiddetliydi; Mısır'da ölülerin, ağlamaların ve feryatların olmadığı ev yoktu.
6 Bütün İsrail Fısıh kuzusunun etini yiyor, şarabını içiyor, atalarının Tanrısı Rab'be övgüler sunuyor, şükrediyor ve Mısır'ın boyunduruğundan ve kötü esaretten kurtulmaya hazırlanıyordu.
7 Bu günü ömrün boyunca hatırla ve onu her yıl, her yıl, o gün, bütün kanunlarına uygun olarak yerine getir; onu günden güne veya aydan aya erteleme.
8 Çünkü bu, ebedi bir hükümdür ve İsrail oğullarının tümü için göksel levhalara kazınmıştır; bunu her yıl, nesiller boyu, o gün yerine getirmelidirler; günlerin bir sınırı yoktur, çünkü bu sonsuza dek geçerlidir.
9 Ve kirlilikten arınmış olan, fakat o gün Rabbin huzurunda kabul edilebilir bir sunu sunmak, Rabbin huzurunda yemek ve içmek için o güne gelmeyen, temiz ve yakın olan o adam cezalandırılacaktır; çünkü o, Rabbin sunusunu belirlenen zamanda sunmadığı için suçu kendi üzerine alacaktır.
10 İsrailoğulları gelsinler ve Fısıh bayramını, belirlenmiş vakitte, birinci ayın on dördüncü gününde, akşamlar arasında, günün üçte birinden gecenin üçte birine kadar olan süre içinde kutlasınlar; çünkü günün iki kısmı ışığa, üçte bir kısmı da akşama ayrılmıştır.
11 Bu, Rabbin sana akşamlar arasında tutmanı emrettiği şeydir.
12 Gündüz vaktinde kesmek caiz değildir; ancak akşam vaktine yakın bir zamanda kesilebilir. Akşam vakti, gecenin üçte birine kadar olan süre içinde yesinler. Gecenin üçte birinden sonra kalan etini ise ateşte yaksınlar.
13 Onu suyla pişirmeyecekler, çiğ de yemeyecekler; ateşte kızartacaklar. Başını iç organlarıyla birlikte, ayaklarını da ateşte kızartacaklar ve hiçbir kemiğini kırmayacaklar; çünkü İsrailoğullarının hiçbir kemiği kırılmayacak.
14 Bu nedenle Rab, İsrail oğullarına Fısıh bayramını belirlenen günde kutlamalarını ve hiçbir kemik kırmamalarını emretti; çünkü o bir bayram günüdür, emredilmiş bir gündür ve günden güne, aydan aya ertelenemez; ancak bayram gününde kutlanmalıdır.
15 İsrail oğullarına, her yıl, belirlenmiş zamanında, ömürleri boyunca Fısıh bayramını kutlamalarını emret. Bu, Rabbin hoşuna giden bir anma günü olsun ve o yıl, Fısıh bayramını O'nun emrine göre, her bakımdan zamanında kutladıkları yıl, onları öldürecek veya vuracak hiçbir bela gelmesin.
16 Onu Rabbin mabedinin dışında yemeyecekler, fakat Rabbin mabedinin önünde yiyecekler ve İsrail topluluğunun bütün halkı onu belirlenmiş zamanda kutlayacak.
17 Ve o gün gelen herkes, yirmi yaşından yukarı olanlar, onu Tanrınızın mabedinde, Rabbin huzurunda yiyecektir; çünkü böyle yazılmış ve emredilmiştir ki, onu Rabbin mabedinde yiyeceklerdir.
18 İsrailoğulları, sahip olacakları Kenan diyarına girdiklerinde ve Rabbin çadırını, kabilelerinden birinin topraklarında, o diyarın ortasına kurduklarında, Rabbin mabedi inşa edilinceye kadar orada kalsınlar; sonra da Rabbin çadırının ortasında Fısıh bayramını kutlasınlar ve onu her yıl Rabbin önünde kurban etsinler.
19 Rabbin adıyla miras aldıkları topraklarda ev kurulduğu gün, oraya gidip akşam vakti, gün batımında, günün üçte birinde Fısıh kurbanını kesecekler.
20 Ve onun kanını sunağın eşiğinde sunacaklar, yağını sunağın üzerindeki ateşe koyacaklar ve Rabbin adıyla kutsanmış olan evin avlusunda ateşle kızartılmış etini yiyecekler.
21 Şehirlerinde, Rabbin çadırının önünden başka hiçbir yerde, ya da adının bulunduğu evinin önünden başka bir yerde Fısıh bayramını kutlamayacaklar; ve Rabden sapmayacaklar.
22 Ey Musa, İsrailoğullarına, sana emredildiği gibi, Fısıh bayramının hükümlerini yerine getirmelerini emret; onlara her yıl ve o yılın gününde, mayasız ekmek bayramını bildir ki, yedi gün boyunca mayasız ekmek yesinler, bayramı

kutlasınlar ve o yedi sevinç günü boyunca her gün Rabbin huzurunda, Tanrınızın sunağında kurban sunsunlar.
23 Çünkü Mısır'dan çıkıp Şur çölüne vardığınızda bu bayramı aceleyle kutladınız; çünkü deniz kıyısında bu bayramı tamamladınız.

BÖLÜM 50

1 Bu kanundan sonra sana, Elim ile Sina arasında bulunan Sina çölünde Şabat günlerini bildirdim.
2 Sina Dağı'nda sana ülkenin Şabat günlerini ve yılların Şabat günlerindeki jubile yıllarını bildirdim; fakat sahip olacağınız ülkeye girinceye kadar sana o yılın hangi yıl olacağını söylemedim.
3 Ve onlar orada yaşadıkları sürece ülke de Şabat günlerini tutacak ve onlar da jübile yılını bilecekler.
4 Bu nedenle senin için yıl-haftaları, yılları ve jübileleri belirledim: Âdem'in günlerinden bugüne kadar kırk dokuz jübile, bir hafta ve iki yıl vardır; Rabbin emirlerini öğrenmek için daha kırk yıl vardır (kelimenin tam anlamıyla 'uzak'), ta ki Kenan diyarına geçip batıya, Ürdün'ü geçene kadar.
5. Ve İsrail fuhuş, pislik, kirlilik, günah ve sapkınlık suçlarından arınıncaya ve bütün ülkede güven içinde yaşayıncaya kadar, yıllar geçip gidecek; artık ne Şeytan ne de herhangi bir kötü varlık olmayacak ve ülke o zamandan sonsuza dek temiz kalacaktır.
6 Ve işte, Şabat günleriyle ilgili buyruğu ve kanunlarının bütün hükümlerini senin için yazdım.
7 Altı gün çalışacaksınız, yedinci gün ise Tanrınız RAB'bin Şabat günüdür. O gün hiçbir iş yapmayacaksınız; ne siz, ne oğullarınız, ne erkek hizmetçileriniz, ne kadın hizmetçileriniz, ne bütün hayvanlarınız, ne de sizinle birlikte olan yabancı.
8 O gün herhangi bir iş yapan kimse ölecektir: O günü kirleten, karısıyla zina eden, o gün bir şey yapacağını, alım satım için yolculuğa çıkacağını söyleyen, altıncı günde kendisi için hazırlamadığı suyu çeken ve çadırından veya evinden dışarı bir yük taşıyan kimse ölecektir.
9 Şabat günü, altıncı günde kendiniz için hazırladıklarınız dışında hiçbir iş yapmayacaksınız; yiyip içip dinleneceksiniz, o gün bütün işlerden uzak durarak Şabat'ı tutacaksınız ve size bayram günü ve kutsal gün veren Rab Tanrınızı kutsayacaksınız. Bu gün, bütün İsrail için sonsuza dek kutsal krallığın günüdür.
10 Çünkü Rab İsrail'e büyük bir şeref vermiştir; bu bayram gününde yiyip içip doysunlar ve insanoğlunun işi olan bütün işlerden, sadece tütsü yakmak ve Rabbin huzurunda günlerce ve Şabat günlerinde sunu ve kurbanlar sunmaktan başka hiçbir şey yapmadan dinlensinler.
11 Bu iş, yalnızca Şabat günlerinde, Tanrınız RAB'bin mabedinde yapılacaktır; böylece İsrail için sürekli olarak, her gün kurban sunarak RAB'bin hoşuna giden bir anma töreni düzenlenecek ve RAB'bin onları her gün kabul etmesi sağlanacaktır; bu, sana emredildiği gibidir.
12 Ve orada herhangi bir iş yapan, yolculuğa çıkan, evinde veya başka bir yerde tarlasını süren, ateş yakan, herhangi bir hayvana binen, denizde gemiyle seyahat eden, bir şeyi vuran veya öldüren, bir hayvanı veya kuşu kesen, bir hayvanı, kuşu veya balığı yakalayan, Şabat günlerinde oruç tutan veya savaşan her kimse;
13 Şabat günü bunlardan herhangi birini yapan kişi ölecektir; böylece İsrail oğulları, ülkenin Şabat günleriyle ilgili emirlerde yazılı olduğu gibi, Şabat günlerini tutsunlar. Bu emirleri bana verdi ki, mevsimlerin kanunlarını ve mevsimleri günlerin bölünmesine göre yazayım. Böylece günlerin bölünmesine dair açıklama tamamlanmış oldu.